

Budapest,
1999. február 26.,
péntek

15. szám

Ára: 315,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
32/1999. (II. 26.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a Budapesti Amerikai Nemzetközi Iskola jogállásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	1074
33/1999. (II. 26.) Korm. r.	A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet módosításáról	1078
34/1999. (II. 26.) Korm. r.	A büntetőeljárásban résztvevők, valamint az eljárást folytató hatóság tagjai személyi védelme elrendelésének feltételeiről és végrehajtásának szabályairól	1080
35/1999. (II. 26.) Korm. r.	A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról	1084
36/1999. (II. 26.) Korm. r.	Az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	1087
37/1999. (II. 26.) Korm. r.	A közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet módosításáról	1089
38/1999. (II. 26.) Korm. r.	A műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 157/1996. (X. 22.) Korm. rendelet módosításáról	1093
39/1999. (II. 26.) Korm. r.	A tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályairól, a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről szóló 115/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról	1094
22/1999. (II. 26.) FVM r.	A takarmánykukorica garantált áron történő állami felvásárlásáról	1094
23/1999. (II. 26.) FVM r.	Egyes gabonafelvásárlásról szóló rendeletek módosításáról	1096
8/1999. (II. 26.) KHVM r.	Az egyes közlekedési, hírközlési és vízügyi nemzeti szabványok kötelezővé nyilvánításáról szóló 27/1994. (IX. 29.) KHVM rendelet módosításáról	1097
9/1999. (II. 26.) KHVM r.	A miniszteri szakmai elismerésekről szóló 14/1992. (IV. 4.) KHVM rendelet módosításáról	1098
1023/1999. (II. 26.) Korm. h.	A Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítvány alapító okiratának módosításáról	1098
1024/1999. (II. 26.) Korm. h.	A Nyitott Szakképzésért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról	1098
1025/1999. (II. 26.) Korm. h.	Az 1999. évi Energiatakarékosági Hitel Programról	1099
	A Hadkötelezettek Ideiglenes Szövetségének 1998. évi pénzügyi beszámolója	1099
Nemzetközi szerződés közzététele		
	Az Egyetemes Postaegyesület (UPU) XXI. Kongresszusán (Szöul, 1994.) aláírt Postacsomag Megállapodás és Zárójegyzőkönyv, Postautalvány Megállapodás, Utánvételi Megállapodás és Postai Csekkszolgálati Megállapodás közzététele	1100
	Helyesbítés	1127

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 32/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya
és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között
a Budapesti Amerikai Nemzetközi Iskola jogállásáról
szóló Megállapodás kihirdetéséről

(A Megállapodást létrehozó jegyzékváltás 1998. november 30-án megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között létrejött, a Budapesti Amerikai Nemzetközi Iskola jogállásáról szóló Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„Szóbeli jegyzék

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma tiszteletét fejezi ki az Amerikai Egyesült Államok Nagykövetségének, és van szerencséje javaslatot tenni megállapodás megkötésére a két Kormány között a Budapesti Amerikai Nemzetközi Iskola jogállásáról.

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között, a Budapesti Amerikai Nemzetközi Iskola jogállásáról szóló Megállapodás rendelkezései az alábbiak:

1. Cikk

A Budapesti Amerikai Nemzetközi Iskola (a továbbiakban: az Iskola) hatáskörét és munkamódszerét az Iskola alapító okirata határozza meg, amelynek összhangban kell állnia a jelen Megállapodás rendelkezéseivel. Az Iskola általános és középiskola tizennégy évfolyammal. Az Iskola által kiállított bizonyítványok megfelelnek az Amerikai Egyesült Államok iskolarendszerében kiadott bizonyítványoknak.

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya (a továbbiakban: a Felek) megállapítják, hogy az Iskola jogi személyiséggel rendelkező közhasznú szervezet, amelynek székhelye a Magyar Köztársaság területén van.

Az Iskola fenntartója: az Amerikai Nemzetközi Iskola Budapest Alapítvány (a továbbiakban: a Fenntartó).

A Felek kijelentik, hogy az Iskola működésére, ha a Megállapodás másként nem rendelkezik, a magyar jogszabályok az irányadók.

2. Cikk

Az Iskola oktatási intézmény, és a magyar nép, valamint az Iskolában képviselt országok népei közötti szorosabb kulturális kapcsolatokat ösztönzi. Az Iskola irányító testülete az Iskolai Igazgatótanács, amelyet az Igazgatótanács tagjai képviselnek.

Az Iskola a rendelkezésére álló helyek függvényében felvesz olyan tanulókat, akiknek angol nyelvtudása elegendő ahhoz, hogy a tanítást követni tudják, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg olyan tanulók felvételét, akiknek anyanyelve vagy első nyelve az angol.

3. Cikk

Az Iskola jogosult ösztöndíjprogramokba bekapcsolódni, hogy elősegítse a magyarországi állandó lakos magyar állampolgár tanulók felvételét.

4. Cikk

A Felek egyetértenek abban, hogy az Iskola az Igazgatótanács útján a tanári testület tagjait és az iskola egyéb alkalmazottait (a továbbiakban: az iskolai személyzet) helyileg vagy külföldről alkalmazza, ahogy azt az iskolaszemélyzet létszáma megkívánja, illetményüket és egyéb javadalmazásukat az Iskola költségvetéséből biztosítja. A nem magyar állampolgár és nem állandó magyarországi lakos iskolai személyzet tagjai illetményüket és egyéb javadalmazásukat amerikai dollárban kaphatják, foglalkoztatásuk mentes a külföldi állampolgárok munkavállalásáról szóló magyar jogszabályok alól.

Az Iskola költségvetését az Igazgatótanács állapítja meg. A Magyar Köztársaság Kormánya nem köteles az Iskola részére felszerelést vagy elhelyezést biztosítani.

A jelen Megállapodás szempontjából az iskolai személyzet tagjaként értendők az Iskola igazgatója, tanárai, adminisztratív és üzemeltetési feladatot ellátó dolgozói, amennyiben nem magyar állampolgárok és nem állandó magyarországi lakosok.

5. Cikk

A Magyar Köztársaság Kormánya:

1. Mentési a Fenntartót — a jövedéki adó kivételével — valamennyi adó és illeték megfizetése alól, és visszatéríti a közvetett adókat. A mentesség és a visszatérítés feltétele az, hogy az előbbi közterhek az Iskola oktatási céljai és programja megvalósítása során vagy az Iskola létesítésével és szervezésével kapcsolatban keletkezzenek.

2. Mentési az Iskolát az Iskola által oktatási célra megszerzett vagy használt ingatlan után fizetendő illeték alól.

3. Mentési az Iskolának a jelen Megállapodással kapcsolatos munkavégzés céljából Magyarországon tartózkodó iskolai személyzet nem magyar állampolgár és Magyarországon állandó lakóhellyel nem rendelkező tagjait és ezek családtagjait a nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség alól, valamint az Iskolát a társadalombiztosítási járulékfizetési és egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség alól (a mentesség a Magyarországon a magyar és állandó lakóhellyel rendelkező nem magyar állampolgárokat nem érinti). A fenti személyek a magyar társadalombiztosítás által nyújtott szolgáltatásokban egyéni szerződés alapján részesülhetnek.

4. Feljogosítja a Magyarországon állandó lakóhellyel nem rendelkező magyar és nem magyar állampolgárságú iskolai személyzet tagjait és családtagjait, hogy a jövedéki adó kivételével, adó-, vám- és illetékmentesen hozzanak be Magyarországra és vigyenek ki behozatali tilalom alá nem eső javakat.

Adó-, vám- és illetékmentesen behozható:

a) bármely áru vagy felszerelési tárgy, amelyet az iskolai személyzet tagja abból a célból hoz be, hogy oktatási tevékenységét teljesítse;

b) az iskolai személyzet tagjai és családtagjaik személyes használatára szolgáló, külföldön vásárolt tárgyak (alkalmazottanként egy gépkocsit is beleértve, de a jövedéki termékeket kivéve), amelyeket az iskolai személyzet tagjaként történő alkalmazása igazolt időpontjától számított hat hónapon belül hoznak be, illetve érkezik be részükre Magyarországra.

Az a) és b) pontokban megjelölt behozott, illetve beérkező vámárut három éven belül, a fentiek szerint nem kedvezményezett jogállású személy részére elidegeníteni vagy használatra átadni csak a vám- és egyéb pénzügyi terhek megfizetése után szabad. Az iskolai személyzet tagja köteles a raktározási és szállítási költségeket, valamint bármely más költség szolgáltatás díját megfizetni.

5. Az iskolai személyzet tagjai és családtagjai számára díjmentesen tartózkodási engedélyt biztosít. A tartózkodási engedélyt a tervbe vett foglalkoztatási időszakot igazoló irat alapján az Iskola fekvése szerint illetékes rendőrfőkapitányság adja ki. A beutazáshoz szükséges vízumot a Magyar Köztársaság illetékes nagykövetsége, illetve (fő)konzulátusa soron kívül állítja ki.

6. Mentési az Iskolát az import vámok, adók és illetékek megfizetése alól az Iskola általi használat céljából vásárolt, vagy az Iskola részére adományozott tankönyvek, iskolai felszerelések, egyéb oktatási anyagok, építési anyagok, bútortart, gépjárművek, szemléltető eszközök és sporteszközök vonatkozásában.

7. Hozzájárul, hogy az Iskola belterületi ingatlantulajdont szerezzen, és építkezéseket végezzen, feltéve, hogy ezek az Iskola létesítésével, szervezésével, oktatási céljával és tevékenységével kapcsolatosak.

8. A Magyarországon állandó lakóhellyel rendelkező magyar állampolgár tanulók után folyósítja a mindenkori közoktatási célú normatív állami támogatás összegét.

6. Cikk

Az 5. Cikk 4. és 6. pontjában jogosított személyek és az Iskola vámentességét a Magyar Köztársaság Kormánya által meghatalmazott szerv igazolja.

A közvetett adók visszatérítése a Fenntartó részére a fenti szerv által igazolt és az adóhatósághoz írásban benyújtott kérelemre történik. Adó-visszaigénylési jog csak olyan számlák (gyűjtőszámlák) után érvényesíthető, amelynek közvetett adó tartalma eléri vagy meghaladja a budapesti diplomáciai testület számára előírt megfelelő értékhatárt.

7. Cikk

Az Iskola tandíjat szed, amelynek mértékét az Igazgatótanács állapítja meg. Szociális megfontolásokból az Igazgatótanács bizonyos tanulók részére tandíjmentességet vagy a tandíj mértékének csökkentését állapíthatja meg. Az Iskola, Igazgatótanácsa útján, szintén jogosult ösztöndíjprogramok létesítésére. A tandíjat amerikai dollárban számítják, kivéve azon magyar állampolgárok és a Magyarországon állandó lakóhellyel rendelkező külföldiek vonatkozásában, akik a tandíjat magyar forintban fizetik.

8. Cikk

A jelen Megállapodás határozatlan időre szól, és a Felek közötti jegyzékváltás napján lép hatályba. A kicserélendő jegyzékek tartalmazzák a Megállapodás szövegét.

Bármely Szerződő Fél a Megállapodást írásban, diplomáciai úton felmondhatja. A Megállapodás rendelkezései a felmondásról szóló értesítés kézhezvételének napját követő tanév végétől számított két évig hatályban maradnak.

A Megállapodás felmondása esetén, annak az iskolaévnek a végétől, amikor a Megállapodás megszűnik, az Iskola nem működhet a jelen rendelkezések alapján.

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma javasolja, hogy amennyiben a fentiek elfogadhatóak az Amerikai Egyesült Államok Kormánya számára, úgy a jelen jegyzék és a Nagykövetség visszaigazoló válaszejegyzéke képezzen nemzetközi megállapodást.

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma ezt az alkalmat is megragadja, hogy az Amerikai Egyesült Államok Nagykövetségét ismételten őszinte nagyrabecsüléséről biztosítsa.

Kelt Budapesten, 1998. november 30.

Note Verbale

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Hungary presents its compliments to the Embassy of the United States of America and has the honour to propose that the two governments conclude an Agreement regarding the status of the American International School of Budapest.

The terms of the Agreement between the Government of the Republic of Hungary and the Government of the United States of America regarding the status of the American International School of Budapest are as follows:

Article 1

The authority and working method of the American International School of Budapest (hereinafter: „the School”) shall be defined in the deed of foundation of the School which shall be in accordance with the provisions of the present Agreement. The School shall be comprised of an elementary school and a high school consisting of fourteen (14) grades. Report cards issued by the School shall correspond to report cards issued under the school system of the United States of America.

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the United States of America (hereinafter: „the Parties”) hereto affirm that the School is a non-profit organisation with a legal personality, seated in the territory of the Republic of Hungary.

The Maintainer of the School is the American International School of Budapest Foundation (hereinafter: „the Maintainer”).

The Parties hereto assert that the operation of the School shall be governed by Hungarian legal regulations, unless otherwise provided by this Agreement.

Article 2

The School is an educational institution which shall foster cultural relations between the Peoples of Hungary and the Peoples of countries represented in the School.

The governing body of the School shall be the School Board which shall be represented by its members.

The Parties understand that subject to space availability, the School may admit students whose English knowledge is sufficient to follow the course of instruction, provided this does not prevent the admission of students whose mother tongue or first language is English.

Article 3

The School shall be entitled to participate in scholarship programs in order to promote the admission of Hungarian students.

Article 4

The Parties understand that the faculty and other employees of the School (hereinafter: „the School personnel”) shall be employed by the School through the School Board locally or from abroad, as it is necessary to meet the requirement in the number of the School personnel, with their salary and other benefits to be provided from the Budget of the School. Members of the School personnel who are citizens of a country other than Hungary and are not permanent residents of Hungary may receive their salaries and other benefits in US dollars, and may be employed exempt from the Hungarian regulations on the employment of foreign citizens.

The budget for the operation of the School shall be set by the School Board. The Government of the Republic of Hungary has no obligation to provide equipment or premises to the School.

For the purposes of this Agreement, the School director, teachers of the School and its administrative and operational personnel shall be considered the members of the School personnel, provided that they are citizens of a country other than Hungary and are not permanent residents of Hungary.

Article 5

The Government of the Republic of Hungary:

1. Shall exempt the Maintainer from the payment of any and all taxes and charges, excepting excise tax and shall reimburse the indirect taxes paid. The condition of the exemption and reimbursement is that the aforesaid taxes and charges shall originate in the fulfilment of the School's educational objective and execution of its program, and the establishment and organisation of the School.

2. Shall exempt the School from fees payable on real estate acquired or used by the School for educational purposes.

3. Shall exempt from the payment of pension contribution and health insurance contribution the members of the School personnel — being citizens of a country other than Hungary and not having permanent residence in Hungary — who reside in Hungary to perform work under this Agreement and their family members, and shall exempt the School from the payment of social security and health contributions (this exemption shall not apply to Hungarian citizens and citizens of a country other than Hungary having permanent residence in Hungary). The abovementioned persons may benefit from the Hungarian social security system under the regime of individual contracts.

4. Shall entitle the members of the School personnel and their family members — who are Hungarian citizens and who are citizens of a country other than Hungary and are not permanent residents of Hungary — to import and export to and from Hungary goods, except those which are subject to import restrictions, free of customs duties, tax and fees, except for excise tax.

Articles free of customs duties, tax and fees shall include the following:

a) Any goods or equipment which are imported by a member of the School personnel for the purpose of performing educational activities.

b) Objects for the personal use of the members of the School personnel and their family members, including one car for each employee, purchased or received from abroad, excepting goods subject to excise tax, which are brought to Hungary within six (6) months from the date of the beginning of the employment of the member of the School personnel as certified by the School.

Within three (3) years from the date of importation, goods imported under paragraph a) and b) may not be alienated or transferred for use to persons other than those who enjoy the benefits of this Agreement unless the applicable customs duty has been paid in full. Members of the School personnel shall be required to pay costs of storage and transportation, as well as any other public charges.

5. Shall provide a residence permit without fee to members of the School personnel and their family members. The residence permit, based upon the instrument certifying the projected employment period, shall be issued by the competent police Headquarters. The entrance visa shall be issued promptly by the appropriate Embassy or Consulate of the Republic of Hungary.

6. Shall exempt the School from the payment of import customs duty, taxes and charges on school books, equipment and other educational material, construction materials, furniture, vehicles, audio-visual devices and sports equipment purchased or donated and to be used by the School.

7. Shall approve that the School acquire non-arable real estate internal zoned for the development of an educational facility and carry out construction thereon,

provided it is related to the establishment, organisation, educational purposes and activities of the School.

8. Shall pay for Hungarian citizen students the amount of the prevailing standard state public education subsidy.

Article 6

Customs exemption of the School and individuals entitled thereto under paragraphs 4 and 6 of Article 5 shall be attested by the organ, authorized to do so by the Government of the Republic of Hungary.

The refund of indirect taxes to the Maintainer shall be made upon request, certified by the aforementioned organ and submitted to the tax authority. The right for the reimbursement is established by the invoices, the indirect tax content of which reaches or exceeds the limit set out for the diplomatic corps in Budapest in that respect.

Article 7

The School shall collect tuition fees the rate of which shall be set by the School Board. For welfare considerations, the School Board may establish exemption from tuition or decrease the rate of tuition fee for certain students. The School, through the School Board, shall be entitled to establish scholarship programs. Tuition fees shall be calculated in United States Dollars, except for Hungarian citizens and foreigners having a permanent domicile in Hungary, who shall pay the equivalent tuition fee in Hungarian Forints.

Article 8

This Agreement is concluded for an indefinite period of time and shall enter into force on the day of the exchange of Notes between the Parties. The Notes to be exchanged will contain the text of this Agreement.

Either Party may terminate this Agreement upon two (2) years written notice, through diplomatic channels. The Provisions of this Agreement shall govern the operation of the School until two (2) years from the end of the academic year following the date of receipt of the termination notice.

In the event of the termination of this Agreement, following the end of the academic year when the Agreement terminates, the School may no longer operate under the terms herein.

Since the Government of the Republic of Hungary has already approved the terms of the above Agreement, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Hungary has the honour to suggest that, if the foregoing is acceptable to the Government of the United States of America, this

Note and the Note of the Embassy of the United States of America in reply shall constitute an Agreement.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Hungary takes the opportunity to renew to the Embassy of the United States of America the assurances of its highest consideration.

Budapest, 30 November, 1998''

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 1998. november 30-tól kell alkalmazni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 33/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet módosításáról

A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény 212. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: tv.) végrehajtásáról szóló — többször módosított — 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 12. §-a (3) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A vámbiztosíték megfizetését az alábbiak szerint lehet igazolni]

„*d)* a terhelés napján kelt bankszámlakivonattal vagy a terhelés megtörténtéről szóló banki igazolás eredeti példányával;”

2. §

(1) A Vhr. 16. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tv. 7. §-a (5) bekezdésének *a)*—*e)* pontjai végrehajtása érdekében az engedélyt kiadó vámhatóság az enge-

délyes részére hitelesíti a keret-nyilvántartási könyvet. A keret-nyilvántartási könyvnek tartalmaznia kell a keretengedély és a keret-nyilvántartási könyv számát, a sorszámot, a kezességvállalási nyilatkozat számát, kiadásának dátumát, annak a vámkezelésnek a tételszámát, amelyhez a kezességet adták, a kezességvállalás összegét, a maradvány garanciakeretet, a lekötött garancia felszabadításának tételszámát és dátumát. Az engedély felhasználásának részletes szabályait az engedélyező vámhatóság határozatban állapítja meg. Az engedélyes a keret-nyilvántartási könyvet folyamatosan vezeti, a vámhatóság pedig az értékhatár megtartását rendszeresen ellenőrizni köteles.”

(2) A Vhr. 16. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A tv. 7. § (5) bekezdés *d)* és *e)* pontja alkalmazásában a vámhatóság az általa a tv. 7. §-a (5) bekezdésének *d)* pontjában foglaltak ellenőrzésére kialakított nyilvántartás alapján köteles biztosítani, hogy az engedélyestől kizárólag a nyújtott bankgarancia mindenkor érvényes keretén belül fogadjon el kezességvállalást.”

3. §

A Vhr. 80. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (9) bekezdéssel:

„(6) Belföldi forgalom számára történő vámkezelés esetén az összevont árunyilatkozat adására jogosult a vámáru megérkezését vagy a vámraktárból történő kitarolását köteles a vámhivatalnál bejelenteni. A vámhivatal a bejelentés alapján a vámáru nyilvántartásba veszi, és ezt, valamint a vámvizsgálat adatait a vonatkozó okmányon feljegyzi, vagy ezen adatokról elektronikus úton értesíti a bejelentőt, majd a vámáru kiadja. Az összevont árunyilatkozatot legkésőbb az engedélyben meghatározott időszak lejártát követő második munkanapon be kell nyújtani. Az összevont árunyilatkozat alapján végzett vámkezeléseknél az engedélyezett időszak utolsó napján érvényes szabályokat kell alkalmazni, ha jogszabály ettől eltérően nem rendelkezik.”

„(9) Az árunyilatkozat adás raktározás esetén alkalmazandó különös szabályait az e rendelet 112. §-ának (2)—(4) bekezdése tartalmazza.”

4. §

(1) A Vhr. 88. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A tranzit egyezmény II. függelékének 103. cikke szerinti engedélyezett feladói engedélykérelemhez csatolni kell:]

„*e)* nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy vállalja a vámszervezet által előírt számítógépes nyilvántartás vezetését, továbbá az árubejelentés elektronikus úton történő megtételét.”

(2) A Vhr. 88. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az engedélyezett feladó/címzett tevékenységének gyakorlása során csak az országos parancsnokság által jóváhagyott típusú zárat használhatja.”

(3) A Vhr. 88. §-a (4) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(4) A tranzit egyezmény II. függelékének 111. cikke szerinti engedélyezett címzetti engedélykérelemhez csatolni kell:*]

„*e*) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy vállalja a vámszervezet által előírt számítógépes nyilvántartás vezetését, továbbá az árubejelentés elektronikus úton történő megtételét.”

5. §

A Vhr. 212. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Az összevont (kötegelt) átutalás teljesítésére vonatkozóan a vámfizetésre kötelezettnek — ideértve a tv. 208. § (1) bekezdés *c*) pontjában foglalt esetet is — a számlavezető vámszervvel megállapodást kell kötnie.”

6. §

A Vhr. 226. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„226. § (1) Az engedélyező, illetve a visszatartási jogot gyakorló vámhatóság köteles intézkedni a 225. § (2) bekezdés szerinti határozatok azonnali végrehajtása érdekében.

(2) A tv. 148. §-ának (2) bekezdésében meghatározott azonnali beszedési megbízással, illetve természetes személy esetében a letiltással történő végrehajtást a vámhivatal jelentése alapján a számlavezető vámszerv rendeli el, és kíséri figyelemmel intézkedésének eredményességét.

(3) Amennyiben az azonnali beszedési megbízás, illetve természetes személy esetében a letiltás nem vezet eredményre, a számlavezető vámszerv a vámhivatalt haladéktalanul tájékoztatja. A vámhivatal a tájékoztatás alapján a végrehajtás átadására a tv. 148. § (3) bekezdése szerint intézkedik.”

7. §

A Vhr. 227. §-a (3) bekezdésének *e*) pontjában az 500 Ft szövegrész 2000 Ft-ra módosul, továbbá a bekezdés a következő *k*) és *l*) pontokkal egészül ki:

[*A tv. 153. §-ának (1) bekezdésében foglaltakon túl törölni kell a kiszabott vámerhetet*]

„*k*) a csőd-, felszámolási eljárás során keletkezett hitelezői veszteség behajthatatlansága címén;

l) a cégnyilvántartásból törölt vagy jogutód nélkül megszűnt gazdálkodók esetében, ha a tagi felelősség alapján történő végrehajtás sem vezet eredményre, behajthatatlanság címén.”

8. §

A Vhr. 241. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Hatósági jogkörrel nem rendelkező szerve: azok a középfokú szervek, amelyek feladata a vámszervek technikai, anyagi eszközzel való ellátása, a vámkezeléshez szükséges laboratóriumi vizsgálatok elvégzése, termékazonosításhoz szükséges írásbeli tájékoztatók kiadása, továbbá az állomány alapképzése és továbbképzése, valamint az egészségügyi, szociális, kulturális ellátás megszervezése.”

9. §

A Vhr. 242. §-a a következő *g*) ponttal egészül ki:

(*Alsó fokú szervek*)

„*g*) az ügyfelek részére megadják a termékazonosításhoz szükséges szóbeli tájékoztatást.”

10. §

A Vhr. 243/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Vám- és Pénzügyőrség Ügyvitelszervezési és Számítástechnikai Központja — mint számlavezető vámszerv — első fokú hatósági jogkörébe tartozik a vámtartozásról, a jövedéki adótartozásról, illetve a jövedéki bírságról szóló hatósági bizonyítvány (igazolás) kiadása, továbbá az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvényben, illetve e törvényben meghatározott visszatartási jog gyakorlása, valamint az 1992. augusztus 1-je előtt kiszabott és elévült vámtartozások törlése.”

11. §

A Vhr. 260. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tv. 208. §-ának (3) bekezdése alkalmazásában, az ott meghatározott feltételek betartása mellett, a mágneses adathordozóval, illetőleg mikrofilmmel egy tekintet alá esik az adatoknak fénymásolattal történő megőrzése.”

12. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdés kivételével — a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba. A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Vhr. 69. §-a (1) bekezdésének *i*) pontja, valamint 80. §-ának (5) bekezdése.

(2) A (3)—(5) bekezdésben, valamint a rendelet 6. §-ában foglaltakat 1999. január 1-jétől kell alkalmazni.

(3) Az e rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében meghatározott keret-nyilvántartási könyvet a tv. 7. §-a (5) bekezdé-

sének *d)* pontja szerinti engedélyesnek csak akkor kell felfektetnie és folyamatosan vezetnie, illetőleg, a 2. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint a vámhatóságnak az ellenőrzést biztosítani, ha részére az engedélyt 1999. január 1-je után, mint új engedélyes részére adta ki a vámhatóság. A tv. 7. §-a (5) bekezdésének *a)–c)* és *e)* pontja alapján kiadott engedéllyel rendelkezők az engedélyük érvényességének időpontjáig az abban meghatározott feltételek szerint vezethetik a keret-nyilvántartási könyvüket.

(4) A Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény (a továbbiakban: költségvetési törvény) 99. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alkalmazása során az 1999. január 1-je előtt benyújtott, de ezen időpontig el nem bíralt engedélykérelmeket a benyújtáskor hatályban lévő jogszabályok rendelkezései szerint kell elbírálni. Az így kiadott engedély — amennyiben a fedezetül szolgáló bankgarancia érvényessége is fennáll —, ha jogszabály időközben ettől eltérően nem rendelkezik, 1999. szeptember 30-ig érvényes.

(5) A tv. 7. §-ának (4) bekezdése szerinti és az 1999. január 1-je előtt hatályos tv. 7. §-a (5) bekezdésének *d)* pontjában meghatározott feltételeket tartalmazó és 1999. január 1-je után lejárató kezességi engedélyek — a lejárat időpontjától függetlenül —, amennyiben jogszabály időközben eltérően nem rendelkezik, 1999. szeptember 30-ig az 1999. január 1-je előtt hatályban levő törvényben foglalt feltételekkel érvényesek, ha azok megfelelnek az engedélyezés jogszabályban meghatározott egyéb feltételeinek is.

(6) Az e rendelet 4. §-ának (1) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeket a már engedéllyel rendelkező, engedélyezett feladóknak/engedélyezett címzetteknek e rendelet hatálybalépését követő 180 napon belül kell teljesíteniük.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 34/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

a büntetőeljárásban résztvevők, valamint az eljárást folytató hatóság tagjai személyi védelmének elrendelésének feltételeiről és végrehajtásának szabályairól

A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: Be.) 403/A. §-ában, továbbá a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 100. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

I.

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

1. §

E rendelet alkalmazásában

1. *büntetőeljárásban résztvevő*: a terhelt, a védő, a sértett, az egyéb érdekelt, a sértett és az egyéb érdekelt képviselői, a tanú, a szakértő, szaktanácsadó, a tolmács, a hatósági tanú;

2. *hatóság tagja*: a nyomozó hatóság nyomozó szervének tagja, az ügyész, a bíró;

3. *nyomozó szerv*: a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség nyomozást folytató szerve, továbbá az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó hatósága.

2. §

(1) Személyi védelemre jogosult

a) a büntetőeljárásban résztvevő,

b) a hatóság tagja,

c) az *a)–b)* pontban felsoroltak valamelyikére tekintettel más személy

(a továbbiakban együtt: érintett).

(2) A személyi védelem a büntetőeljárás tartama alatt, illetve a büntetőeljárás befejezését követően alkalmazható.

3. §

A személyi védelemmel kapcsolatos nyilatkozatokat írásba kell foglalni.

II.

A BÜNTETŐELJÁRÁSBAN RÉSZTVEVŐK SZEMÉLYI VÉDELMERE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

A személyi védelem kezdeményezése

4. §

(1) A 2. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott, illetve — a személyükre tekintettel — a *c)* pontban felsoroltak személyi védelmének elrendelését a büntetőeljárás tartama alatt az a nyomozó szerv, ügyész vagy bíróság kezdeményezheti, amely előtt a büntetőeljárás folyik.

(2) A személyi védelem az érintett kérelmére vagy hivatalból kezdeményezhető. Az érintett a személyi védelem iránti kérelmet a büntetőeljárás alatt a védelem kezdemé-

nyezésére jogosultnál, a büntetőeljárás befejezése után a személyi védelem elrendelésére jogosultnál terjesztheti elő.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szerv a személyi védelem elrendelésére jogosultat tájékoztatja a személyi védelem kezdeményezésére okot adó körülményekről és a személyi védelem elrendelésének indokoltságáról.

A személyi védelem elrendelése

5. §

(1) A büntetőeljárás tartama alatt, illetve azt követően a személyi védelemről annak a szervnek a vezetője határoz, amelynek nyomozó szerve előtt a nyomozás folyik, vagy folyt.

(2) A büntetőeljárásban résztvevő személyi védelmét a reá tekintettel más személyt érintő védelem esetén kezdeményezni kell.

6. §

(1) A személyi védelem elrendelésére irányuló eljárásban az érintett személyesen vesz részt.

(2) A büntetőeljárás tartama alatt személyi védelmet csak akkor lehet elrendelni, illetve fenntartani, ha azt az arra jogosult szerv kezdeményezte. A személyi védelem elrendeléséhez az érintett hozzájárulása szükséges.

(3) A személyi védelmet kezdeményező a védelem elrendeléséről értesíteni kell.

A személyi védelem feltételei

7. §

(1) Az érintett személyi védelme a büntetőeljárás tartama alatt különösen akkor rendelhető el, ha a büntetőeljárásban való részvétele miatt, illetve a büntetőeljárási jogai érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének akadályozása, illetve megghiúsítása végett ellene személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó bűncselekményt követtek el vagy valószínűsíthető, hogy ellene ilyen bűncselekményt követnek el.

(2) A büntetőeljárás befejezése után az érintett személyi védelme akkor rendelhető el, ha az ellene elkövetett, az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény vagy a fenyegetett helyzete a büntetőeljárásban való részvételével hozható összefüggésbe.

(3) A büntetőeljárásban korábban résztvevő személyi védelme a reá tekintettel más személyt érintő védelem esetén is elrendelhető, feltéve, ha ahhoz hozzájárult.

8. §

(1) A büntetőeljárás tartama alatt az abban résztvevő személyére tekintettel más személy védelme különösen akkor rendelhető el, ha a 7. § (1) bekezdésében írt célból ellene személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó bűncselekményt követtek el, vagy valószínűsíthető, hogy ellene ilyen bűncselekményt követnek el.

(2) A büntetőeljárás befejezés után az érintett személyi védelme akkor rendelhető el, ha az ellene elkövetett, az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény vagy a fenyegetett helyzete a büntetőeljárásban résztvevő személyével függ össze.

A határozat, a jogorvoslat

9. §

(1) A személyi védelmet az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény szerint határozattal kell elrendelni, és megszüntetni.

(2) A határozatot a személyi védelem iránti kérelem előterjesztésétől, illetve — a hivatalból indult eljárás esetén — a kezdeményezéstől számított három munkanapon belül kell meghozni.

10. §

(1) A személyi védelem elrendelése és megszüntetése tárgyában hozott határozattal szemben fellebbezésnek nincs helye. A személyi védelem tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálatára külön jogszabály előírásai irányadók.

(2) A határozatot felügyeleti intézkedés keretében nem lehet megváltoztatni, és megsemmisíteni.

A személyi védelem ellátása

11. §

(1) A személyi védelmet — a (3)—(4) bekezdésben foglalt kivétellel — az azt elrendelő szerv a reá irányadó jogszabályok keretei között látja el (a továbbiakban: személyi védelmet ellátó).

(2) Különösen indokolt esetben a személyi védelmet ellátó a személyi védelem ellátására jogosult más szerv közreműködését is igénybe veheti.

(3) Az ügyészség, illetve az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal által elrendelt személyi védelmet a rendőrség látja el.

(4) A büntetés-végrehajtási intézetben előzetes letartóztatottként fogva tartott, illetve az ott szabadságvesztés büntetését töltő érintett esetében a személyi védelmet a büntetés-végrehajtási szervezet látja el.

A személyi védelem módja

12. §

(1) A személyi védelem az érintett élete, testi épsége, személyes szabadsága elleni jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása, megszakítása érdekében a magánlakásnak [Rtv. 69. § (6) bekezdés] vagy egyéb tartózkodási helyének védelmére és közlekedési útvonalának biztosítására terjed ki.

(2) A személyi védelem különösen

- a) rendszeres járőrszolgálattal,
- b) technikai eszközzel,
- c) folyamatos hírösszeköttetés megteremtésével,
- d) védőruházat biztosításával,
- e) őrszeméllyel, illetve
- f) — ha a személyi védelem más módja eredményre nem vezet — őrszeméllyel biztosított, a személyi védelem elrendelésére jogosult rendvédelmi szerv kezelésében lévő helyen látható el.

13. §

(1) A személyi védelmet ellátó — a veszélyhelyzet fokát mérlegelve, az érintett, illetve a személyi védelem kezdeményezésére és elrendelésére jogosult véleményét is figyelembe véve — határozza meg a személyi védelem módját. A védelem módjai közül egyidejűleg több is alkalmazható.

(2) Az érintett biztonságát közvetlenül fenyegető és másként el nem hárítható veszély esetét kivéve nem alkalmazható a személyi védelem olyan módja, amely ellen az érintett tiltakozik.

A személyi védelmet ellátó és az érintett jogai, kötelezettségei

14. §

A személyi védelmet ellátó az érintett biztonságának megóvása érdekében részére ajánlásokat is tehet, amelyekben javasolhatja az érintett életmódjának, így különösen közlekedési útvonalainak, belföldi és külföldi utazásainak, egyéb magánprogramjainak megváltoztatását. Az ajánlás figyelmen kívül hagyása vagy az ajánlásban foglaltaktól való eltérés következményeire a személyi védelmet ellátó az érintettet írásban figyelmezteti.

15. §

(1) A személyi védelmet ellátó az érintettet köteles tájékoztatni a tett, illetve tervezett intézkedésekről. Ha a személyi védelmet ellátó az érintett biztonságát fenyegető újabb körülményt észlel, számára további, a követendő magatartásra vonatkozó ajánlásokat tesz.

(2) Az érintett tájékoztatása a halaszthatatlan intézkedések megtételét nem késleltetheti.

(3) Ha az érintett gyermek- vagy fiatalkorú, a személyi védelmet ellátó az érintetten kívül a törvényes képviselőt, illetve a gondozót is köteles értesíteni az (1) bekezdésben írt körülményekről.

16. §

(1) Az érintett a személyi védelmet ellátót köteles haladéktalanul tájékoztatni a saját vagy a reá tekintettel más személy biztonságát érintő, a személyi védelem folytatása szempontjából lényeges körülményekről, továbbá arról, hogy a követendő magatartásra vonatkozó ajánlásoktól eltért vagy el kíván térni.

(2) A személyi védelem kezdeményezésére és elrendelésére jogosult haladéktalanul tájékoztatja a személyi védelmet ellátót, ha az (1) bekezdésben meghatározott körülményekről szerez tudomást.

(3) Az érintett javaslatot tehet a védelem módjára.

A személyi védelem megszűnése

17. §

(1) A személyi védelmet az a szerv szüntetheti meg, amely azt elrendelte.

(2) A személyi védelem fenntartásának indokoltságát az azt elrendelő szerv az elrendeléstől számított hat hónap elteltével felülvizsgálja.

(3) A személyi védelmet ellátó az érintettet fenyegető veszélyhelyzet fennállását — az érintett, illetve a személyi védelem kezdeményezésére, elrendelésére jogosult véleményét is figyelembe véve — folyamatosan értékeli, és ennek eredményeként tesz javaslatot a személyi védelem fenntartására vagy megszüntetésére.

18. §

(1) A személyi védelmet haladéktalanul meg kell szüntetni, ha

- a) az elrendelés feltételei már nem állnak fenn;
- b) az érintett a személyi védelemről írásban lemond.

(2) A személyi védelem megszüntethető, ha
 a) a személyi védelmet kezdeményező javasolja;
 b) az érintett a követendő magatartásra vonatkozó ajánlásoktól indokolatlanul eltért, vagy tájékoztatási kötelezettségét a védelmi rendszer további fenntartását súlyosan veszélyeztető vagy azt lehetetlenné tevő módon önhibájából megszegi;

c) a tanú nem tesz vallomást, vagy korábbi vallomását visszavonja;

d) a szakértő, a szaktanácsadó a szakvélemény adását a személyi védelem elrendelésének alapjául szolgáló ügyben megalapozott indok nélkül megtagadta, vagy a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben hamis szakvélemény, felvilágosítás adása miatt vele szemben büntetőeljárás indult;

e) a tolmács a tolmácsolást a személyi védelem elrendelésének alapjául szolgáló ügyben megalapozott indok nélkül megtagadta, vagy hamisan fordított, s emiatt vele szemben büntetőeljárás indult.

(3) A tanú, a szakértő, illetve a szaktanácsadó védelmének a (2) bekezdés b) vagy c) pontjában foglalt okból történő megszüntetése esetén a személyükre tekintettel más személyt érintő személyi védelmet is meg kell szüntetni.

III.

A hatóság tagjának személyi védelmére vonatkozó szabályok

19. §

A nyomozó szerv tagja esetén a szolgálati előljárója, az ügyész esetében az ügyészség vezetője, a bíró esetében a bíróság elnöke intézkedik a személyi védelem ellátása iránt.

20. §

(1) Nyomozó szerv tagjának személyi védelmét — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — az a szerv látja el, amellyel az érintett szolgálati viszonyban áll.

(2) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó szervének tagja, az ügyész, valamint a bíró személyi védelmét a rendőrség látja el.

21. §

(1) A büntetőeljárás tartama alatt az érintett személyi védelme különösen akkor rendelhető el, ha a büntetőeljárásban gyakorolt hivatali tevékenysége miatt vagy a hivatali tevékenysége jogszerű gyakorlásának akadályozása, illetve megghiúsítása végett ellene személy elleni erőszakos

vagy közveszélyt okozó bűncselekményt követtek el, vagy valószínűsíthető, hogy ellene ilyen bűncselekményt követnek el.

(2) A büntetőeljárás befejezése után az érintett személyi védelme akkor rendelhető el, ha az ellene elkövetett, az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény vagy a fenyegetett helyzete a büntetőeljárásban gyakorolt hivatali tevékenységével hozható összefüggésbe.

(3) A hatóság tagjának személyi védelme a reá tekintettel más személyt érintő védelem esetén is elrendelhető, feltéve, ha ahhoz hozzájárult.

22. §

(1) A büntetőeljárás tartama alatt a hatóság tagjának személyére tekintettel más személy védelme különösen akkor rendelhető el, ha az érintettnek a büntetőeljárásban gyakorolt hivatali tevékenysége miatt, illetve a hivatali tevékenysége jogszerű gyakorlásának akadályozása vagy megghiúsulása végett ellene személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó bűncselekményt követtek el, vagy valószínűsíthető, hogy ellen ilyen bűncselekményt követnek el.

(2) A büntetőeljárás befejezése után az érintett személyi védelme akkor rendelhető el, ha az ellene elkövetett, az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény vagy a fenyegetett helyzete a hatóság tagjának a büntetőeljárásban gyakorolt hivatali tevékenységével hozható összefüggésbe.

23. §

A hatóság tagja, illetve a személyére tekintettel más személy védelmének módjára, a személyi védelmet ellátó és az érintett jogaira és kötelezettségeire, valamint a személyi védelem megszüntetésére a 11—18. §-okban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

24. §

A 21. § (2), illetve a 22. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása esetén a szolgálati viszony megszűnése után a hatóság volt tagja, illetve a személyére tekintettel más személy személyi védelmére a büntetőeljárásban résztvevőkre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

25. §

A hatóság tagjának személyi védelmére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben eljáró igazságügyi, illetőleg ügyészségi alkalmazottak esetében is.

IV.

Vegyes és záró rendelkezések

26. §

(1) A személyi védelem költsége

a) a rendőrség és a határőrség által nyújtott személyi védelemmel összefüggésben a Belügyminisztérium költségvetési fejezet, Rendőrség, illetve Határőrség költségvetési cím,

b) a vám- és pénzügyőrség által nyújtott személyi védelemmel összefüggésben a Pénzügyminisztérium költségvetési fejezet, Vám szervezet cím, illetve

c) a büntetés-végrehajtási szervezet által nyújtott személyi védelemmel összefüggésben az Igazságügyi Minisztérium költségvetési fejezet IM Büntetés-végrehajtás cím működési költségvetésében meghatározott forrásfejezetet terheli.

(2) A személyi védelem végrehajtására, illetve a személyi védelem elrendelésére, fenntartására, megszüntetésére, elrendelésére jogosultak együttműködésének részletes szabályait a belügyminiszter, az igazságügy-miniszter és a pénzügyminiszter együttes utasításban állapítja meg.

27. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — 1999. március 1-jén lép hatályba, szabályait a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A 26. § (1) bekezdésében foglaltak 2000. január 1-jétől lépnek hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 35/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

a közforgalmú személyszállítási
utazási kedvezményekről szóló
287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról

1. §

(1) A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló — többször módosított — 287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a

(1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazásra érvényes 90%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult:)

„*b)* az a vak személy, aki

ba) a 6/1971. (XI. 30.) EüM rendeletben meghatározott vakok személyi járadékában részesül, az erről szóló igazolás alapján,

bb) a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének érvényes arcképes igazolványával rendelkezik.”

(2) Az R. 3. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott személlyel együtt történő utazáskor a jogosult személy egy kísérője is igénybe veheti az (1) bekezdésben megállapított kedvezményt.”

2. §

(1) Az R. 4. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A „Nyugdíjasok utazási utalványa” alapján évente 16 alkalommal 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult a 65. életévét be nem töltött:)

„*a)* saját jogú nyugellátásban [1997. évi LXXX. törvény 4. §-ának *f)* pontja], munkaképtelenségi járadékban, növelt összegű öregségi járadékban, növelt összegű munkaképtelenségi járadékban részesülő személy (a továbbiakban együtt: saját jogú nyugdíjas), valamint a hozzátartozói nyugellátásban, özvegyi járadékban, növelt összegű özvegyi járadékban, rendszeres szociális járadékban, átmeneti járadékban, rokkantsági járadékban, nemzeti gondozási díjban, nemzeti helytállási pótlékban részesülő személy,”

(2) Az R. 4. §-a (8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A „Nyugdíjasok utazási utalványa”-t a nyugdíj folyósító szerv állítja ki, és minden év március 31. napjáig megküldi az (1) bekezdés szerinti azon jogosultaknak, akik az utalvány kiküldésének évének április 1. napját megelőzően még nem töltötték be a 65. életévüket.”

3. §

(1) Az R. 5. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazásra érvényes, átlagosan (díj szabási övezetektől függő) 90%-os kedvezményű tanulók havijegy igénybevételére jogosult)

„*a)* az oktatási intézmények nappali és esti tagozatos tanulója, hallgatója, ha érvényes állandó vagy ideiglenes diákigazolvánnyal (a továbbiakban együtt: diákigazolvány) rendelkezik,”

(2) Az R. 5. §-ának (2) bekezdése a következő negyedik mondatral egészül ki:

„Ha a jogosultság viszonylata az oktatás helyének ideiglenes változása miatt a diákigazolványból nem állapítható meg, azt a tanuló, hallgató az oktatási intézmény az ideiglenes változás időtartamára érvényes, az oktatási intézményben kiadott külön igazolással pótolhatja.”

(3) Az R. 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti kedvezmény a diákigazolvány érvényességi ideje alatt, de legkésőbb

a) tanévre, illetve a tanév II. félévére érvényesített diákigazolványnál a szeptemberi,

b) a tanév I. félévére érvényesített diákigazolványnál a márciusi

havijegy érvényességi idejének lejártáig vehető igénybe.”

4. §

(1) Az R. 6. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazáshoz 67,5%-os kedvezményű menetjegyigénybevételére jogosult:)

„b) az oktatási intézmények nappali és esti tagozatos tanulója, hallgatója, bármely utazásához, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik.”

(2) Az R. 6. §-ának (1) bekezdése a következő f)–g) ponttal egészül ki:

(Korlátlan számú utazáshoz 67,5%-os kedvezményű menetjegyigénybevételére jogosult:)

„f) az oktatási intézmények levelező tagozatos tanulója, hallgatója, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik, lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) oktatási intézménybe járásra, illetőleg gyakorlati oktatásra való utazásra a lakóhelye (tartózkodási helye) és a képzés helye között. Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. Ha a jogosultság viszonylata az oktatás helyének ideiglenes változása miatt a diákigazolványból nem állapítható meg, azt a tanuló, hallgató az oktatási intézmény az ideiglenes változás időtartamára érvényes, az oktatási intézményben kiadott külön igazolással pótolhatja;

g) a gyermek 4 éves korától 14 éves koráig, továbbá a 4 éven aluli gyermek, ha külön ülőhelyet foglal el, bármely személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával.”

(3) Az R. 6. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés c)–f) pontjaiban meghatározott kedvezmény csak útmegszakítás nélkül, de átszállásos utazás esetén vasúton és autóbuzson kombináltan is igénybe vehető.”

5. §

Az R. 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § Korlátlan számú utazásra érvényes, átlagosan (a díjszabási övezetektől függő) 86% -os kedvezményű tanulóbérlet igénybevételére jogosultak az 5. § (1) bekezdésében felsorolt személyek, az 5. § (2)–(3) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint.”

6. §

Az R. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosultak a 6. § (1) bekezdésének a)–e) és g) pontjában felsorolt személyek az ott, valamint a 6. § (2)–(6) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint.

(2) Korlátlan számú utazáshoz 67,5%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult az oktatási intézmények levelező tagozatos tanulója, hallgatója, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik, lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) oktatási intézménybe járásra, illetőleg gyakorlati oktatásra való utazásra a lakóhelye (tartózkodási helye) és a képzés helye között. Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. Ha a jogosultság viszonylata az oktatás helyének ideiglenes változása miatt a diákigazolványból nem állapítható meg, azt a tanuló, hallgató az oktatási intézményben kiadott külön igazolással pótolhatja.”

7. §

Az R. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosultak a 7. § (1) bekezdésének c)–d) és h) pontjaiban felsorolt személyek, az ott, valamint a 7. § (3) bekezdésében meghatározott feltételek szerint.”

8. §

Az R. 16. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú díjmentes utazásra jogosult:)

„b) a 3. § (1) bekezdésének b) pontjában megjelölt személy,”

9. §

Az R. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § Korlátlan számú utazásra érvényes — a díjszabási övezetektől függően átlagosan — 90% -os kedvez-

ményű tanuló havibérlet igénybevételére jogosult az oktatási intézmények nappali, esti és levelező tagozatos tanulója, hallgatója, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik, az 5. § (2)—(3) bekezdéseiben meghatározott feltételekkel.”

10. §

Az R. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult:

a) a gyermek 6 éves kora betöltésétől, illetve iskolai tanulmányai megkezdésétől 14. életéve betöltéséig, bármely a személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával;

b) az oktatási intézmények nappali és esti tagozatos tanulója, hallgatója bármely utazásához, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik;

c) az oktatási intézmények levelező tagozatos tanulója, hallgatója, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik, lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) oktatási intézménybe járásra, illetőleg gyakorlati oktatásra való utazásra a lakóhelye (tartózkodási helye) és a képzés helye között. Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. Ha a jogosultság viszonylata az oktatás helyének ideiglenes változása miatt a diákigazolványból nem állapítható meg, azt a tanuló, hallgató az oktatási intézmény az ideiglenes változás időtartamára érvényes, az oktatási intézményben kiadott külön igazolással pótolhatja;

d) a 7. § (1) bekezdésének c)—f) és h) pontjaiban meghatározott személy a 7. § (3)—(4) bekezdéseiben meghatározott feltételekkel;

e) a 6. § (1) bekezdésének c)—d) pontjában meghatározott személy (gyermek, óvodás, diák, gondozott) és kísé-
rője, a 6. §-ban meghatározott feltételek szerint.”

11. §

(1) Az R. 22. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű tanuló, illetve nyugdíjas bérlet igénybevételére jogosult:)

„a) az oktatási intézmények nappali, esti és levelező tagozatos tanulója, hallgatója,”

(2) Az R. 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kedvezmény a lakóhelyről (tartózkodási helyről) az oktatási intézménybe járásra, illetőleg gyakorlati oktatásra való utazásra, a lakóhely (tartózkodási hely) és a képzés helye között vehető igénybe. Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. Ha a jogosultság viszonylata

az oktatás helyének ideiglenes változása miatt a diákigazolványból nem állapítható meg, azt a tanuló, hallgató az oktatási intézmény az ideiglenes változás időtartamára érvényes, az oktatási intézményben kiadott külön igazolással pótolhatja. A kedvezmény a diákigazolvány érvényességi ideje alatt, de legkésőbb

a) tanévre, illetve a tanév II. félévére érvényesített diákigazolványnál, a szeptemberi,

b) a tanév I. félévére érvényesített diákigazolványnál a márciusi

havijegy érvényességi idejének lejártáig vehető igénybe.”

12. §

Az R. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult:

a) a gyermek 6 éves kora betöltésétől, illetve iskolai tanulmányai megkezdésétől 14. életéve betöltéséig, bármely, a személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával;

b) az oktatási intézmények nappali és esti tagozatos tanulója, hallgatója bármely utazásához, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik;

c) az oktatási intézmények levelező tagozatos tanulója, hallgatója, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik, lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) oktatási intézménybe járásra, illetőleg gyakorlati oktatásra való utazásra a lakóhelye (tartózkodási helye) és a képzés helye között. Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. Ha a jogosultság viszonylata az oktatás helyének ideiglenes változása miatt a diákigazolványból nem állapítható meg, azt a tanuló, hallgató az oktatási intézmény az ideiglenes változás időtartamára érvényes, az oktatási intézményben kiadott külön igazolással pótolhatja;

d) a 3. § (1) bekezdésének a) és b) pontjaiban, valamint a 3. § (3) bekezdésében meghatározott személy;

e) a 7. § (1) bekezdésének c)—f) és h) pontjaiban meghatározott személy a 7. § (3)—(4) bekezdéseiben meghatározott feltételekkel;

f) a 6. § (1) bekezdésének c)—d) pontjában meghatározott személy (gyermek, óvodás, diák, gondozott) és kísé-
rője, a 6. §-ban meghatározott feltételek szerint.”

13. §

Az R. 24. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú díjmentes utazásra jogosult:)

„b) a 3. § (1) bekezdésének b) pontjában megjelölt személy,”

14. §

(1) Az R. 25. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű tanulóbérlet igénybevételére jogosult:)

„*a*) az oktatási intézmények nappali és esti tagozatos tanulója, hallgatója bármely település helyi vonalán, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik;”

(2) Az R. 25. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tanulói bérletkedvezmény)

„*a*) az (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott esetben a diákigazolvány érvényességi ideje alatt, de legkésőbb

aa) tanévre, illetve a tanév II. félévére érvényesített diákigazolványnál a szeptemberi,

ab) a tanév I. félévére érvényesített diákigazolványnál a márciusi

havijegy érvényességi idejének lejártáig;”

(vehető igénybe.)

15. §

(1) Az R. 26. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű nyugdíjas bérlet igénybevételére jogosult:)

„*a*) a 4. § (1) bekezdésének *a*) pontjában megjelölt személy;”

(2) Az R. 26. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű nyugdíjas bérlet igénybevételére jogosult:)

„*c*) az *a*) pontban megjelölt személynek az öregségi nyugdíjkorhatárt (1997. évi LXXXI. törvény II. fejezete) betöltött házastársa (élettársa), ha a jogosultságot a nyugdíjas, illetve rokkantsági járadékos igazolványának, igazolásának és a házastárs (élettárs) személyi igazolványának felmutatásával igazolja;”

(3) Az R. 26. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *a*) pontjában megjelölt személyek jogosultságukat a nyugdíjat, illetve a járadékot folyósító szerv által kiadott igazolvány, igazolás bemutatásával igazolják.”

16. §

Az R. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E rendelet hatálybalépését megelőzően kiadott, illetve érvényesített diákigazolványok és a közlekedési

szolgáltatók által a tanulók, a hallgatók, tanfolyamhallgatók részére kiadott igazolványok alapján az utazási kedvezmények az igazolványok érvényességének lejártáig, a diákigazolványok esetében azok cseréjéig, illetve a diákigazolványról szóló 30/1999. (II. 15.) Korm. rendeletben megállapított ideiglenes diákigazolvány kiállításáig, azonban legkésőbb 1999. március hó 31. napjáig vehetők igénybe.”

17. §

Ez a rendelet 1999. március 1-jén lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti:

a) az R. 4. §-ának (4) bekezdése, 6. §-ának (2) és (6) bekezdése, 7. §-a (1) bekezdésének *a*) és *b*) pontja, valamint 7. §-ának (2) bekezdése, 26. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja,

b) a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet, valamint a diákigazolványról szóló 34/1998. (II. 25.) Korm. rendelet módosításáról intézkedő 124/1998. (VI. 17.) Korm. rendelet 4. §-ának (1) bekezdése, 5. §-a, 6. §-ának (1) bekezdése, 9. §-a, 11. §-a, 15. §-a, 17. §-ának (1) bekezdése és 18. §-a.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 36/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

**az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló
213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a belkereskedelemtől szóló, többször módosított 1978. évi I. törvény 40. §-a alapján a következőket rendeli el:

1. §

(1) Az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja a következőkkel egészül ki:

[E rendelet alkalmazásában:

a) utazásszervező az, aki saját szervezésű vagy egyedi megrendelés szerint összeállított utazást belföldre, illetőleg belföldről külföldre utazási szerződés alapján közvetlenül vagy közvetítő útján értékesít, valamint, aki külföldi uta-

zásszervező Magyarországra történő utaztatásait belföldön szervezi, illetőleg külföldi utazásszervező vagy egyéni utas részére Magyarországra történő utazásokat értékesít, külföldről külföldre történő utazást szervez, továbbá, aki külföldi szálláshelyet belföldön értékesít,]

„és a rendezvényszervező, ha az általa üzletszerűen végzett tevékenység keretében utazási csomagnak minősülő szolgáltatást [f] pont] is értékesít,”

(2) Az R. 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem tartozik a rendelet hatálya alá az oktatási intézmények által kizárólag a tanulói, hallgatói jogviszonyban állók számára (ideértve a tanulói, hallgatói csoport létszámához szükséges kísérőket is), továbbá az egyesületek és közhasznú, illetőleg nonprofit szervezetek által kizárólag tagjaik részére nem üzletszerűen, kizárólag önköltséges alapon szervezett utaztatás akkor, ha az utaztatás a szervező részére nyereséget nem eredményez.”

2. §

Az R. 2. §-a (3) bekezdésének b) pontja a következő rendelkezéssel egészül ki:

„4. belföldi utazások szervezését végzi.”

3. §

Az R. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § A vállalkozásnak az utazási szakmai tevékenységéért felelős — utazásszervező szakmai minősítő vizsgával rendelkező — személyt teljes munkaidőben kell foglalkoztatni. E rendelkezést megfelelően kell alkalmazni abban az esetben is, ha a tevékenységet gazdasági társaság tagja személyes közreműködéssel látja el.”

4. §

Az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

5. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba. Az e rendelet hatálybalépésekor már működő utazási vállalkozónak a rendelet mellékletében meghatározott mértékű vagyoni biztosítékot 1999. május 31-ig kell szolgáltatnia.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 36/1999. (II. 26.) Korm. rendelethez

[1. számú melléklet

a 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelethez]

A vagyoni biztosíték mértékének meghatározása

1. A vagyoni biztosíték összege a belföldről külföldre történő utazás szervezéséből, a külföldi szálláshely belföldi értékesítéséből, illetve a külföldi utazásszervező által szervezett utazásnak bizományosként történő értékesítéséből származó — a tárgyévet megelőző évben a számviteli törvény szerint elszámolt értékesítési nettó — árbevételhez igazodóan a következő:

E Ft-ban

Árbevételi értékhatár	Belföldről külföldre történő utazásszervezés, külföldi szálláshely belföldi értékesítése, külföldi utazásszervező utazásainak bizományosként történő értékesítése esetén
0— 30 000	2 000
30 001— 50 000	3 500
50 001— 75 000	4 000
75 001—100 000	5 000
100 001—150 000	7 000
150 001—200 000	8 000
200 001—300 000	10 000
300 001—400 000	12 000
400 001—500 000	15 000
500 001—750 000	25 000
750 000 felett	35 000

2. Ha az értékesített utazás keretében a személyszállítás az utazási vállalkozó által önállóan vagy más utazási vállalkozóval együttesen lekötött különrepülőgépes férőhelyeken történik, akkor a vagyoni biztosíték összege legalább húszmillió forint, ha azonban a forgalom alapján a vagyoni biztosíték mértéke magasabb lenne, úgy a vagyoni biztosíték összegére nézve e magasabb érték az irányadó.

3. Nem teljes körű repülőgépbérlet (ún. block seat) esetén a vagyoni biztosíték összege tízmillió forint, ha azonban a forgalom alapján a vagyoni biztosíték mértéke magasabb lenne, úgy a vagyoni biztosíték összegére nézve e magasabb érték az irányadó.

4. A tevékenység megkezdésének évében a vagyoni biztosíték mértékét a tervezett értékesítési nettó árbevétel szerinti értékhatárnak megfelelő összegben kell megállapítani. Ha a tevékenység megkezdésének évében az értékesített utazás keretében a személyszállítás különrepülőgéppel történik, a vagyoni biztosíték mértékére a 2. és 3. pontban foglaltak az irányadók.

5. A vagyoni biztosíték 1—4. pontban meghatározott mértéke tekintetében az illetékes kereskedelmi és iparkamara — a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara minősítési rendszere alapján — plusz-mínusz tíz százalék mértékben eltérhet.

A Kormány 37/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. évi törvény 13. §-ának (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

(1) A közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. *bekötés*: az ivóvíz vagy szennyvíz bekötővezeték megépítésével és üzembe helyezésével az ingatlan bekapcsolása a vízjogi engedély alapján épült, illetőleg üzemeltetett víziközmű törzshálózatba;”

(2) Az R. 2. §-ának 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. *házi szennyvízhálózat*: az ingatlanon keletkező szennyvíz összegyűjtését szolgáló és azt a szennyvízbekötő vezeték vagy a csatlakozó szennyvízhálózat végpontjához továbbító — az ingatlanon lévő építmény (épület) tartozékát képező — szennyvízvezeték hálózat, annak kiegészítő elemeivel (így például szennyvízmennyiség-mérő, szennyvízminőség ellenőrző akna, szennyvíz-előkezelő mű) együtt;”

(3) Az R. 2. §-ának 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. *ingatlan*: a külön jogszabály* szerinti egy helyrajzi számmal rendelkező földrészlet (telek);”

(4) Az R. 2. §-ának 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. *ivóvíz bekötővezeték*: az ivóvízellátásba bekapcsolt ingatlanon a törzshálózat és a házi vezeték hálózat, illetve a csatlakozó ivóvízvezeték-hálózat között kiépített vezeték a tartozékaival, valamint a bekötési vízmérő, amely

a) úszótelkes és telekhatáron kialakított zárt sorú beépítésnél az épület külső falsíkjáig,

b) egyéb esetekben a bekötési vízmérőt követően a vízmérési helyen beépített elzáró szerelvény vízmérő felőli csatlakozó pontjáig, ennek hiányában a vízmérőt követő 10 cm-es vezeték szakasz végéig,

c) vízmérő hiányában az ivóvíztörzshálózattól a közterület és az ingatlan határvonaláig húzódó vezeték szakasz végéig

terjed;”

(5) Az R. 2. §-ának 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. *ivóvízmérő*: a külön jogszabály** szerinti, az ivóvízhálózatba beépített — az áramló víz mennyiségének meghatározására szolgáló — hitelesített mérőeszköz (így például készülék, berendezés, műszer), ideértve annak tartozékait

a) *bekötési vízmérő*: az ellátásba bekapcsolt ingatlanok vízhasználatának mérésére szolgáló, a bekötővezeték végpontjára telepített,

b) *törzshálózati vízmérő*: közvetlenül a törzshálózati fogyasztási helyekre, többek között közfolyókra, tűzcsapokra telepített,

c) *mellékvízmérő*: a bekötési vízmérő után beépített, elkülönített vízhasználat mérésére szolgáló vízmérő;”

(6) Az R. 2. §-ának 23. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. *szennyvízelvezetési hely*: a szennyvízelvezető műbe bekapcsolt ingatlan, illetőleg azon belül mindazon épület, épületrész, önállóan használható bérlemény, amelyek vízhasználatára mellékszolgáltatási szerződés alapját képező mellékvízmérővel mért, és szennyvízei elvezetését a házi szennyvízhálózat biztosítja;”

(7) Az R. 2. §-ának 26. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. *csatornadíj alapjául szolgáló szennyvízmennyiség-mérő*: a szennyvizek mennyiségének mérésére alkalmas műtárgy, berendezés, amelyet akkreditált, kalibráló (bemérő) laboratórium hiteles használati etalonnal rendszeresen ellenőriz;”

2. §

(1) Az R. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) a szerződő felek és azonosító adatai körében a felek nevét, címét vagy jogi személy, illetőleg jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén annak székhelyét, cégjegyzékszámát, továbbá természetes személy esetén a személyi adatok körében anyja nevét, születési helyét és idejét;”

* 1997. évi LXXVIII. törvény 2. § 20. pont.

** 1991. évi LXXV. törvény.

(2) Az R. 3. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*e*) az ellenérték megállapításának, ezen belül a számlázásnak, a mérőeszköz leolvasásának és a számla kiegyenlítésnek a módját;”

(3) Az R. 3. §-a a következő (3)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a fogyasztó a szerződést — a szolgáltatás jogszabályban megállapított díját kivéve — a szerződés tartalmára kiható véleményeltéréssel írta alá, a szolgáltató köteles a felek álláspontjának egyeztetését 15 napon belül kezdeményezni.

(4) A szerződési ajánlatban foglaltak a szolgáltatót 30 napig kötik.

(5) A megkötött szolgáltatási szerződést ivóvízellátás esetén a fogyasztó, ha egyben az ingatlan tulajdonosa — az egyéb jogcímen használó pedig a tulajdonos hozzájárulásával —, 60 napos határidővel felmondhatja, amennyiben az ingatlanon nincs más felhasználó által igénybe vett közműves ivóvízszolgáltatás.

(6) A megkötött mellékszolgáltatási szerződést az elkülönített vízhasználatot igénybe vevő (a továbbiakban: elkülönült vízhasználó) harmincnapos határidővel, a szolgáltató pedig két hónapon túli díjtartozás esetén további harmincnapos határidővel felmondhatja. A mellékszolgáltatási szerződések felmondásáról a bekötési vízmérő fogyasztóját a szolgáltató köteles tájékoztatni.”

3. §

Az R. 4. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Gazdálkodó szervezet által kért bekötés megvalósításához vagy a részére nyújtott szolgáltatás mennyiségének növeléséhez, illetőleg minősége igényelt javításához — lakásszövetkezet és önkormányzat tulajdonában lévő lakóépületek elhelyezésére szolgáló ingatlanok kivételével — a szolgáltató részére víziközmű-fejlesztési hozzájárulást kell fizetni. A hozzájárulás mértéke az igényelt szolgáltatáshoz szükséges fejlesztés költségeinek arányos része. A víziközmű-fejlesztési hozzájárulás elkülönítetten kezelendő, és kizárólag a víziközmű fejlesztésére fordítható.

(3) A települési önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: jegyző) közegészségügyi és a környezetvédelmi és a vízgazdálkodási jogszabályok megsértése esetén az ingatlanok bekötését a tulajdonos költségére elrendeli.”

4. §

Az R. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (9)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Ha a bekötés nem a víziközmű törzshálózati beruházás részeként, azzal egy időben valósul meg,

a) a bekötővezeték megépítéséhez, átalakításához és megszüntetéséhez a hatósági engedélyek mellett a szolgáltató írásbeli hozzájárulása is szükséges;

b) a bekötés költségei — kötelezés kivételével — a bekötés kezdeményezőjét terhelik;

c) a szolgáltatói hozzájárulás iránti kérelemhez a bekötés kezdeményezőjének e rendelet melléklete szerinti tervet kell benyújtania;

d) a kötelező közműnyilvántartással kapcsolatban előírt geodéziai bemérésekről — a hálózatba bekötést kezdeményező költségére — a szolgáltatónak kell gondoskodnia;

e) a szolgáltató a hozzájárulásról a kérelem kézhezvételétől számított 15 napon belül nyilatkozni köteles.”

„(9) Ha a bekötést nem az ingatlan tulajdonosa kezdeményezi, a jegyző által elrendelt bekötés kivételével a szolgáltató hozzájárulása csak a tulajdonos előzetes írásbeli beleegyezésével adható meg.

(10) Ha a a benyújtott terv az előírásoknak nem felel meg formai vagy műszaki okból, a szolgáltató a hozzájárulás megadását a terv kiegészítéséhez vagy megfelelő új terv benyújtásához kötheti.”

5. §

Az R. 6. §-ának (4)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a víziközmű törzshálózat a szomszédos ingatlan mentén fekszik, a bekötés a szomszédos ingatlan tulajdonosának hozzájárulásával — az ingatlantulajdonosok megállapodása (szerződéses szolgálat) alapján — a szomszédos ingatlan igénybevételével is elvégezhető. A szerződésnek tartalmaznia kell a létesítmény elhelyezésével, az ingatlan használatával kapcsolatos kölcsönös jogokat és kötelezettségeket. A szerződést a szolgáltatói hozzájárulás iránti kérelemhez kell csatolni.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott megállapodás hiányában — ha a szomszédos ingatlant érintő bekötővezeték megvalósítása és üzemeltetése az ingatlan rendeltetésszerű használatát nem zárja ki, vagy lényegesen nem akadályozza — a jegyző a szomszédos ingatlanra vízvezetési és szennyvízelvezetési szolgálatot alapíthat.

(6) Az (5) bekezdés szerinti tűrés kötelezettséget meg kell szüntetni, ha az uralkodó telek mentén a víziközmű törzshálózat megépült, és az abba való bekötés — a meglévő állapothoz képest — nem okoz aránytalan hátrányt.

(7) A víziközmű törzshálózatba bekötött ingatlanok megosztása vagy egyesítése esetén az új állapotnak megfelelő bekötések megépítéséről, illetőleg megszüntetéséről — eltérő megállapodás hiányában — az ezzel járó költségek viselése mellett a telekalakítás kezdeményezőjének kell gondoskodnia.”

6. §

Az R. 7. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben előírt szolgáltatói ellenőrzés nem mentesíti a fogyasztót a tulajdonában lévő csatlakozó víziközmű-hálózat és házi ivóvízhálózat rendszeres ellenőrzésének és karbantartásának kötelezettsége alól.”

7. §

Az R. 8. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A fogyasztó, illetőleg az elkülönített vízhasználó személyében beállott változást a régi és új fogyasztó, illetőleg elkülönített vízhasználó együttesen köteles a vízmérőállás megjelölésével a változástól számított 30 napon belül a szolgáltatónak bejelenteni. A bejelentés elmulasztása esetén az abból eredő károkért az elköltöző fogyasztó és az új fogyasztó, illetőleg az elkülönített vízhasználó egyetemlegesen felel.”

8. §

Az R. 9. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő (2)—(5) bekezdés lép, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(2) A szolgáltató a szolgáltatást a létfenntartáshoz, a közegészségügyi és tűzvédelmi követelmények teljesítéséhez, valamint az egészségügyi és gyermekintézmények ellátásához szükséges ivóvízellátás, továbbá a szennyvíz-elvezetésre irányuló szolgáltatás kivételével, az illetékes ÁNTSZ-nek az intézkedés bevezetését nyolc nappal megelőző értesítése mellett, az ÁNTSZ-nek az értesítésben foglaltakkal ellentétes állásfoglalása hiányában

a) időben és mennyiségben korlátozhatja,

b) kizárólag termelési célú ivóvíz-felhasználásnál szüneteltetheti, illetve három hónapon túli díjtarozás esetén további harmincnapos határidővel a szolgáltatási szerződést felmondhatja.

(3) A közegészségügyi követelmények teljesítéséhez szükséges ivóvízellátás akkor biztosított, ha az ivóvízellátás legalább 50 l/fő/nap mennyiségben, négy emeletnél nem magasabb lakóépület esetén legfeljebb 150 m távolságon belüli, négy emeletnél magasabb lakóépületben pedig négy emeletnél nem nagyobb szintkülönbséggel járó vízvételezési lehetőséggel (közkefolyóról, tűzcsapról, szállított vízből) adott.

(4) A díjhátralék megfizetésének igazolásától számított öt naptári napon belül a szolgáltatónak a (2) bekezdés a)—b) pontja szerinti intézkedéseket meg kell szüntetnie.

(5) Az ÁNTSZ-nek a (2) bekezdés szerinti, az értesítésben foglaltakkal ellentétes állásfoglalása hiányában a szolgáltató a bekötővezetékét leszűkítheti, lezárhatja.”

9. §

Az R. 10. §-a a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A fogyasztó a szolgáltatás közérdekből történő korlátozását, illetve szüneteltetését kártalanítás nélkül tűrni köteles. Az előre tervezhető közérdekű tevékenység kapcsán felmerülő korlátozásokról a fogyasztókat legalább három nappal korábban, a helyben szokásos módon tájékoztatni kell.

(7) A szolgáltatás korlátozása akkor közérdekű, ha azt a víziközmű biztonságos működtetésével összefüggő közegészségügyi vagy egyéb követelmény (így például hálózatfejlesztés, jelentősebb üzemzavar-elhárítás) teszi indokolttá.”

10. §

Az R. 17. §-ának (3)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ingatlanon fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó. A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözetet a bekötési vízmérő szerinti fogyasztó köteles megfizetni a szolgáltatónak; a szolgáltatót pedig tájékoztatja az épületen belüli belső elszámolás módjáról.

(4) Ha a díjelszámolás alapjául szolgáló bekötési vízmérő nem mér, rendellenesen vagy hibásan működik, illetőleg nem olvasható le, a fogyasztott víz mennyiségét a megelőző 365 nap összes fogyasztásából egy napra számított átlagfogyasztás és a meghibásodás napjának elfogadott határnapot megelőző legutolsó leolvasás napjától eltelt napok számának szorzataként kell megállapítani.

(5) A házi vízvezeték — a fogyasztó által nem ellenőrizhető vagy nem karbantartható helyen történő — rejtett meghibásodása esetén a vízfogyasztást az árszabályok szerinti átalány alapján kell megállapítani.”

11. §

Az R. 18. §-ának (1)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlanon belül a mellékvízmérővel elkülönített vízhasználatra az elkülönített vízhasználó a szolgáltatóval mellékszolgáltatási szerződést köthet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szerződés megkötését, ha az elkülönített vízhasználó e rendeletben meghatározott feltételeknek eleget tesz, a szolgáltató nem tagadhatja meg.

(3) A mellékszolgáltatási szerződés létrejöttének előfeltétele

a) az ingatlan vízfogyasztásának bekötési vízmérővel történő mérése, és az ingatlan vízellátására vonatkozó szolgáltatói szerződés megkötése,

b) a mellékvízmérőnek a házi vízvezetékhalózatba történő beépítéséhez a bekötési vízmérő szerinti fogyasztó, valamint azt követően a szolgáltató előzetes hozzájárulása.

(4) A bekötési vízmérő szerinti fogyasztó a hozzájárulást csak az épületgépészeti rendszerének a beépítés miatt szükségessé váló jelentős költségű átalakítása esetén tagadhatja meg.

(5) A szolgáltatói hozzájárulás iránti kérelemhez e rendelet melléklete szerinti tervet kell benyújtani.

(6) Amennyiben a hozzájárulásban foglaltaktól eltérő beépítést vagy más, az üzembe helyezést gátló körülményt állapítanak meg, a szolgáltató az üzembe helyezést megtagadhatja, és azt a hozzájárulásban foglalt feltételek teljesítéséhez, az akadályok megszüntetéséhez kötheti.

(7) A szolgáltató köteles gondoskodni arról, hogy a mellékszolgáltatási szerződés alapját képező mellékvízmérőt üzembe helyezéskor bélyegzéssel és zárral lássák el.”

12. §

Az R. 19. §-ának (2) és (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Elkülönített vízhasználó a saját tulajdonában lévő és mellékszolgáltatási szerződés alapjául szolgáló mellékvízmérő hitelesítéséről, rendkívüli vizsgálatáról saját költségére köteles gondoskodni. Amennyiben ezzel a költségek megelőlegezése mellett a szolgáltatót bízza meg, úgy a szolgáltató a megbízás teljesítését nem tagadhatja meg. Ha hitelesítést — az arról való gondoskodást — az elkülönített vízhasználó elmulasztja, a szolgáltató a mellékszolgáltatási szerződést 15 napos határidővel felmondhatja.

(3) A szolgáltató tulajdonában lévő bekötési vízmérő tekintetében a fogyasztó, a szolgáltató tulajdonában lévő és mellékszolgáltatási szerződés alapjául szolgáló mellékvízmérő tekintetében pedig az érdekelt a vízmérő rendkívüli vizsgálatát és ezt követően az Országos Mérésügyi Hivatal által végzett rendkívüli hitelesítését a szolgáltatótól kérheti. Ha a rendkívüli vizsgálaton a vízmérő megfelelőknek minősül, a rendkívüli vizsgálat és hitelesítés költsége a fogyasztót, illetőleg az elkülönített vízhasználót terheli.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy a vízmérő a mérésügyi jogszabályoknak nem felel meg, a hibát a felülvizsgálat kérésének időpontját megelőző utolsó leolvasástól kell számítani.

(5) A vízhasználat mértékét a (4) bekezdés szerinti esetben a 17. § (4) bekezdésében foglaltak szerint kell meghatározni.”

13. §

(1) Az R. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szennyvízelvezető törzshálózatba történő bekötéshez szükséges bekötővezeték létesítését, annak a már üzemeltetett törzshálózatra való rákötését a szolgáltató köteles megrendelő költségére elvégezni, vagy elvégeztetni. A bekötővezeték megépítését, illetve a törzshálózatra történő rákötését a megrendelő költségére és a szolgáltató hozzájárulásával építés kivitelezési jogosultsággal rendelkező személy is elvégezheti.”

(2) Az R. 21. §-ának (5) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A jegyző a vízügyi, valamint a környezetvédelmi hatóság — mint az eljárásban közreműködő szakhatóság — állásfoglalására, megkeresésére figyelemmel az ingatlan tulajdonosát a szennyvízelvezető mű külön jogszabály*** szerinti káros szennyezése esetén, illetve az ilyen szennyezés megelőzése érdekében a szennyvíz előzetes tisztításához szükséges berendezés létesítésére, korszerűsítésére, megfelelő üzemeltetésére kötelezi.”

14. §

(1) Az R. 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szennyvízmenyiség-mérő működtetéséről, karbantartásáról, kalibrálásáról a fogyasztónak kell gondoskodnia.”

(2) Az R. 24. §-ának (4) bekezdése a következő c)—d) pontokkal egészül ki:

(Nem vehető figyelembe a szennyvíz mennyiségének meghatározásánál)

„c) az a vízmennyiség, amely az ivóvízvezeték meghibásodása következtében a környezetben elszivárgott,

d) a külön jogszabály**** felhatalmazása alapján kihirdetett jogszabályok szerint az év meghatározott időszakában locsolási célú felhasználásra figyelembe vett ivóvízmenyiség, amely nem lehet kevesebb mint az adott időszakhoz tartozó vízhasználat 10%-a.”

(3) Az R. 24. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A szolgáltató a szennyvízelvezető törzshálózatba bocsátott szennyvíz mennyiségét és minőségét gazdálkodó szervezet esetén előzetes értesítés nélkül ellenőrizheti, amelyet az nem akadályozhat.”

*** 4/1984. (II. 7.) OVH rendelkezés.

**** 1990. évi LXXXVII. törvény.

15. §

(1) Az R. 25. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szolgáltató e rendelet hatálybalépését követően a közműves ivóvíz- vagy szennyvízelvezetés szolgáltatás igénybevételére írásban köt szerződést

a) az ivóvízszolgáltatásra

aa) az ingatlanon a bekötési vízmérő szerinti fogyasztóval,

ab) az ivóvíztörzshálózat közterületi vízkivételi helyeit érintő vízhasználatra a települési önkormányzattal vagy az önkormányzat rendeletében meghatározott fogyasztóval;

b) ivóvíz mellékszolgáltatásra az elkülönített vízhasználóval;

c) szennyvízelvezetés szolgáltatásra (csapadékvíz-elvezetésre is szolgáló szennyvíz bekötővezeték esetében is)

ca) az aa) pontban meghatározott fogyasztókkal,

cb) azokkal a fogyasztókkal, akik a közműves ivóvízellátást nem, de a közműves szennyvízelvezetést igénybe veszik,

cd) szennyvízelvezetés mellékszolgáltatásra a b) pont szerinti elkülönített vízhasználókkal, ha azok a közműves szennyvízelvezetés szolgáltatást igénybe veszik.”

(2) Az R. 25. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdésben foglalt szerződési ajánlatot a szolgáltató 2000. május 5-ig köteles megküldeni.”

16. §

(1) Ez a rendelet — 14. § (2) bekezdése kivételével — a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E rendelet 14. §-ának (2) bekezdése 2000. január 1-jén lép hatályba.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 24. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A települési önkormányzat jegyzőjének hatósági engedélye szükséges:)

„d) a szennyvízelvezető törzshálózatba való bekötés esetén a házi szennyvízhálózat tartozékát képező szennyvíz-előtisztító berendezés létesítéséhez, korszerűsítéséhez (átépítéséhez), valamint használatba vételéhez (üzemeltetéséhez). Az engedélyezési eljárással összefüggő helyszíni szemlét is — amennyiben az szükséges — a jegyző tűzi ki, és gondoskodik annak lefolytatásáról.”

(4) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetéséről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet 2. §-ának 11. pontja, 5. §-ának (2)—(7) bekezdése, valamint 12. §-ának (4) bekezdése hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 38/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

a műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak
képesítési követelményeiről szóló
157/1996. (X. 22.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 72. §-ának d) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 157/1996. (X. 22.) Korm. rendelet 3. számú melléklete — a műszaki földtudományi szakot követően — kiegészül az e rendelet *mellékletében* foglalt egyetemi szintű energetikai alapképzési szak képesítési követelményeivel.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 38/1999. (II. 26.) Korm. rendelethez

[3. számú melléklet

a 157/1996. (X. 22.) Korm. rendelethez]

„ENERGETIKAI SZAK

1. A képzési cél

Okleveles energetikai mérnökök képzésére, akik — a rendelet 1. számú melléklet 1. pontjára is tekintettel — képesek a nemzetgazdaság, ezen belül a települések, az ipari és mezőgazdasági üzemek, az intézmények és a lakosság biztonságos és gazdaságos energiaellátását tervezni, és megvalósítani

— a primer-energiahordozók ellátása: a szén- és szénhidrogén-technológiák, az atomenergia-hasznosítás, a megújuló energia-, a hulladékenergia-hasznosítás,

— a villamosenergia-ellátás és a hőellátás,

— az energiaátalakítás, -szállítás és -felhasználás,

— a vezetékes és az egyedi energiaellátás,

— az ipari és a mezőgazdasági energotechnológiák,

— a kutatás-fejlesztés, a tervezés, a létesítés és az üzemeltetés, a karbantartás,
 — a műszaki, a gazdasági és a környezetvédelmi követelmények érvényesítése szakterületen.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Okleveles energetikai mérnök.

3. A képzési idő

10 félév, a rendelet 1. számú melléklet 3. pontjában foglaltak figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

A rendelet 1. számú melléklete 4. pontjában foglaltak figyelembevételével a főbb tanulmányi területek:

Természettudományos alapismeretek:

— matematika, fizika, kémia, mechanika, anyagtan, vilámlamosság; tan;

Gazdasági és humánismeretek:

— közgazdaságtan, vállalkozás-gazdaságtan, energia-gazdaságtan, menedzsment, jog, számvitel, tárgyalástechnika;

Szakmai törzsanyag:

— mérnöki ismeretek, informatika, szerkezetan, áramlástan, hőtan, hőerőgépek, villamos gépek és berendezések, hő- és atomenergetika, mérés-technika, elektrotechnika, rendszer- és irányítástechnika;

Differenciált szakmai ismeretek:

— energiaellátás és -gazdálkodás, a gépész és villamos energetika szaktárgyai,

— energetikai mérések és laborok, energiahordozók kitermelése, átalakítása, tárolása és szállítása, alternatív energiaforrások (nap-, szél- és vízenergia, biogáz stb.) hasznosítása, minőségbiztosítás, környezetvédelem, valamint választható tantárgyak és modulok az energetika különböző szakterületeiről, az energetikai informatika, a gazdaságtudomány és a menedzsment témaköréből.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

A rendelet 1. számú melléklete 5. pontjában foglaltakra figyelemmel:

— a diplomamunka témája olyan energetikai mérnöki feladat, amely az alap- és szakirányú képzésre támaszkodva, kiegészítő irodalom felhasználásával, konzulens irányításával egy félév során elkészíthető. A diplomamunkában igazolni kell, hogy a hallgató kellő jártasságot szerzett a tanult ismeretanyag gyakorlati alkalmazásában, és képes önálló mérnöki munka végzésére az energetikai szakon;

— a kötelező szigorlati tárgy a matematika, az informatika és a műszaki hőtan.”

A Kormány 39/1999. (II. 26.) Korm. rendelete

**a tűzvédelmi hatósági tevékenység
részletes szabályairól, a hivatásos önkormányzati
tűzoltóságok illetékességi területéről szóló
115/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról**

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságokról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. §-a (1) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályaival, a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területével kapcsolatban a következőket rendeli el:

1. §

A tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályairól, a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről szóló 115/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet mellékletében

a) Bicske illetékességi területe felsorolásnál a „Szárliget” szövegrész hatályát veszti;

b) Tatabánya illetékességi területe felsorolás kiegészül a „Szárliget” szövegrésszel.

2. §

Ez a rendelet 1999. június 30. napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 22/1999. (II. 26.) FVM rendelete

**a takarmánykukorica garantált áron történő állami
felvásárlásáról**

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 11. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A Tv. 11. §-ának (1) bekezdése alapján e rendelet szerint az *I. számú mellékletben* meghatározott takarmánykukoricának (vámtarifaszám: 1005900000) az ott meghatározott garantált áron történő állami felvásárlására kerül sor.

2. §

(1) Az állam kizárólag az Országos Gabona Termék-tanács tagjaitól — az erre irányuló igényük esetén — felvásárolja az *I. számú melléklet* szerinti mennyiségű (a továbbiakban: kvóta) és minőségű, az általuk megtermelt takarmánykukoricát az ott meghatározott garantált áron és időszakban, amennyiben a kvóta jogosultja (a továbbiakban: termelő) a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalhoz (a továbbiakban: földművelésügyi hivatal) a *2. számú melléklet* szerint bejelenti a takarmánykukorica vetésterületének nagyságát az adott év május 31-i állapotnak megfelelően, legkésőbb augusztus hó 31. napjáig. A bejelentést a földművelésügyi hivatal a termelőnek írásban visszaigazolja.

(2) A minőség tanúsítására jogosult laboratóriumok címjegyzékét, valamint a tanúsítás rendszerét a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Agrárrendtartási Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben — a felvásárlás megkezdése előtt 30 nappal — közzéteszi.

3. §

(1) A kvótának megfelelő terménymennyiségnek a Tv. 10. §-ának (1) bekezdése szerinti források terhére történő felvásárlását, tárolását, valamint értékesítését a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter által megbízott szervezet végzi. A felvásárlással megbízott szervezet nevét, címét, a felvásárlás lebonyolításának módját a Hivatal a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben — a felvásárlás kezdete előtt 30 nappal — közzéteszi.

(2) A termelőnek az állam megbízásából a felvásárlást végző szervezet az átvételtől számított 30 napon belül köteles kifizetni a termék ellenértékét.

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) Ezzel egyidejűleg az 1998. évi termésű takarmánykukorica garantált áron történő állami felvásárlásáról szóló 4/1998. (II. 11.) FM rendelet hatályát veszti azzal, hogy a rendelet 1. számú mellékletében az 1998. évi kukoricatermésből garantált áron állami felvásárlásra kerülő

takarmánykukorica mennyiségi és minőségi követelményeit, a felvásárlási időszakot, valamint a garantált árat az ott meghatározott időpontig kell alkalmazni.

Dr. Szabadi Béla s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumi
politikai államtitkár

1. számú melléklet

a 22/1999. (II. 26.) FVM rendelethez

Az 1999. évi kukoricatermésből garantált áron állami felvásárlásra kerülő takarmánykukorica mennyiségi és minőségi követelményei, a felvásárlás időszaka és a garantált ár mértéke

1. Mennyiség (kvóta)

A termelő a 2. § (1) bekezdés szerint bejelentett területéről származó termésből legfeljebb 3,2 tonna/ha mennyiséget ajánlhat fel garantált áron történő állami felvásárlásra.

2. Minőségi követelmények

A felvásárlásra felajánlott takarmánykukoricának az MSZ 12540 szabvány minőségi követelményeit kell kielégítenie. A mintavételt és a vizsgálatokat az MSZ 6367 szabvány előírásai szerint kell végezni.

3. Felvásárlási időszaka:

1999. december 1-jétől 2000. március 1-jéig.

A termelő, a felvásárlás általa kért időpontja előtt két héttel köteles a garantált áras felvásárlásra jogosult, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium által meghirdetett szervezetet írásban értesíteni. A felajánlás a felvásárlás kért időpontjáig visszavonható, de a felvásárlás időtartama alatt az adott mennyiség ismételt felajánlására már nincs lehetőség.

4. Garantált ár mértéke

14 000 Ft/tonna a felvásárló szervezet által kijelölt 50 km-nél nem távolabbi raktár helyén.

Ha az ésszerű szállítási távolság ennél hosszabb, az 50 km-t meghaladó távolságra eső szállítási költségről a felajánló és a felvásárló szervezet közötti külön megállapodás rendelkezik:

A garantált ár az általános forgalmi adót, valamint az általános forgalmi adó hatálya alá be nem jelentkezett termelő részére fizetendő kompenzációs felárat nem tartalmazza.

A garantált ár 1999. december 1. és 2000. március 1. között az alábbiak szerint növekszik:

1999/2000 hónap	Garantált ár növekmény, Ft/tonna	Garantált ár, Ft/tonna (nettó ár)
december	—	14 000
január	250	14 250
február	330	14 330

2. számú melléklet
a 22/1999. (II. 26.) FVM rendelethez

Nyilatkozat
a vetésterület nagyságáról a takarmánykukorica
garantált áron történő felvásárlásához

Név:

Lakcím:

Telephelyén a tárolóhelykapacitása: (to)

Telephely (működési terület):

Azonosítószám (adószám vagy sz.ig. szám):

Alulírott mezőgazdasági termelő bejelentem, hogy 1999. évben hektár takarmánykukoricát vetettem el, melynek 1999. május 31-i állapotát az alábbiakban részletezem:

Termőhely (község, város)	Helyrajzi szám	Hektár

Dátum: 1999. hó nap

.....
termelő

A földművelésügyi
és vidékfejlesztési miniszter
23/1999. (II. 26.) FVM
rendelete

egyes gabonafelvásárlásról szóló rendeletek
módosításáról

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 21. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — a gazdasági miniszterrel és a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az 1998. évi termésű élelmezési búza garantált áron történő állami felvásárlásának lebonyolítási rendjéről szó-

ló 1/1998. (VII. 16.) FVM rendelet (a továbbiakban: Garant. r.) 5. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(a közraktárak)

„*b*) 1998. november 1-jétől 1999. február 28-ig az általuk kibérelt raktárkapacitások alapján, azt követően pedig a kibocsátott közraktári jegyen feltüntetett mennyiség alapján hetente és tonnánként 33,6 forint tárolási,»

(2) A Garant. r. 5. §-ának (2) bekezdése az alábbi *e*) és *f*) pontokkal egészül ki:

(a közraktárak)

„*e*) 1999. február 28-a utáni tárolás esetén a közraktári szolgáltatásért a közraktári jegyen feltüntetett árumennyiség alapján — legfeljebb 1999. május 31-ig — száztizenkét forint/hó,

f) az áru áttárolása esetén a minisztérium által igazolt költségeknek megfelelő összegű»

(3) A Garant. r. 5. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A közraktárak a (2) bekezdésben meghatározott támogatásokat csak a ténylegesen felmerült költségek után vehetik igénybe.»

(4) A Garant. r. az alábbi 11. §-sal egészül ki:

„11. § (1) Amennyiben a minisztérium rendelkezése alapján a GMS 96 Kft. a felvásárlótól megvásárolja az élelmezési célú búzát, a GMS 96 Kft.

a) a megvásárolt mennyiség alapján a GMS 96 Kft. által kifizetett nettó vételár alapulvételével a 4. § (1) bekezdés *a*) pont szerinti kamattámogatást, valamint

b) a vételár kifizetéséhez kapcsolódó áfa összeg figyelembevételével a Tv. 9. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja szerinti egyéb kamattámogatást vehet igénybe.

(2) A közraktározott árumennyiség alapján egyszázöt forint, a Tv. 9. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja szerinti minőségvizsgálati támogatást vehet igénybe GMS 96 Kft., azokra a tételekre vonatkozólag, ahol az eredeti felvásárló nem a GMS 96 Kft. volt.

(3) Az élelmezési célú búza (1) bekezdés szerinti adásvételét követően jogosult a Concordia Közraktár Kereskedelmi Rt. az 5. § (1) bekezdés *b*)—*f*) pontjai szerinti támogatásra.

(4) A minisztérium szerződést köt a GMS 96 Kft.-vel, a Concordia Közraktár Kereskedelmi Rt.-vel, valamint az érintett bankokkal az (1) bekezdés szerinti adásvétel, a kapcsolódó közraktározás és a finanszírozás részletes feltételeiről.»

2. §

(1) Az egyes búzatermelők 1998. évi termésű búzatermésének intervenciós felvásárlás keretében történő jövedelemkiegészítő támogatásáról szóló 3/1998. (VII. 16.)

FVM rendelet (a továbbiakban: Int. r.) 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Kamattámogatás abban az esetben is igényelhető, ha a hitel prolongálására, illetve a hitel fedezetét képező közraktárjegyek bevonására, illetve új közraktári jegyek kibocsátására kerül sor.”

(2) Az Int. r. 7. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*a közraktárak*)

„*b)* 1998. november 1-jétől 1999. február 28-ig az általuk kibérelt raktárkapacitások alapján, azt követően pedig a kibocsátott közraktári jegyen feltüntetett mennyiség alapján hetente és tonnánként 33,6 forint tárolási,”

(3) Az Int. r. 7. §-ának (2) bekezdése a következő *e)* és *f)* pontokkal egészül ki:

(*a közraktárak*)

„*e)* 1999. február 28-a utáni tárolás esetén a közraktári szolgáltatásért a közraktári jegyen feltüntetett árumennyiség alapján — legfeljebb 1999. május 31-ig — száztizenkét forint/hó,

f) az áru áttárolása esetén a minisztérium által igazolt költségeknek megfelelő összegű”

(4) Az Int. r. 7. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A közraktárak a (2) bekezdésben meghatározott támogatásokat csak a ténylegesen felmerült költségek után vehetik igénybe.”

3. §

(1) Az egyes árpa-, rozs-, illetve tritcalétermelők 1998. évi termésű terményüknek intervenció felvásárlás keretében történő jövedelemkiegészítő támogatásáról szóló 5/1998. (VII. 23.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM r.) 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Kamattámogatás abban az esetben is igényelhető, ha a hitel prolongálására, illetve ha a hitel fedezetét képező közraktárjegyek cseréjére kerül sor.”

(2) Az FVM r. 7. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*a közraktárak*)

„*b)* 1998. november 1-jétől 1999. február 28-ig az általuk kibérelt raktárkapacitások alapján, azt követően pedig a kibocsátott közraktári jegyen feltüntetett mennyiség alapján hetente és tonnánként 33,6 forint tárolási,”

(3) Az FVM r. 7. §-ának (2) bekezdése a következő *e)* ponttal és (6) bekezdéssel egészül ki:

(*a közraktárak*)

„*e)* 1999. február 28-a utáni tárolás esetén a közraktári szolgáltatásért a közraktári jegyen feltüntetett árumennyiség alapján egyszáztizenkettő forint,”

„(6) A közraktárak a (2) bekezdésben meghatározott támogatásokat csak a ténylegesen felmerült költségek után vehetik igénybe.”

4. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy az 1. § (1) bekezdése, a 2. § (2) bekezdés, valamint a 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket 1998. november 1-jétől kell alkalmazni.

Dr. Szabadi Béla s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumi
politikai államtitkár

A közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter 8/1999. (II. 26.) KHVM rendelete

az egyes közlekedési, hírközlési és vízügyi
nemzeti szabványok kötelezővé nyilvánításáról szóló
27/1994. (IX. 29.) KHVM rendelet módosításáról

A nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény 6. §-ának (1) bekezdése alapján — az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

Az egyes közlekedési, hírközlési és vízügyi nemzeti szabványok kötelezővé nyilvánításáról szóló — a 31/1996. (XII. 22) KHVM rendelettel, valamint a 24/1997. (XII. 10.) KHVM rendelettel módosított — 27/1994. (IX. 29.) KHVM rendelet mellékletét e rendelet *melléklete* szerint módosítom.

2. §

Ez a rendelet 1999. március 1-jén lép hatályba.

Katona Kálmán s. k.,
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter

Mellékleta 8/1999. (II. 26.) KHVM rendelethez

A mellékletben szereplő kötelezően alkalmazandó nemzeti szabványok jegyzékéből a következő rendelkezéseket törölöm:

1.1. Gépjármű-közlekedési szabványok

MSZ 140:1990	Közúti járművek fényvisszaverő rendszámablái
MSZ 1627:1993	Gázolajok
MSZ 11793:1993	Ólmozatlan motorbenzinek
MSZ 19950:1991	Ólmozott motorbenzinek

1.4. Légi közlekedési szabványok

MSZ—07—7046—1:1991	Légi járművek fedélzeti berendezéseinek mechanikai vizsgálatai. Ütésállóság.
MSZ—07—7046—4:1991	Légi járművek fedélzeti berendezéseinek mechanikai vizsgálatai. Akusztikus rezgés.

3. Vízügyi szabványok

MSZ—10—317:1981	Vízépítés. Kotrás úszókotróval.
MSZ EN 124:1982	Közlekedési területeken alkalmazott aknalefedések.

**A közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
9/1999. (II. 26.) KHVM
rendelete**

**a miniszteri szakmai elismerésekről szóló
14/1992. (IV. 4.) KHVM rendelet módosításáról**

A Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 7. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A miniszteri szakmai elismerésekről szóló — a 25/1992. (XII. 2.) KHVM rendelettel módosított — 14/1992. (IV. 4.) KHVM rendelet 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A díjakkal adományozó okirat és a kifizetéskor érvényben lévő köztisztviselői illetményalap nyolcszorosának megfelelő mértékű, adóköteles pénzjutalom jár.”

2. §

Ez a rendelet 1999. március 1-jén lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a miniszteri szakmai elismerésekről szóló 14/1992. (IV. 4.) KHVM rendelet módosításáról intézkedő 25/1992. (XII. 2.) KHVM rendelet 1. §-a.

Katona Kálmán s. k.,
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter

III. rész HATÁROZATOK

A Kormány határozatai

**A Kormány
1023/1999. (II. 26.) Korm.
határozata**

**a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai
Közalapítvány alapító okiratának módosításáról**

A Kormány megtárgyalta és elfogadta a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítvány alapító okiratának módosításáról készített előterjesztést, és felhívja az oktatási minisztert, hogy a Közalapítvány alapító okiratának módosításával kapcsolatban — a bírósági nyilvántartásba vétel és a Magyar Közlönyben történő közzététel érdekében — a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Felelős: oktatási miniszter
Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter
Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
1024/1999. (II. 26.) Korm.
határozata**

**a Nyitott Szakképzésért Közalapítvány alapító
okiratának módosításáról**

A Kormány

1. megtárgyalta és elfogadta a Nyitott Szakképzésért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról készített előterjesztést, és felhívja az oktatási minisztert, hogy a Közalapítvány alapító okiratával kapcsolatban — a bírósági nyilvántartásba vétel és a Magyar Közlönyben történő

közzététel érdekében — a szükséges intézkedéseket tegye meg;

Felelős: oktatási miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: a bírósági nyilvántartásba vétel követően azonnal

2. felhívja az oktatási minisztert, hogy a Közalapítvány működését folyamatosan kísérvé figyelemmel, a rendszeres éves beszámolóját és a közhasznúsági jelentését értékelje, és a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Felelős: oktatási miniszter

Határidő: folyamatos

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1025/1999. (II. 26.) Korm. határozata

az 1999. évi Energiatakarékossági Hitel Programról

A Kormány

1. szükségesnek tartja, hogy a helyi önkormányzati intézmények energiamegtakarító beruházásainak ösztönzése 1999. évben is változatlan feltételekkel folytatódjék. Az Energiatakarékossági Hitel Program helyi önkormányzati alprogramjának 1999. évi hitelkeretét 1 Mrd Ft-ban határozza meg, amelyet a kereskedelmi bankok nyilvános versenyeztetésével, pályázat útján kell biztosítani. Az alprogram céljainak megvalósításához a mindenkori jegybanki alapkamat 50% -ának megfelelő kamatpreferencia a Gazdaságfejlesztési Célelőirányzatból kerüljön biztosításra;

Felelős: gazdasági miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: a bankok pályázatására: 1999. február 28.
a pályázat nyilvános meghirdetésére:
1999. március 31.

2. egyetért azzal, hogy a távhőellátó rendszerek felújítására, korszerűsítésére irányuló alprogram induljon, amely figyelembe veszi a távfűtött épületekben élő állampolgárok pénzügyi teherviselő képességét. Ennek érdekében az 1. pont szerinti alprogramot kiterjeszti valamennyi, távhőszolgáltatást végző gazdasági társaságra, amelyek — saját műszaki rendszereikben, valamint az általuk ellátott végfogyasztói körben egyidejűleg — energiamegtakarító beruházást kívánnak végrehajtani;

Felelős: gazdasági miniszter
környezetvédelmi miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: 1999. szeptember 30.

3. elrendeli, hogy a 2. pont szerinti alprogram kiegészítő forrásaként 1999-ben a Környezetvédelmi Alap Célfeladatok (a továbbiakban: KAC) támogatásával 50 M Ft kamattámogatást és 150 M Ft vissza nem térítendő támogatást kell előirányozni. Az 50 M Ft támogatással 1999-ben maximum 1 Mrd Ft kedvezményes kereskedelmi hitel helyezhető ki. Az ötéves kifutású kedvezményes hitel terheit a KAC jövőbeni leterhelései során figyelembe kell venni. A vissza nem térítendő támogatás csak a végfogyasztói rendszerek korszerűsítéséhez vehető igénybe.

A hitelkeretet — a mindenkori jegybanki alapkamat 50% -ának megfelelő kamatpreferencia mellett — kereskedelmi bankok nyilvános versenyeztetésével, pályázat útján kell biztosítani.

A támogatások megítélése az Energiatakarékossági Hitel Program keretében, annak szabályai szerint történjen, amit a KAC eljárásrendjében figyelembe kell venni.

Felelős: környezetvédelmi miniszter
gazdasági miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: a bankok pályázatására: 1999. február 28.
a pályázat nyilvános meghirdetésére:
1999. augusztus 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Hadkötelezettek Ideiglenes Szövetségének 1998. évi pénzügyi beszámolója

	Forintban
<i>Bevételek</i>	
Összes bevétel a gazdasági évben	—
<i>Kiadások</i>	
Összes kiadás a gazdasági évben	—
<i>Tényleges helyzet a gazdasági év zárásakor</i>	
Bevételek a gazdasági évben	—
Kiadások a gazdasági évben	—
Többlet a gazdasági évben	—
Halmazott többlet az előző évről	184
Halmazott többlet a gazdasági év végén	184

Csengő Miklós s. k.,
ügyintéző

Varga Attila s. k.,
ügyvivő

VI. rész NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEK

Sorszám: 5.

A közlekedési, hírközlési és vízügyi minisztertől

**Az Egyetemes Postaegyesület (UPU)
XXI. Kongresszusán (Szöul, 1994.) aláírt
Postacsomag Megállapodás és Zárójegyzőkönyv,
Postautalvány Megállapodás, Utánvételi Megállapodás
és Postai Csekkszolgálati Megállapodás közzététele**

Postacsomag Megállapodás

Az Egyesület tagországai kormányainak alulírott meghatalmazottai az Egyetemes Postaegyesület Bécsben, 1964. július 10-én kötött Alapokmánya 22. cikkének 4. bekezdése alapján, közös egyetértéssel és az Alapokmány 25. cikke 4. bekezdésének fenntartásával a következő Megállapodást fogadták el:

1. Rész

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A Megállapodás tárgya

1. A jelen Megállapodás a postacsomag-szolgáltatást szabályozza a szerződő országok között.

2. A jelen Megállapodásban, annak zárójegyzőkönyvében és végrehajtási szabályzatában a „csomag” rövidített kifejezés valamennyi postacsomagra vonatkozik.

2. cikk

A szolgálat megvalósítása szállítási vállalatok útján

1. Minden olyan ország, amelynek postaigazgatása nem foglalkozik csomagok szállításával, és amely a Megállapodáshoz csatlakozik, a Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtását szállítási vállalatokra bízhatja. Ezt a szolgálatot egyúttal az említett vállalatok által kiszolgált helységekből eredő vagy helységekre szóló csomagokra korlátozhatja. A postaigazgatás marad felelős a Megállapodás végrehajtásáért.

2. Rész

SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSA

1. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

3. cikk

Elvek

1. A csomagok kicserélése történhet akár közvetlenül, akár egy vagy több ország közvetítésével. Azoknak a cso-

magoknak a kicserélése, amelyeknek a súlya a 10 kilogrammot meghaladja, fakultatív; a csomagok legfelső súlyhatára a 31,5 kilogrammot nem haladhatja meg.

2. A légi úton elsőbbséggel szállított csomagok elnevezése: „légi csomag”.

3. A súlyhatárokra, mérethatárokra és az elfogadási feltételekre vonatkozó részleteket a szabályzat tartalmazza.

4. cikk

Súlyrendszer

1. A csomagok súlyát kilogrammban fejezik ki.

5. cikk

Alapdíjak

1. Az igazgatások állapítják meg a feladóktól beszedendő alapdíjakat.

2. Az alapdíjaknak kapcsolatban kell lenniük a díjrészekkel. A belőlük származó bevétel általában nem haladhatja meg összességében az igazgatások által a 34—36. cikk értelmében meghatározott díjrészeket.

6. cikk

Légipostai pótdíjak

1. Az igazgatások állapítják meg a légi csomagokért beszedendő légipostai pótdíjakat.

2. A pótdíjaknak kapcsolatban kell lenniük a légiszállítási költségekkel. A belőlük származó bevétel általában nem haladhatja meg összességében e szállítás költségeit.

3. A pótdíjaknak egy ugyanazon rendeltetési ország területére egységeseknek kell lenniük, bármilyen útirányt is használnak fel.

7. cikk

Különdíjak

1. Az igazgatásoknak az alább említett esetekben joguk van arra, hogy ugyanazokat a díjakat szedjék be, mint a belföldi forgalomban:

1.1. feladási díj, amelyet a felvevőmunkahelyek általános nyitvatartási idején túli feladásért a feladótól szednek be;

1.2. gyűjtési díj, amelyet a feladó lakhelyéről történő gyűjtésért ez utóbbtól szednek be;

1.3. postán maradó küldemények díja, amelyet a rendeltetési igazgatás a kézbesítéskor szed be minden postán maradónak címzett csomagért. A feladónak történő visszaküldés vagy utánküldés esetén a felszámított összeg nem haladhatja meg a 0,49 DTS-t.

1.4. Fekbér minden olyan csomagnál, amelyet nem vettek át az előírt határidőn belül, akár postán maradó, akár lakásra címzett csomagról van szó.

Ezt a díjat a kézbesítést végző igazgatás szedi be azoknak az igazgatásoknak a számára, amelyek szolgálatában a cso-

magot az elfogadott határidőn túl őrizték. A feladónak történő visszaküldés vagy utánküldés esetén a felszámított összeg nem haladhatja meg a 6,53 DTS-t.

2. Ha a csomagot a címzettnek általában házhoz kézbesítik, semmilyen kézbesítési díjat nem lehet ez utóbbtól beszélni. Ha a házhoz kézbesítést a címzettnek általában nem biztosítják, az értesítést a csomag érkezéséről díjmentesen kell kézbesíteni. Ebben az esetben, ha a házhoz kézbesítést a címzettnek az érkezésről szóló értesítésre küldött válasz alapján fakultatív jelleggel biztosítják, a címzettől kézbesítési díj szedhető be. Ennek a díjnak a belföldi szolgáltatásban alkalmazott díjjal azonosnak kell lennie.

3. Azok a postaigazgatások, amelyek készek magukra vállalni az erőhatalom esetéből származó kockázatokat, az értéknilyvántartás nélküli csomagokért csomagonként legfeljebb 0,20 DTS erőhatalom kockázati díjat szedhetnek be. Az értéknilyvánításos csomagokat illetően ezt az összeget a 11. cikk 4. bekezdése tartalmazza.

8. cikk

Bérmentesítés

1. A csomagokat bélyegek segítségével vagy a felvevő igazgatás szabályozása által engedélyezett bármilyen más eljárással bérmentesíteni kell.

9. cikk

Postai díjmentesség

1. Postaszolgálat

1.1. Minden postai díjtól mentesek a postaszolgálatra vonatkozó, „szolgálati csomag” elnevezésű csomagok, amelyeket az alábbiak váltanak egymással:

- 1.1.1. a postaigazgatások;
- 1.1.2. a postaigazgatások és a Nemzetközi Iroda;
- 1.1.3. a tagországok postahivatalai;
- 1.1.4. a postahivatalok és a postaigazgatások.

1.2. A légi csomagok — a Nemzetközi Irodától származók kivételével — mentesek a légi pótdíj alól.

2. Hadifoglyok és polgári internáltak

2.1. „Hadifoglyok és polgári internáltak csomagjai” az elnevezése azoknak a csomagoknak, amelyek az Egyezményben említett foglyoknak és szervezeteknek szólnak, vagy amelyeket azok küldenek. Ezek a csomagok minden díjtól mentesek, a légi postai pótdíjak kivételével.

2. Fejezet

KÜLÖNSZOLGÁLATOK

10. cikk

Expresszcsomagok

1. A feladók kérésére és az olyan országokba szóló forgalomban, amelyeknek az igazgatásai ezt a szolgáltatást biztosítják, a csomagokat különkézbesítő útján házhoz

kézbesítik, a kézbesítőhivatalhoz történő megérkezésük után a lehető leghamarabb. Az ilyen csomagok elnevezése: „expresszcsomag”.

2. Az expresszcsomagokért pótdíj jár, amelynek összege legfeljebb 1,63 DTS. Ezt a díjat teljes egészében előre kell leróni. A pótdíj még akkor is jár, ha a csomagot nem lehet expresszként kézbesíteni, hanem csak az értesítést a csomag érkezéséről.

3. Amikor az expresszkézbesítés külön megterhelést jelent, a rendeltetési igazgatás további díjat szedhet, a belföldi forgalom ugyanilyen fajta küldeményeire vonatkozó rendelkezések szerint. Ez a további díj még akkor is követelhető, ha a csomagot a feladónak visszaküldik, vagy utánküldik. Ezekben az esetekben a felszámítható összeg azonban nem haladhatja meg az 1,63 DTS-t.

4. Ha a rendeltetési igazgatás szabályozása ezt megengedi, a címzettek a kézbesítőhivatalnál kérhetik a nekik szóló csomagok expresszkézbesítését beérkezésük után. Ebben az esetben a rendeltetési igazgatásnak joga van arra, hogy kézbesítéskor a belföldi szolgáltatásban alkalmazott díjat szedje be.

11. cikk

Értéknilyvánításos csomagok

1. „Értéknilyvánításos csomag” az elnevezése minden olyan csomagnak, amelyen értéknilyvánítás van. Ez a forgalom az olyan postaigazgatások közötti viszonylatokra korlátozódik, amelyek elfogadják az értéknilyvánításos csomagokat.

2. Minden igazgatásnak jogában áll saját magát illetően az értéknilyvánítás összegét korlátozni egy olyan összegre, amely nem lehet alacsonyabb 4000 DTS-nél. A belföldi szolgáltatásban elfogadott értéknilyvánítási határ alkalmazható azonban abban az esetben, ha az alacsonyabb ennél az összegnél.

3. Az értéknilyvánításos csomagok díját előre kell leróni. A díj az alapdíjból, egy fakultatív jelleggel szedhető indítási díjból és az egyszerű biztosítási díjból tevődik össze.

3.1. A légi postai pótdíjak és a különszolgálatok díjai még esetleg hozzáadódnak az alapdíjhoz.

3.2. Az indítási díj nem haladhatja meg az Egyezményben előírt ajánlási díjat. Az ajánlási díj helyett a postaigazgatásoknak joguk van arra, hogy belföldi szolgálatuk megfelelő díját vagy kivételesen egy legfeljebb 3,27 DTS-nek megfelelő díjat szedjenek be.

3.3. Az egyszerű biztosítási díj nyilvántott 65,34 DTS-enként, vagy a 65,34 DTS töredékéért 0,33 DTS, vagy a nyilvántott értékfokozat 0,5 százaléka.

4. Azoknak az igazgatásoknak, amelyek magukra vállalják az erőhatalom esetéből származó kockázatokat, jogukban áll, hogy „erőhatalom kockázati díj”-at szedjenek be. Ezt a díjat úgy kell meghatározni, hogy ennek a díjnak és az egyszerű biztosítási díjnak az együttes összege a 3.3. pontban jelzett felső határt ne haladja meg.

5. Azokban az esetekben, amikor különleges biztonsági intézkedésekre van szükség, az igazgatások ezenkívül a belföldi szabályozásukban előírt külön díjakat is beszedhetik a feladóktól vagy a címzettektől.

12. cikk

Utánvételes csomagok

1. „Utánvételes csomag” az elnevezése minden olyan csomagnak, amelyet utánvétel terhel, és amelyre az utánvételi megállapodás utal. Az utánvételes csomagok kicserélése megköveteli a felvevő és a rendeltetési igazgatás előzetes megállapodását.

13. cikk

Törékeny csomagok Terjedelmes csomagok

1. „Törékeny csomag” az elnevezése minden olyan csomagnak, amely olyan tárgyat vagy tárgyakat tartalmaz, ami könnyen eltörhet, és amelynek kezelésére a szállítás során különös gondot kell fordítani.

2. „Terjedelmes csomag” az elnevezése minden olyan csomagnak, amelynek méretei meghaladják a szabályzatban meghatározott határokat, vagy azokat a határokat, amelyekben az igazgatások egymás között megállapodhatnak.

3. Minden olyan csomagnak szintén „terjedelmes csomag” az elnevezése, amely alakja vagy felépítése miatt egyéb csomagokkal könnyen össze nem rakható, vagy amely különös elővigyázatot igényel.

4. A törékeny és terjedelmes csomagokért pótdíj jár, amely az alapdíjnak legfeljebb 50 százaléka. Ha a csomag törékeny és terjedelmes, a pótdíjat csak egyszer szedik be. Az ilyen csomagokért járó légi pótdíjak azonban nem emelkednek.

5. A törékeny és terjedelmes csomagok kicserélése az olyan igazgatások közötti viszonylatokra korlátozódik, amelyek ezeket a küldeményeket elfogadják.

14. cikk

„Consignment” csoportos küldeményszolgálat

1. Az igazgatások megállapodhatnak egymással abban, hogy részt vesznek az egyetlen feladó külföldre szóló csoportos küldeményeire vonatkozó „Consignment” csoportos küldeményszolgálatban.

2. A lehetőség határain belül ezt a szolgálatot a következő elemekből álló logóval azonosítják:

— a „CONSIGNMENT” szó kék színnel;

— három vízszintes sáv (egy piros, egy kék és egy zöld).

≡ CONSIGNMENT ≡

3. Ennek a szolgálatnak a részleteit a felvevő és a rendeltetési igazgatás között kétoldalú megállapodással hatá-

rozzák meg a Postaforgalmi Tanács által meghatározott rendelkezések alapján.

15. cikk

Tértivevény

1. A csomag feladója tértivevényt kérhet az Egyezményben meghatározott feltételek mellett. Az igazgatások azonban ezt a szolgálatot az értéknyilvánításos csomagokra korlátozhatják, ha ezt a korlátozást belföldi forgalmukban alkalmazzák.

2. A tértivevény díja legfeljebb 0,98 DTS.

16. cikk

Díjjegyzékes csomagok

1. Az olyan postaigazgatások közötti viszonylatokban, amelyek egyetértésüket fejezték ki ebben a tekintetben, a feladók a felvevőhivatalban benyújtott előzetes nyilatkozatban magukra vállalhatják mindazoknak a postai és nem postai díjaknak a megfizetését, amelyek kézbesítéskor a csomagot terhelhetik. Ebben az esetben „Díjjegyzékes csomag”-ról van szó.

2. A feladónak köteleznie kell magát arra, hogy megfizeti azokat az összegeket, amelyeket a rendeltetési hivatal követelhet. A feladónak adott esetben ideiglenes fizetést kell teljesítenie.

3. A felvevő igazgatás a feladótól csomagonként legfeljebb 0,98 DTS-nek megfelelő díjat szed be, amelyet a felvevő országban nyújtott szolgáltatásokért járó díjként megtart magának.

4. A rendeltetési igazgatásnak joga van beszélni egy legfeljebb 0,98 DTS-nek megfelelő megbízási díjat. Ez a díj független a vám elé állítási díjtól. A díjat a feladótól szedik be a rendeltetési igazgatás javára.

17. cikk

Behajózási értesítő

1. Az olyan igazgatások közötti viszonylatokban, amelyek vállalják e szolgálat biztosítását, a feladó kérheti, hogy behajózási értesítőt küldjenek számára.

2. A behajózási értesítő díja csomagonként legfeljebb 0,36 DTS.

3. Fejezet

KÜLÖN RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Tilalmak

1. Az alább megnevezett tárgyak elhelyezése mindenfajta csomagban tilos:

1.1. olyan tárgyak, amelyek természetüknél vagy burkolatuknál fogva veszélyt jelenthetnek az alkalmazottak szá-

mára, vagy bepiszkíthatják, vagy megrongálhatják a többi csomagot vagy a postai berendezéseket;

1.2. kábítószerek és pszichotrop anyagok;

1.3. olyan, aktuális és személyes levelezés jellegű iratok, valamint mindenfajta levelezés, amelyeket nem a feladó és a címzett, vagy a velük együtt élő személyek váltanak egymással;

1.4. élő állatok, hacsak azok postai szállítását az érdekelte országok postai szabályozása nem engedélyezi;

1.5. robbanó, gyúlékony vagy más veszélyes anyagok;

1.6. radioaktív anyagok;

1.7. obszcén és erkölcstelen tárgyak;

1.8. olyan tárgyak, amelyeknek a bevitele vagy forgalomba hozatala a rendeltetési országban tilos.

2. Az olyan országok közötti forgalomban, amelyek az értéknylvánítást megengedik, az értéknylvánítás nélküli csomagokban tilos elhelyezni pénzerméket, bankjegyet, papírpénzeket, vagy bármilyen bemutatóra szóló értékeket, platinát, aranyat, ezüstöt, akár megmunkáltat, akár nem, drágaköveket, ékszereket és más érték tárgyakat. Azonfelül minden igazgatásnak jogában áll, hogy megtiltsa a területéről származó, vagy oda szóló, vagy a területén átszállított, akár értéknylvánításos, akár értéknylvánítás nélküli küldeményekben rúdarany elhelyezését. Ezeknek a küldeményeknek a tényleges értékét korlátozhatja.

3. A tilalmak alóli kivételekre és a tévesen felvett csomagok kezelésére a szabályzat az irányadó. Azokat a csomagokat azonban, amelyek az 1.2., 1.5., 1.6. és 1.7. pontban említett tárgyakat tartalmazzák, semmi esetre sem továbbítják a rendeltetési helyre, sem a címzetteknek nem kézbesítik, sem pedig a feladási helyre nem küldik vissza.

19. cikk

Utánküldés

1. A címzett címváltozása esetén a csomag utánküldése történhet akár a rendeltetési országon belül, akár ezen az országon kívül. Ugyanez a helyzet a 21. cikk alkalmazásával történő címváltoztatás vagy címhelyesbítés miatt történő utánküldés esetén.

2. A feladó minden utánküldést megtilthat.

3. Azoknak az igazgatásoknak, amelyek belföldi szolgálatukban díjat szednek az utánküldési kérelmekért, joguk van ugyanennek a díjnak a beszedésére a nemzetközi szolgálatban.

4. Az utánküldés feltételeit a szabályzat tartalmazza.

20. cikk

Kézbesítés

Kézbesíthetetlen csomagok

1. A csomagokat általában a címzetteknek kézbesítik, a lehető legrövidebb időn belül, a rendeltetési országban érvényben lévő rendelkezéseknek megfelelően. Az őrzési időket a szabályzat határozza meg. Ha a csomagokat

nem kézbesítik házhoz, a címzettek — hacsak ez nem lehetetlen — késelelem nélkül értesíteni kell azok érkezéséről.

2. Minden olyan csomagot, amelyet nem lehet a címzettnek kézbesíteni, vagy amelyet hivatalból visszatartanak, a feladó által adott rendelkezések szerint kezelnek, a szabályzatban meghatározott határokon belül.

3. Kézbesíthetlenségi értesítés kiállítása esetén az ilyen értesítésre adott válaszáért legfeljebb 0,65 DTS díj szedhető. Ha az értesítés ugyanaz által a feladó által ugyanannak a címzettnek a címére ugyanannál a hivatalnál egyidejűleg feladott több csomagra vonatkozik, ezt a díjat csak egyszer szedik be. Távközlési úton történő továbbítás esetén a megfelelő díj ehhez hozzáadódik.

4. Minden kézbesíthetetlen csomagot a feladó lakhelyére küldenek vissza. A visszaküldés feltételeit a szabályzat tartalmazza.

5. Ha a feladó lemond egy olyan csomagról, amelyet a címzettnek nem lehetett kézbesíteni, ezt a csomagot a rendeltetési igazgatás saját szabályozása szerint kezeli.

6. A csomag tartalmából csak azokat a tárgyakat lehet előzetes értesítés és jogi eljárás nélkül azonnal értékesíteni, amelyeknél attól lehet tartani, hogy hamarosan megromlanak, vagy tönkremennek. Az értékesítés még útközben — az oda- és visszaküldés során — is az átvételre jogosult javára történik. Ha az értékesítés lehetetlen, a megromlott vagy tönkrement tárgyakat megsemmisítik.

21. cikk

Visszavétel

Címváltozás vagy címhelyesbítés a feladó kérésére

1. A csomag feladója az Egyezményben meghatározott feltételek mellett kérheti a csomag visszaküldését, vagy módosíthatja annak címét. A feladónak köteleznie kell magát minden új továbbításért a megkövetelhető összegek megfizetésére.

2. Az igazgatásoknak azonban jogukban áll, hogy ne engedélyezzék az 1. bekezdésben említett kérelmeket abban az esetben, ha azokat belföldi forgalmukban nem fogadják el.

3. A feladónak minden kérelemért legfeljebb 1,31 DTS visszavételi, címváltoztatási vagy címhelyesbítési díjat kell fizetnie. Ehhez a díjhoz hozzáadódik a megfelelő díj, ha a kérelmet távközlési úton kell továbbítani.

22. cikk

Tudakozványok

1. A tudakozványokat a csomag feladási napját követő naptól számított egy éven belül fogadják el. Ez alatt az idő alatt a tudakozványokat elfogadják, mihelyt a problémát jelzi a feladó vagy a címzett. Ha azonban egy feladó tudakozványa olyan csomagra vonatkozik, amelyet nem kézbe-

sítettek, és az előírt továbbítási idő még nem járt le, erről az időről a feladót tájékoztatni kell.

2. A tudakozványok intézése díjtalan. Ha azonban az ügyfél kérésére a tudakozványokat távközlési eszközökkel vagy EMS útján továbbítják, azokért a kért szolgálat árának megfelelő összegű díj szedhető.

3. Minden igazgatás köteles a többi igazgatás szolgáltatásainál feladott bármilyen csomagra vonatkozó tudakozványokat elfogadni.

4. A közönséges csomagokról és az értéknilyvánításos csomagokról külön tudakozványokat kell kiállítani.

4. Fejezet

VÁMKÉRDÉSEK

23. cikk

Vámellenőrzés

1. A felvevő ország postaigazgatásának és a rendeltetési ország postaigazgatásának joga van arra, hogy a csomagokat ezeknek az országoknak a jogszabályai szerint vámellenőrzésre bemutassa.

24. cikk

Vám elé állítási díj

1. A felvevő országban vámellenőrzésre bemutatott csomagokat legfeljebb 32,7 DTS díjjal lehet megterhelni.

Ez a díj csak az olyan küldemények vám elé állítása és elvámolása címén szedhető, amelyekre vámköltséget vagy bármilyen más, ugyanilyen jellegű költséget vetettek ki.

Külön megállapodás hiányában a díj beszedése a csomagnak a címzett részére történő kézbesítésekor történik. Ha azonban díjjegyzékes csomagról van szó, a vám elé állítási díjat a felvevő igazgatás szedi be, a rendeltetési igazgatás javára.

25. cikk

Vámdíjak és egyéb díjak

1. A rendeltetési igazgatásoknak joguk van arra, hogy a címzettekől minden díjat — nevezetesen vámdíjakat — beszedjenek, amelyek a küldeményeket a rendeltetési országban terhelik.

5. Fejezet

FELELŐSSÉG

26. cikk

A postaigazgatások felelőssége Kártérítések

1. A 27. cikkben szereplő esetektől eltekintve a postaigazgatások felelnek a csomagok elveszéséért, kifosztásáért vagy sérüléséért.

2. A postaigazgatások magukra vállalhatják az erőhatalom esetéből származó kockázatokat is.

3. A feladó elvben az elveszés, kifosztás vagy sérülés tényleges összegének megfelelő kártérítésre jogosult. A közvetett kárt és az elmaradt hasznot nem veszik figyelembe. Ez a kártérítés azonban semmi esetre sem haladhatja meg:

3.1. értéknilyvánításos csomagoknál az értéknilyvánítás DTS-ben kifejezett összegét;

3.2. a többi csomagnál a 40 DTS csomagonkénti és a 4,50 DTS kilogrammonkénti díj kombinációjával kiszámított összegeket.

4. Az igazgatások megállapodhatnak abban, hogy kölcsönös viszonylataikban 130 DTS csomagonkénti összeget alkalmaznak, tekintet nélkül a csomag súlyára.

5. A kártérítést az ugyanolyan fajta árucikkekre a szállításra történt elfogadás helyén és idején érvényes, DTS-re átszámított folyó ár alapján kell megállapítani. Folyó ár hiányában a kártérítést az áruk ugyanezen az alapon megállapított forgalmi értéke alapján számítják ki.

6. Ha egy csomag elveszéséért, teljes kifosztásáért vagy teljes sérüléséért jár kártérítés, a feladó vagy — az eset szerint — a címzett azonfelül jogosult a lerótt díjak visszatérítésére is, a biztosítási díj kivételével. Ugyanez a helyzet azoknál a küldeményeknél, amelyeket a címzettek rossz állapotuk miatt nem fogadtak el, ha ez utóbbi a postaszolgálatnak tulajdonítható, és annak felelősségét vonja maga után.

7. Ha az elveszés, a teljes kifosztás vagy a teljes sérülés kártérítéssel nem járó erőhatalom esetéből származik, a feladó jogosult a lerótt díjak visszatérítésére, a biztosítási díj kivételével.

8. A 3. bekezdésben említettektől eltérően a címzett jogosult a kártérítésre egy kifosztott vagy sérült csomag átvétele után.

9. A felvevő igazgatásnak joga van arra, hogy országában a feladóknak az értéknilyvánítás nélküli csomagokért a belföldi szabályozásában megállapított kártérítési összegeket fizesse ki, azzal a feltétellel, hogy azok nem alacsonyabbak a 3.2. pontban meghatározott kártérítési összegeknél. Ugyanez a helyzet a rendeltetési igazgatás esetében is, amikor a kártérítést a címzettnak fizetik. A 3.2. pontban meghatározott összegek azonban továbbra is érvényesek:

9.1. a felelős igazgatás elleni visszkereset esetén;

9.2. ha a feladó jogairól a címzett javára lemond, vagy fordítva.

27. cikk

A postaigazgatások mentessége a felelősség alól

1. A postaigazgatások felelőssége megszűnik azokért a csomagokért, amelyeket az ilyen fajta küldeményekre a saját szabályozásukban előírt feltételek mellett kézbesítettek. A felelősség azonban fennmarad:

1.1. ha kifosztást vagy sérülést tapasztaltak akár a csomag kézbesítése előtt, akár annak kézbesítésekor;

1.2. ha — amikor a belföldi szabályozás ezt megengedi — a címzett, vagy visszaküldésnél adott esetben a feladó a kifosztott, vagy sérült küldemény átvételekor fenntartással él;

1.3. ha a címzett, vagy visszaküldés esetén a feladó a szabályszerű átvételi elismerés ellenére késedelem nélkül bejelenti a küldeményt neki kézbesítő igazgatásnak, hogy kárt állapított meg; ilyenkor be kell bizonyítania, hogy a kifosztás vagy a sérülés nem a kézbesítés után történt.

2. Az alábbiakban felsorolt esetekben a postaigazgatók nem felelősek:

2.1. erőhatalom esetén, a 26. cikk 2. bekezdésében foglaltak fenntartásával;

2.2. amikor — feltéve, hogy a felelősségüket másképpen nem állapították meg — nem tudnak számot adni a csomagokról, a szolgálati okiratok erőhatalom esetéből származó megsemmisülése miatt;

2.3. ha a kárt a feladó hibája vagy mulasztása okozta, vagy az a tartalom tulajdonságából származott;

2.4. ha olyan csomagokról van szó, amelyeknek tartalma a 18. cikkben említett tilalmak alá esik, és amennyiben ezeket a csomagokat az illetékes hatóság tartalmuk miatt elkobozta, vagy megsemmisítette azokat;

2.5. a rendeltetési ország jogszabályai értelmében történő lefoglalás esetén, az illető ország igazgatásának bejelentése szerint;

2.6. ha olyan értéknilyvánításos csomagokról van szó, amelyeknél a tartalom tényleges értékét meghaladó, csalárd értéknilyvánítás történt;

2.7. ha a feladó a küldemény feladási napját követő naptól számított egy éven belül semmilyen tudakozványt nem nyújtott be;

2.8. ha hadifoglyok vagy polgári internáltak csomagjairól van szó.

3. A postaigazgatások semmilyen felelősséget nem vállalnak a vámárnyilatkozatokra vonatkozólag, bármilyen formában is állították ki azokat, sem pedig azokért a döntésekért, amelyeket a vámhatóságok a vám elé állított küldemények megvizsgálása során hoznak.

28. cikk

A feladó felelőssége

1. A csomag feladója felelős a szállításból kizárt tárgyak feladása, vagy az elfogadási feltételek be nem tartása miatt a többi postaküldeményben okozott minden kárért.

2. A feladó ugyanolyan mértékben felelős, mint a postaigazgatások.

3. A feladó felelőssége még akkor is fennmarad, ha a felvevőhivatal elfogadja az ilyen csomagot.

4. A feladó nem felelős akkor, ha az igazgatások vagy a szállítók részéről hiba vagy mulasztás történt.

29. cikk

A kártérítés kifizetése

1. A felelős igazgatás elleni visszkereseti jog fenntartásával a kártérítés kifizetése és a díjak visszatérítése az eset szerint a felvevő igazgatás vagy a rendeltetési igazgatás kötelessége.

2. A feladónak joga van arra, hogy kártérítés iránti jogairól a címzett javára lemondjon. Fordítva, a címzettnek is joga, hogy kártérítés iránti jogairól a feladó javára lemondjon. A feladó vagy a címzett felhatalmazhat egy harmadik személyt is a kártérítés átvételére, ha a belföldi jogszabályok ezt megengedik.

3. A felvevő vagy a rendeltetési igazgatásnak — az eset szerint — joga van arra, hogy a jogosult személyt annak az igazgatásnak a terhére kártalanítsa, amely miután a szállításban részt vett, és szabályszerű megkeresést kapott, az ügyet két hónap alatt nem intézte el véglegesen, vagy nem jelezte,

3.1. hogy a kár erőhatalom esete következményének látszik;

3.2. hogy a küldeményt tartalma miatt az illetékes hatóság visszatartotta, elkobozta, vagy megsemmisítette, vagy a rendeltetési ország jogszabályai értelmében lefoglalták.

4. A felvevő vagy a rendeltetési igazgatásnak — az eset szerint — joga van arra, hogy a jogosult személyt kártalanítsa abban az esetben, ha egy hiányosan kitöltött C 9 űrlapot az adatok kiegészítése céljából vissza kellett küldeni, és a 3. bekezdésben szereplő határidő túllépése ennek a következménye.

30. cikk

A kártérítés esetleges visszavétele a feladótól vagy a címzettől

1. Ha a kártérítés kifizetése után egy előzőleg elveszettnek tekintett csomag vagy a csomag tartalmának egy része megkerül, a feladót vagy — az eset szerint — a címzettet értesítik, hogy azt három hónapig a kifizetett kártérítés összegének visszatérítése ellenében átveheti. Ha a megadott határidő alatt a feladó vagy — adott esetben — azoknak az igazgatásoknak a tulajdonává válik, amelyek a kárt viselték.

2. Ha a feladó és a címzett a csomag átvételéről lemond, az annak az igazgatásnak vagy — adott esetben — azoknak az igazgatásoknak a tulajdonává válik, amelyek a kárt viselték.

3. Ha utólag olyan értéknilyvánításos csomag kerül elő, amelyről megállapítják, hogy tartalmának értéke alacsonyabb a kártérítés kifizetett összegénél, a feladónak vagy — az eset szerint — a címzettnek meg kell térítenie ennek a kártérítésnek az összegét. Az értéknilyvánításos csomagot kézbesítik neki, de ez nem mentesíti őt a csalárd értéknilyvánításból adódó következmények alól.

3. Rész

A POSTAIGAZGATÁSOK KÖZÖTTI
KAPCSOLATOK

1. Fejezet

A CSOMAGOK KEZELÉSE

31. cikk

A szolgálati minőséggel kapcsolatos célkitűzések

1. A rendeltetési igazgatásoknak határidőt kell meghatározniuk az országukba szülő légipostai csomagok kezelésére. Ez a határidő, amelyhez hozzáadódik az elvámoláshoz rendesen szükséges idő, nem lehet kedvezőtlenebb, mint a belföldi szolgálatuk hasonló küldeményeire alkalmazott határidő.

2. A rendeltetési igazgatásoknak — lehetőség szerint — az országukba szülő felületi csomagok kezelésére is meg kell határozniuk határidőt.

3. A felvevő igazgatások célkitűzéseket határoznak meg a minőség területén a külföldre szülő légicsomagokra és felületi csomagokra, a rendeltetési igazgatások által meghatározott határidőket véve kiindulási alapul.

4. Az igazgatásoknak ellenőrizniük kell a tényleges eredményeket azokhoz a célkitűzésekhez képest, amelyeket a szolgálati minőség területén meghatároztak.

32. cikk

A csomagok kicserélése

1. A csomagok kicserélése a szabályzat rendelkezéseinek alapján bonyolódik le.

2. Fejezet

A FELELŐSSÉG ESETEINEK TÁRGYALÁSA

33. cikk

*A felelősség meghatározása
a postaigazgatások között*

1. Az ellenkező bizonyításáig a felelősség azt a postaigazgatást terheli, amely — bár a csomagot átvette anélkül, hogy észrevételt tett volna, és minden szabályszerű nyomozási anyag a rendelkezésére áll — nem tudja kimutatni sem a címzettnek történt kézbesítést, sem — adott esetben — egy másik igazgatásnak történt szabályszerű továbbítást.

2. Ha az elveszés, a kifosztás vagy a sérülés a szállítás során történt anélkül, hogy meg lehetne állapítani, hogy az esemény melyik ország területén vagy szolgálatában következett be, az érdekelt igazgatások a kárt egyenlő részben viselik. Ha azonban közönséges csomagról van szó, és a kártérítés összege nem haladja meg a 26. cikk 3.2. pontjában az egy kilogrammos csomagra meghatározott összeget, ezt az összeget a felvevő és a rendeltetési igazgatás egyenlő arányban viseli, a közvetítő igazgatások kizárásával.

3. Ami az értéknilyvánításos csomagokat illeti, egy igazgatás felelőssége a többi igazgatással szemben semmi esetre sem haladhatja meg az értéknilyvánítás általa elfogadott felső határát.

4. Ha egy értéknilyvánításos csomag elveszése, kifosztása vagy sérülése egy olyan közvetítő igazgatás területén vagy szolgálatában következett be, amely nem fogad el értéknilyvánításos csomagokat, vagy amely az elveszés összegénél alacsonyabb értéknilyvánítási összeghatárt fogadott el, a felvevő igazgatás viseli a közvetítő igazgatás által nem fedezett kárt. Ugyanezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a kár összege magasabb az értéknilyvánításnak a közvetítő igazgatás által elfogadott felső határánál.

5. A 4. bekezdésben előírt szabályt kell alkalmazni tengeri vagy légi szállítás esetén is, ha az elveszés, a kifosztás vagy a sérülés egy olyan szerződő ország igazgatásának a szolgálatában történt, amely nem fogadja el az értéknilyvánításos csomagokra előírt felelősséget. Ez az igazgatás azonban az értéknilyvánításos csomagok közvetlen zárlatokban történő átszállításánál viseli az értéknilyvánítás nélküli csomagokra előírt felelősséget.

6. Azok a vám díjak és egyéb díjak, amelyeknek a törlését nem lehetett elérni, az elveszésért, kifosztásért vagy sérülésért felelős igazgatásokat terhelik.

7. Az az igazgatás, amely a kártérítés kifizetését végezte, ennek a kártérítésnek az összeghatáráig annak a személynek a jogaiba lép, aki a kártérítést kapta, akár a címzett, akár a feladó, akár harmadik személyek elleni minden esetleges visszkérés esetén.

3. Fejezet

DÍJRÉSZEK

ÉS LÉGISZÁLLÍTÁSI KÖLTSÉGEK

34. cikk

Szárazföldi érkezési díjrész

1. A két igazgatás között kicserélt csomagokért országonként és csomagonként szárazföldi érkezési díjrészek esedékesek, amelyeket az alábbi, csomagonkénti irányadó jellegű díj és kilogrammonkénti irányadó jellegű díj kombinálásával számítanak ki:

Irányadó jellegű díj:

— csomagonként: 2,85 DTS;

— a zárlat bruttó súlya utáni kilogrammonkénti díj: 0,28 DTS.

2. Az igazgatások a fenti irányadó jellegű díjak alapján határozzák meg szárazföldi érkezési díjrészeiket annak érdekében, hogy azok kapcsolatban legyenek szolgálatuk költségeivel.

3. Az 1. és 2. bekezdésben említett díjrészek a felvevő ország igazgatását terhelik, hacsak a jelen Megállapodás ettől az elvtől eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz.

4. A szárazföldi érkezési díjrészeknek minden ország egész területére nézve egységeseknek kell lenniük.

35. cikk

Szárazföldi átszállítási díjrész

1. Két igazgatás, vagy ugyanannak az országnak két hivatala között, egy vagy több másik igazgatás szárazföldi szolgálatának igénybevételével kicserélt csomagokért azoknak az országoknak a javára, amelyeknek szolgálatai a szárazföldi továbbításban részt vesznek, szárazföldi átszállítási díjrészek esedékesek, amelyeket az alábbi, csomagonkénti díj és kilogrammonkénti díj kombinálásával számítanak ki a megfelelő távolsági fokozat szerint:

Távolsági fokozatok	Szárazföldi átszállítási díjrész	
	csomagonkénti díj	a zárlatok bruttó súlya alapján kilogrammonkénti díj
	DTS	DTS
600 kilométerig	0,77	0,10
600-tól 1000 kilométerig	0,77	0,19
1000-tól 2000 kilométerig	0,77	0,29
2000 kilométer felett	0,77	0,29+0,08 további 1000 kilométerenként

2. Az *à découvert* átmenő csomagoknál a közvetítő igazgatásoknak joguk van küldeményenként 0,40 DTS átalánydíjrészt kérni.

3. Az 1. és 2. bekezdésben említett díjrészek a felvevő ország igazgatását terhelik, hacsak a jelen Megállapodás ettől az elvtől eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz.

4. A Postaforgalmi Tanácsnak joga van arra, hogy felülvizsgálja és módosítsa az 1. bekezdésben feltüntetett táblázatot két kongresszus között. A felülvizsgálatnak — amelyet olyan módszer igénybevételével lehet végezni, amely biztosítja az átszállítási műveleteket végző igazgatások méltányos díjazását — megbízható és reprezentatív gazdasági és pénzügyi adatokon kell alapulnia. Az esetleges módosítás a Postaforgalmi Tanács által meghatározott időpontban lép érvénybe.

5. Semmilyen szárazföldi átszállítási díjrész nem jár:

5.1. a légizárlatoknak az ugyanazt a várost kiszolgáló két repülőtér közötti átrakásáért;

5.2. ezeknek a zárlatoknak egy várost kiszolgáló repülőtér és az ugyanabban a városban lévő raktár közötti szállításáért, és ezeknek a zárlatoknak továbbküldés céljából történő visszaszállításáért.

36. cikk

Tengeri díjrész

1. Minden ország, amelynek szolgálatai a csomagok tengeri szállításában részt vesznek, jogosult arra, hogy a 2. bekezdésben szereplő táblázatban feltüntetett tengeri díjrészeket kérje. Ezek a felvevő ország igazgatását terhelik, hacsak a jelen Megállapodás ettől az elvtől eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz.

2. Minden igénybe vett tengeri szállításért a tengeri díjrészt az alábbi, csomagonkénti díj és kilogrammonkénti díj kombinálásával számítják ki a megfelelő távolsági fokozat szerint:

Távolsági fokozatok		Csomagonkénti díj	A zárlatok bruttó súlya alapján kilogrammonkénti díj
a) tengeri mérföldben kifejezve	b) kilométerben kifejezve (egy tengeri mérföld = 1,852 km alapján)		
		DTS	DTS
500-ig	926-ig	0,58	0,06
500-tól 1 000-ig	926-tól 1 852-ig	0,58	0,09
1 000-tól 2 000-ig	1 852-től 3 704-ig	0,58	0,12
2 000-től 3 000-ig	3 704-től 5 556-ig	0,58	0,14
3 000-től 4 000-ig	5 556-től 7 408-ig	0,58	0,16
4 000-től 5 000-ig	7 408-től 9 260-ig	0,58	0,17
5 000-től 6 000-ig	9 260-től 11 112-ig	0,58	0,19
6 000-től 7 000-ig	11 112-től 12 964-ig	0,58	0,20
7 000-től 8 000-ig	12 964-től 14 816-ig	0,58	0,21
8 000-en felül	14 816-on felül	0,58	0,21+0,01 további 1000 tengeri mérföldenként (1852 kilométerenként)

3. Az igazgatásoknak joguk van arra, hogy legfeljebb 50 százalékkal emeljék a 36. cikk 2. bekezdése szerint kiszámított tengeri díjrészüket. E díjrészeket tetszésük szerint csökkenthetik viszont.

4. A Postaforgalmi Tanácsnak jog van arra, hogy felülvizsgálja és módosítsa a 2. bekezdésben lévő táblázatot két kongresszus között. A felülvizsgálatnak — amelyet olyan módszertan igénybevételével lehet végezni, amely biztosítja az átszállítási műveleteket végző igazgatások méltányos díjazását — megbízható és reprezentatív gazdasági és pénzügyi adatokon kell alapulnia. Az esetleges módosítás a Postaforgalmi Tanács által meghatározott időpontban lép érvénybe.

37. cikk

A díjrészek jóváírása

1. A díjrészeket az érdekelt igazgatások számára elvileg csomagonként írják jóvá.

2. A szolgálati csomagok, valamint a hadifoglyok és polgári internáltak csomagjai minden díjrészjóváírás alól mentesek, a légi csomagokért járó légiszállítási költségek kivételével.

38. cikk

Légiszállítási költségek

1. Az igazgatások között a számadások rendezésénél légiszállítás címén alkalmazandó alapdíjat a Postaforgalmi

Tanács hagyja jóvá. Az alapidját a Nemzetközi Iroda számítja ki az Egyezmény végrehajtási szabályzatában meghatározott formula szerint.

2. Nem jár díjazás azoknak a légitársaságoknak az ugyanazon a repülőtéren útközben történő átrakásáért, amelyek egymás után több különböző légiszolgálatot vesznek igénybe.

3. A közvetlen zárlatok és az á découvert átmenő légitársaságok légiszállítási költségeinek kiszámítását a szabályzat tartalmazza.

4. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

39. cikk

Adatszolgáltatás, az okiratok őrzése, űrlapok

1. A postaszolgálat végrehajtásával kapcsolatos adatszolgáltatásra, az okiratok őrzésére, és a használandó űrlapokra vonatkozó rendelkezéseket a szabályzat tartalmazza.

40. cikk

A Megállapodáshoz nem csatlakozott országokba szülő vagy onnan eredő csomagok

1. A jelen Megállapodásban részt vevő olyan országok igazgatásai, amelyek a Megállapodásban részt nem vevő országok igazgatásaival csomagszolgálatot tartanak fenn — hacsak ez utóbbi igazgatások nem ellenzik — a Megállapodásban részt vevő összes ország igazgatásának megengedik ezeknek a viszonylatoknak az igénybevételét.

41. cikk

Az Egyezmény alkalmazása

1. Adott esetben analógia alapján az Egyezményt kell alkalmazni mindarra, amit a jelen Megállapodás kifejezetten nem szabályoz.

4. Rész

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

A jelen Megállapodásra és végrehajtási szabályzatára vonatkozó javaslatok elfogadási feltételei

1. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodásra és szabályzatára vonatkozó és a kongresszus elé terjesztett javaslatokat a Megállapodáshoz csatlakozott jelen lévő és szavazó tagországok többségének el kell fogadnia. A szavazás alkalmával a kongresszuson képviselt említett tagországok legalább felének jelen kell lennie.

2. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodás végrehajtási szabályzatára vonatkozó olyan javaslatokat, amelyeket a kongresszus döntésre a Postaforgalmi

Tanács hatáskörébe utalt, vagy amelyeket két kongresszus között nyújtottak be, a Postaforgalmi Tanács jelen Megállapodáshoz csatlakozott tagjai többségének el kell fogadnia.

3. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a két kongresszus között benyújtott és a jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatoknak meg kell szerezniük:

3.1. a szavazatok kétharmadát, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább felének válaszolni kell a konzultáció keretében, ha akár új rendelkezések beveteléről, akár pedig a jelen Megállapodás és Zárójegyzőkönyve cikkeire vonatkozó alapvető módosításokról van szó;

3.2. a szavazatok többségét, ha

3.2.1. a jelen Megállapodás és Zárójegyzőkönyve rendelkezéseinek értelmezéséről van szó,

3.2.2. a 3.2.1. pontban felsorolt okiratok szerkesztési jellegű módosításairól van szó.

4. A 3.1. pontban olvasható rendelkezésektől függetlenül minden olyan tagországnak jogában áll, amelyeknek belföldi szabályozása még összeegyeztethetetlen a javasolt módosítással, hogy a módosítás bejelentésének időpontjától számított kilencven napon belül írásos nyilatkozatot tegyen a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának, jelezve, hogy nincs lehetősége ennek a módosításnak az elfogadására.

43. cikk

A Megállapodás hatálybalépése és érvényességének időtartama

1. A jelen Megállapodás 1996. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hitelül a tagországok kormányainak meghatalmazottai ezt a Megállapodást egy példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeztek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Szöulban, 1994. szeptember 14-én.

(Aláírások)

A Postacsomag Megállapodás Zárójegyzőkönyve

Alulírott meghatalmazottak a mai napon kötött Postacsomag Megállapodás aláírásakor a következőkben állapodtak meg:

I. cikk

Elvek

1. A 3. cikk 1. bekezdésében foglaltakkal ellentétben Kanada postaigazgatásának jogában áll, hogy 30 kilogrammra korlátozza az érkező és indított csomagok felső súlyhatárát.

*II. cikk**Értéknilyvánításos csomagok*

1. Svédország postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy ügyfelei számára a 11. cikkben leírt értéknilyvánításos csomagszolgálatot az ebben a cikkben és a szabályzat vonatkozó cikkeiben meghatározottaktól eltérő specifikációknak megfelelően biztosítsa.

*III. cikk**Tértivevény*

1. Kanada postaigazgatásának joga van arra, hogy ne alkalmazza a 15. cikk rendelkezéseit, mivel belföldi szolgálatában a csomagoknál nem biztosítja a tértivevény-szolgálatot.

*IV. cikk**Tilalmak*

1. Kanada, Myanmar és Zambia postaigazgatásának joga van arra, hogy ne fogadja el a 18. cikk 2. bekezdésében említett értékes tárgyakat tartalmazó értéknilyvánításos csomagokat, mivel ezt belső szabályozásuk tiltja.

2. Kivételes jelleggel Libanon postaigazgatása nem fogadja el a fémpénzt, bankjegyeket, bemutatóra szóló érték-papírokat, utazási csekket, vagy platinát, aranyat, vagy ezüstöt — akár megmunkálták azokat, akár nem —, drágaköveket és egyéb értékes tárgyakat tartalmazó csomagokat, vagy azokat, amelyek folyadékokat és könnyen olvadó elemeket, vagy üvegtárgyakat, vagy hasonló tárgyakat, vagy törekeny tárgyakat tartalmaznak. Nem vonatkoznak rá a 28. cikk rendelkezései, beleértve a 27. és 33. cikkben említett eseteket is.

3. Brazília postaigazgatásának jogában áll, hogy ne fogadja el azokat az értéknilyvánításos csomagokat, amelyek forgalomban lévő fémpénzt és bankjegyet, valamint bármilyen bemutatóra szóló értékpapírt tartalmaznak, mivel belföldi szabályozása ezt tiltja.

4. Ghana postaigazgatásának jogában áll, hogy ne fogadja el azokat az értéknilyvánításos csomagokat, amelyek forgalomban lévő fémpénzt és bankjegyeket tartalmaznak, mivel belföldi szabályozása ezt tiltja.

5. A fent említett tárgyakon kívül Szaúd-Arábia nem fogadja el az alábbiakat tartalmazó csomagokat:

5.1. mindenfajta gyógyszer, hacsak azokat nem kíséri illetékes hivatalos hatóságtól származó orvosi recept;

5.2. tűzoltásra szolgáló termékek és vegyszeti folyadékok;

5.3. az iszlám vallás elveivel ellentétes tárgyak.

*V. cikk**Visszavétel**Címváltoztatás, vagy címhelyesbítés a feladó kérésére*

1. A 21. cikk rendelkezéseitől eltérően El Salvadornak, Panamának (Köztársaság) és Venezuelának joga van arra,

hogy ne küldje vissza azokat a postacsomagokat, amelyek elvámolását a címzett már kérte; ezt ugyanis vámszabályaik tiltják.

*VI. cikk**Tudakozványok*

1. Afganisztán, Szaúd-Arábia, a Zöldfoki-szigetek, Kongó (Köztársaság), Gabon, Irán (Iszlám Köztársaság), Mongólia, Myanmar, Surinam, Szíria (Köztársaság) és Zambia postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy tudakozványdíjat szedjen ügyfeleitől.

2. Argentína, Szlovákia és a Cseh Köztársaság postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy külön díjat szedjen abban az esetben, ha egy tudakozvány alapján végzett nyomozás után kiderül, hogy az indokolatlan volt.

*VII. cikk**Vám elé állítási díj*

1. Kongó (Köztársaság), Gabon és Zambia postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy vám elé állítási díjat szedjen ügyfeleitől.

*VIII. cikk**Kártérítés*

1. A 26. cikk rendelkezéseitől eltérően az alábbi országok igazgatásainak joguk van arra, hogy ne fizessenek kártérítést a szolgálatukban elveszett, kifosztott, vagy megsérült értéknilyvánítás nélküli csomagokért: az Amerikai Egyesült Államok, Angola, Antiqua és Barbuda, Ausztrália, Bahama, Barbados, Belize, Bolívia, Botswana, Brunei Darussalam, Kanada, Dominikai Köztársaság, Dominika, El Salvador, Fidji, Gambia, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság tengerentúli területei közül azok, amelyeknek belső szabályozása ezt tiltja, Grenada, Guatemala, Guyana, Kiribati, Lesotho, Malawi, Málta, Mauritius, Nauru, Nigéria, Uganda, Pápuaföld-Új-Guinea, St. Cristophe és Nevis, St. Lucie, St. Vincent és Grenadin, Salamon-szigetek, Seychelles, Sierra Leone, Szwaziföld, Trinidad és Tobago, Zambia és Zimbabwe.

2. A 26. cikk rendelkezéseitől eltérően Argentína és Görögország postaigazgatásának joga van arra, hogy ne fizessenek kártérítést a szolgálatukban elveszett, kifosztott vagy megsérült értéknilyvánítás nélküli csomagokért azoknak az országoknak, amelyek a jelen cikk 1. bekezdésének megfelelően ilyen kártérítést nem fizetnek.

3. A 26. cikk 8. bekezdésével ellentétben az Amerikai Egyesült Államoknak joga van arra, hogy fenntartsa a feladó jogát a kártérítésre az értéknilyvánításos csomagoknál a címezettnek való kézbesítés után, kivéve ha a feladó a jogáról a címezett javára lemond.

4. Az Amerikai Egyesült Államoknak — ha közvetítő igazgatási minőségben jár el — joga van arra, hogy ne fizessen kártérítést a többi igazgatásnak a közvetlen zár-

ton kívül, vagy közvetlen zárlatban továbbított értéknylvánításos csomagok elveszése, kifosztása vagy sérülése esetén.

IX. cikk

Kivételek a felelősség elve alól

1. A 26. cikk rendelkezéseitől eltérően Szaúd-Arábiának, Bolíviának, Iraknak, Szudánnak, Jemennek és Zairének joga van arra, hogy semmilyen kártérítést ne fizessen a bármilyen országból eredő és neki szóló csomagok sérülése esetén, ha a csomagok folyadékot, könnyen olvadó anyagokat, üvegtárgyakat, és hasonló törékeny, vagy romlandó tárgyakat tartalmaznak.

2. A 26. cikk rendelkezéseitől eltérően Szaúd-Arábiának joga van arra, hogy ne fizessen kártérítést a Postacso-mag Megállapodás 18. cikkében említett tiltott tárgyakat tartalmazó csomagokért.

X. cikk

A postaigazgatás mentessége a felelősség alól

1. Nepál postaigazgatásának joga van arra, hogy ne alkalmazza a 27. cikk 1.3. pontját.

XI. cikk

Kártérítés kifizetése

1. Angola, Guinea és Libanon postaigazgatása nem köteles figyelembe venni a 29. cikk 3. bekezdésében foglaltakat a tudakozványok két hónapos határidőn belül végleges elintézését illetően. Azonfelül nem járulnak hozzá ahhoz, hogy az említett határidő lejártá után valamely igazgatás a jogosultat számlájukra kártalanítsa.

XII. cikk

Kivételes szárazföldi érkezési díjrészek

1. A 34. cikkben foglaltakkal ellentétben Afganisztán igazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy csomagonként 7,50 DTS pótlólagos kivételes szárazföldi érkezési díjrészt szedjen be.

XIII. cikk

Kivételes szárazföldi átszállítási díjrészek

1. Ideiglenes jelleggel a következő táblázatban felsorolt igazgatásoknak joguk van az ebben a táblázatban jelzett kivételes szárazföldi átszállítási díjrészek beszedésére, amelyek hozzáadódnak a 35. cikk 1. bekezdésében előírt átszállítási díjrészekhez:

Fsz. felhatalmazott igazgatás	Csomagonként díj	A kivételes szárazföldi átszállítási díjrész összege a zárlatok bruttó súlya alapján kilogrammonkénti díj
	DTS	DTS
1. Afganisztán	0,48	0,45
2. Amerikai Egyesült Államok	600 kilométerig 600—1000 kilométerig 1000—2000 kilométerig 2000 kilométer felett további 1000 kilométerenként	0,10 0,18 0,25 0,10
3. Bahrein	0,85	0,55
4. Chile		0,21
5. Egyiptom	1,00	0,25
6. Franciaország	1,00	0,20
7. Görögország	1,16	0,29
8. India	0,40	0,51
9. Malaysia	0,39	0,05
10. Oroszország	0,77	A 35. cikk 1. bekezdés táblázatának 3. hasábjában az adott távolságra jelzett kilogrammonkénti összeg kétszerese
11. Szingapúr	0,39	0,05
12. Szudán	1,61	0,65
13. Szíria (Arab Közt.)		0,65
14. Thaiföld	0,58	0,14

XIV. cikk

Tengeri díjrészek

1. Az alábbi országok igazgatásai fenntartják maguknak a jogot, hogy legfeljebb 50 százalékkal megemeljék a 36. cikkben előírt tengeri díjrészeket:

Németország, Amerikai Egyesült Államok, Argentína, Antiqua és Barbuda, Bahama, Bahrein, Bangladesh, Barbados, Belgium, Belize, Brazília, Brunei Darussalam, Kanada, Chile, Ciprus, Komor, Kongó (Köztársaság), Djibuti, Dominika, Arab Emírátságok Szövetsége, Spanyolország, Finnország, Franciaország, Gabon, Gambia, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, az Egyesült Királysághoz tartozó tengerentúli területek, Görögország, Grenada, Guyana, India, Olaszország, Jamaica, Japán, Kenya, Kiribati, Malaysia, Madagaszkár, Málta, Mauritius, Nigéria, Norvégia, Omán, Uganda, Pakisztán, Pápuaföld—Új-Guinea, Portugália, Katar, St. Lucie, St. Cristophe és Nevis, St. Vincent és Grenadin, Salamon-szigetek, Seychelles, Sierra Leone, Szingapúr, Svédország, Tanzánia (Egyesült Köztársaság), Thaiföld, Trinidad és Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Jemen és Zambia.

XV. cikk

Kiegészítő díjrészek

1. A francia tengerentúli megyékbe, a francia tengerentúli területekre és a Mayotte és St. Pierre és Miquelon Közösségekbe szóló minden felületi vagy légi úton továbbított csomagért a megfelelő francia díjrésznél nem nagyobb érkezési díjrész jár. Ha egy ilyen csomagot a kontinentális Franciaországon szállítanak át, a csomagért ezen felül a következő kiegészítő díjrészeket és költségeket szedik be:

1.1. felületi csomagoknál:

1.1.1. a francia szárazföldi átszállítási díjrészt;

1.1.2. a kontinentális Franciaország és a szóban forgó megyék, területek és közösségek közötti távolsági fokozatnak megfelelő francia tengeri díjrészt;

1.2. légicsomagoknál:

1.2.1. a francia szárazföldi átszállítási díjrészt a nem közvetlen zárlatokban továbbított átmenő csomagoknál;

1.2.2. a kontinentális Franciaország és a szóban forgó megyék, területek és közösségek közötti légi postai távolságnak megfelelő légiszállítási költségeket.

2. Egyiptom és Szudán postai igazgatásának jogában áll a 35. cikk 1. bekezdésében előírt szárazföldi átszállítási díjrészeket felül egy DTS kiegészítő díjrészt szedni a Nasser-tavon Shallal (Egyiptom) és Wadi Halfa (Szudán) közötti átszállított minden csomagért.

3. Minden Dánia és a Faröi-szigetek között, vagy Dánia és Grönland között átszállított csomagért a következő kiegészítő díjrészeket szedik be:

3.1. felületi csomagoknál:

3.1.1. a dán szárazföldi átszállítási díjrészt;

3.1.2. a Dánia és a Faröi-szigetek közötti, illetve a Dánia és Grönland közötti távolsági fokozatnak megfelelő tengeri díjrészt;

3.2. légicsomagoknál:

3.2.1. a Dánia és a Faröi-szigetek közötti, illetve a Dánia és Grönland közötti légi postai távolságnak megfelelő légiszállítási költségeket.

4. Chile postai igazgatásának jogában áll kilogrammonként legfeljebb 2,61 DTS kiegészítő díjrészt szedni a Húsvét-szigetekre szóló csomagok szállításáért.

5. A kontinentális Portugália és a Madeira és Azori autonóm területek közötti minden felületi vagy légi útvonalon továbbított átmenő csomagnál a következő díjrészek és pótdíjak beszedése esedékes:

5.1. felületi csomagok:

5.1.1. a portugál szárazföldi átmenő díjrész;

5.1.2. a kontinentális Portugália és az egyes szóban forgó autonóm területek közötti távolsági fokozatnak megfelelő portugál tengeri díjrész;

5.2. légicsomagok:

5.2.1. a portugál szárazföldi átmenő díjrész;

5.2.2. a kontinentális Portugália és az egyes szóban forgó autonóm területek közötti légi postai távolságnak megfelelő légiszállítási díj.

6. A Nagy Kanári- és Tenerife-szigeti tartományokba szóló és a kontinentális Spanyolországon átmenő csomagnál a megfelelő szárazföldi érkezési díjrészen felül a következő pótdíjak beszedése esedékes:

6.1. felületi csomagok:

6.1.1. a spanyol szárazföldi átmenő díjrész;

6.1.2. az 1000—2000 tengeri mérföldes távolságnak megfelelő spanyol tengeri díjrész;

6.2. légicsomagok:

6.2.1. a kontinentális Spanyolország és az egyes szóban forgó szigeti tartományok közötti légi postai távolságnak megfelelő légiszállítási díj.

XVI. cikk

Légiszállítási költségek

1. Afganisztánnak, Szaúd-Arábiának, Argentínának, Ausztráliának, Bahamának, Brazíliának, Bolíviának, Kanadának, a Zöldfoki-szigeteknek, Chilének, Kínának (Népköztársaság), Kolumbiának, Kongónak (Köztársaság), Kubának, El Salvadornak, Ecuadornak, Gabonnak, Guyának, Hondurasnak (Köztársaság), Indiának, Indonéziának, Iránnak (Iszlám Köztársaság), Kazahsztánnak, Mexikónak, Mongóliának, Myanmarnak, Új-Zélandnak, Pakisztánnak, Paraguaynak, Perunak, Oroszországnak, Szudánnak, Csádnak, Törökországnak, Venezuelának, Vietnammak, Jemennek és Zambiának joga van a külföldről származó légicsomagoknak az országaikon belül történő légiszállítása által okozott többletköltségek megtérítésére. Ezek a légiszállítási költségek egységesek lesznek a külföldről származó minden zárlatnál, akár légi úton szállítják tovább a légicsomagokat, akár nem.

2. Kölcsönöségi jelleggel, Spanyolországnak joga van a jelen cikk 1. bekezdésében megnevezett igazgatásoktól kapott légicsomagoknak az országán belül történő légiszállítása által okozott többletköltségének megtérítésére. Ezek a légiszállítási költségek egységesek lesznek a külföldről származó minden zárlatnál, akár légi úton szállítják tovább a légicsomagokat, akár nem.

XVII. cikk

Külön díjzabások

1. Az Amerikai Egyesült Államok, Belgium, Franciaország és Norvégia igazgatásának joga van a légi csomagoknál a felületi csomagokért járó díjrészeknél magasabb szárazföldi díjrészeket beszedni.

2. Libanon igazgatásának joga van az 1 kilogramm alatti csomagokért az 1—3 kilogramm közötti csomagokra érvényes díjat beszedni.

3. Panama (Köztársaság) igazgatásának jogában áll 0,20 DTS kilogrammonkénti díjat szedni a légi úton szállított felületi (S.A.L.) átmenő csomagokért.

Ennek hitelül alulírott meghatalmazottak felvették a jelen jegyzőkönyvet, amely ugyanolyan erejű és érvényű,

mintha rendelkezéseit magába a Megállapodás szövegébe foglalták volna, és azt aláírták egy példányban, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeztek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Szöulban, 1994. szeptember 14-én.

(Aláírások)

**A Postacsomag Megállapodást és annak
Zárójegyzőkönyvét aláíró országok jegyzéke**

Afganisztán	Etiópia
Albánia	Észtország
Algéria	Fidji
Amerikai Egyesült Államok	Finnország
Angola	Franciaország
Antigua és Barbuda	Fülöp-szigetek
Arab Emirátusok Szövetsége	Gabon
Argentína	Ghana
Ausztrália	Görögország
Ausztria	Grenada
Azerbajdzsán	Grúzia
Bahama	Guatemala
Bahrein	Guinea
Bangladesh	Guyana
Barbados	Haiti
Belgium	Hollandia
Belize	Holland Antillák és Aruba
Belorusszia	Honduras
Benin	Horvátország
Bhutan	India
Bolívia	Indonézia
Bosznia-Hercegovina	Irak
Bostwana	Irán
Brazília	Írország
Brunei Darussalam	Izland
Bulgária	Izrael
Burkina Faso	Japán
Burundi	Jemeni Köztársaság
Chile	Jordánia
Ciprus	Jugoszlávia
Costa Rica	Kambodzsa
Csád	Kamerun
Cseh Köztársaság	Kanada
Dánia	Katar
Djibuti	Kazahsztán
Dominikai Köztársaság	Kenya
Ecuador	Kína (Népköztársaság)
Egyenlítői Guinea	Kirgizisztán
Egyiptom	Kiribati
Elefántcsontpart	Kolumbia
El Salvador	Komoro-szigetek
Erithrea	Kongói Köztársaság
	Koreai Demokratikus és Népi Köztársaság
	Koreai Köztársaság
	Közép-Afrika
	Kuba
	Kuvait
	Laosz
	Lengyelország
	Lesotho
	Libanon
	Libéria
	Liechtenstein
	Litvánia
	Luxemburg
	Macedónia

Madagaszkár
 Magyarország
 Malawi
 Malaysia
 Maldívák
 Mali
 Málta
 Marokkó
 Mauritánia
 Mauritius
 Mexikó
 Moldávia
 Monaco
 Mongólia
 Mozambik
 Myanmar
 Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, a La Manche szigetei és a Man-sziget, Tengerentúli területek, amelyek nemzetközi kapcsolatait Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság kormánya biztosítja
 Namíbia
 Nauru
 Nepál
 Német Szövetségi Köztársaság
 Niger
 Nigéria
 Norvégia
 Nyugat-Samoa
 Olaszország
 Omán
 Oroszország
 Örményország
 Pakisztán
 Panama
 Pápauföld—Új-Guinea
 Paraguay
 Peru
 Portugália
 Románia
 Ruanda
 Salamon-szigetek
 San Marino
 Seychelles
 Sierra Leone
 Spanyolország
 Srí Lanka
 St. Cristophe és Nevis
 St. Lucie
 St. Vincent és Grenadines
 Surinam
 Svájc
 Svédország
 Szaúd-Arábia
 Szenegál
 Szingapúr
 Szíria

Szlovák Köztársaság
 Szlovénia
 Szomália
 Szudán
 Szváziföld
 Tadzsikisztán
 Tanzánia
 Thaiföld
 Togo
 Tonga
 Törökország
 Trinidad és Tobago
 Tunézia
 Türkmenisztán
 Uganda
 Új-Zéland
 Ukrajna
 Uruguay
 Üzbegisztán
 Vanuatu
 Vatikán
 Venezuela
 Vietnam
 Zaire
 Zambia
 Zimbabwe
 Zöldfoki-szigetek

Postautalvány Megállapodás

Alulírottak, az Egyesület tagországai kormányainak meghatalmazottai, az Egyetemes Postaegyesület Bécsben, 1964. július 10-én kötött Alapokmánya 22. cikkének 4. bekezdése alapján, közös egyetértéssel, az említett Alapokmány 25. cikkének 4. bekezdésében foglaltak fenntartásával a következő megállapodást fogadták el:

1. cikk

A Megállapodás tárgya

1. A jelen Megállapodás szabályozza a postautalványok forgalmát azok között a szerződő országok között, amelyek ezek kölcsönös viszonylataikban történő rendszeresítésében megállapodnak.

2. Nem postai szervezetek is részt vehetnek a postaigazgatás közvetítésével a jelen Megállapodás rendelkezései által szabályozott forgalomban. E szervezeteknek meg kell állapodniuk országuk postaigazgatásával annak érdekében, hogy biztosítsák a Megállapodás valamennyi rendelkezésének maradéktalan végrehajtását, és hogy — e megállapodás keretében — a jelen Megállapodásban meghatározott postai szervezetként gyakorolják jogaikat és teljesítsék kötelezettségeiket; a postaigazgatás közvetítőként szolgál számukra a többi szerződő ország postaigazgatásával és a Nemzetközi Irodával való kapcsolatok területén.

2. cikk

A postautalványok különböző fajtái

1. Közöséges utalvány:

A feladó befizeti a készpénzt egy postai felvevő munkahelynél, vagy lehívhatja az összeget postai folyószámlájáról, és kéri, hogy az összeget a címzettnek készpénzben fizessék ki. A közöséges utalványt postai úton továbbítják, a közöséges távirati utalványt távközlési úton.

2. Átutalási utalvány:

A feladó befizeti a készpénzt egy postai felvevő munkahelynél, és kéri, hogy az összeget a kedvezményezettnek a posta által vezetett számláján írják jóvá. Az átutalási utalványt postai úton, a távirati átutalási utalványt távközlési úton továbbítják.

3. Egyéb szolgálatok:

A postaigazgatások megállapodhatnak abban, hogy két- vagy többoldalú kölcsönös viszonylataikban más szolgálatokat is bevezetnek, amelyeknek a feltételeit az érintett igazgatások között kell meghatározni.

3. cikk

*Utalványok felvétele
(pénznem, átszámítás, összeg)*

1. Külön megállapodás hiányában az utalványok összegét a kifizető ország pénznemében állapítják meg.

2. A felvevő igazgatás határozza meg saját pénznemének a kifizető ország pénznemére való átszámításához használt kulcsot.

3. A közöséges utalványok összeghatárát az érdekelt igazgatások között kölcsönös megállapodással határozzák meg.

4. Az átutalási utalványok összeghatára korlátlan. Az egyes igazgatásoknak azonban jogukban áll korlátozni az átutalási utalványoknak azt az összegét, amelyet egy feladó egy nap alatt vagy egy meghatározott időszak alatt feladhat.

5. A távirati utalványokra a Nemzetközi Távközlési Szabályzat rendelkezései vonatkoznak.

4. cikk

Díjak

1. A felvevő igazgatás — az alábbi, 2. és 3. bekezdésben foglaltak fenntartásával — szabadon határozza meg a felvételtkor beszedendő díjat. Ehhez az alapdíjhoz adott esetben hozzáadja a külön szolgáltatásokért esedékes díjakat (kifizetési vagy jóváírási értesítés, expressz kézbesítés stb. kérése).

2. A közöséges utalvány alapdíjának összege nem haladhatja meg a 22,86 DTS-t.

3. Az átutalási utalvány díjának alacsonyabbnak kell lennie az ugyanolyan összegű közöséges utalvány díjánál.

4. Egy szerződő ország és valamely nem szerződő ország között a jelen Megállapodásban részt vevő ország közvetí-

tésével váltott utalványokért a közvetítő igazgatás pótdíjat szedhet be, amelyet ez utóbbi határoz meg az általa végzett műveletekből adódóan felmerült költségek függvényében; ez a pótdíj azonban beszedhető a feladótól és a közvetítő ország igazgatásának javára írható, ha az érdekelt igazgatások ezzel kapcsolatban megállapodtak.

5. A címzettől a következő fakultatív díjak szedhetők be:

a) kézbesítési díj, ha a kifizetés a címzett lakóhelyén történik;

b) külön díj, ha az összeget postai folyószámlán írják jóvá;

c) esetleg a 6. cikk 4. bekezdésében említett meghosszabítási záradék díja;

d) az Egyezmény 12. cikk 3.1. pontjában szereplő díj, amikor az utalványt postán maradónak címezték;

e) esetleg az expressz pótdíj.

6. Ha kifizetési felhatalmazások követelhetők a jelen Megállapodás végrehajtási szabályzatának rendelkezései értelmében, és semmilyen szolgálati hibát nem követtek el, legfeljebb 0,65 DTS „kifizetési felhatalmazás” díj szedhető a feladótól vagy a címzettől, kivéve, ha ezt a díjat a kifizetési értesítésért már beszedték.

7. Az utalványok sem felvételtkor, sem kifizetéskor nem terhelhetők semmi olyan díjjal vagy illetékkel, amely a jelen Megállapodásban nem szerepel.

8. Minden díjtól mentesek az Egyezmény 7. cikkének 2. bekezdésében, 3.1. pontjában és 3.3. pontjában leírt feltételek mellett váltott postautalványok.

5. cikk

A kicserélés módjai

1. A kicserélés postai úton — az igazgatások választása szerint — vagy közöséges utalványok, vagy átutalási utalványok útján közvetlenül a felvevőhivatal és a kifizetőhivatal között, vagy jegyzékrendszerrel az egyes szerződő országok igazgatásai által kijelölt úgynevezett „kicserélőhivatalok” közvetítésével történik.

2. A távirati úton történő kicserélés közvetlenül a kifizetőhivatalnak címzett utalványtávírral történik. Az érdekelt igazgatások azonban abban is megállapodhatnak, hogy az utalványtávíratok továbbítására a távirón kívüli, más távközlési eszközt használnak.

3. Az igazgatások egyes kicserélési rendszerben is megállapodhatnak, ha szolgálataik belső szervezete ezt megkívánja. Ebben az esetben a kicserélés utalványlapok útján az egyik igazgatás postái és a társigazgatás kicserélő postája között közvetlenül történik.

4. Az 1. és 3. bekezdésben említett utalványokat át lehet adni a rendeltetési országnak mágnesszalagokon vagy az igazgatások közötti megállapodás szerinti bármely más adathordozón is. A rendeltetési igazgatások ilyen esetekben az átadott utalványokra a belföldi szolgálataikban alkalmazott utalványúrlapokat használhatják. A kicserélés feltételeit ilyenkor az érdekelt igazgatások által elfogadott külön megállapodásokban határozzák meg.

5. Az igazgatások megállapodhatnak abban, hogy az 1—4. bekezdésben leírtaktól eltérő kicserélési eszközöket használnak.

6. cikk

Az utalványok kifizetése

1. Az utalványok érvényességi időtartama a következő:

- a) általában a felvétel hónapját követő hónap vége;
- b) ha az érdekelt igazgatások ebben megegyeznek, akkor a felvétel hónapját követő harmadik hónap vége.

2. E határidők elteltével a kifizető postákhoz közvetlenül érkezett utalványokat csak akkor fizetik ki, ha a felvevő igazgatás által kijelölt szolgálat a kifizető postahely kérésére meghosszabítási záradékkal (visa pour date) látta el azokat. A rendeltetési igazgatásokhoz az 5. cikk 4. bekezdése szerint érkezett utalványok esetében a meghosszabítási záradék nem alkalmazható.

3. A meghosszabítási záradék az utalványnak a záradék megadása napjától számított olyan új érvényességet ad, amelynek időtartama egyenlő egy ugyanazon a napon felvett utalvány érvényességi időtartamával.

4. Ha az utalvány érvényességének lejártá előtt a kifizetés elmaradása nem szolgálati hiba következménye, legfeljebb 0,65 „meghosszabítási záradék” díj szedhető.

5. Ha ugyanaz a feladó ugyanazon a napon ugyanannak a címzettnek több utalványt adott fel, amelyek együttes összege meghaladja a kifizető igazgatás által megállapított legnagyobb összeget, ez utóbbinak jogában áll az utalványok kifizetését úgy ütemezni, hogy a címzettnek ugyanazon a napon a kifizetett összeg ezt a legnagyobb összeget ne haladja meg.

6. Az utalványok kifizetése a kifizető ország szabályozása szerint történik.

7. cikk

Utánküldés

1. A címzett tartózkodási helyének megváltozása esetén, az utánküldő ország és az új rendeltetési ország közötti utalványszolgálat működésének határain belül minden utalvány akár a feladó, akár a címzett kérésére postai vagy távirati úton utánküldhető. Ebben az esetben analógia alapján az Egyezmény 27. cikkének 1., 2. és 3. bekezdését kell alkalmazni.

2. Utánküldés esetén a postán maradó küldeményeknél alkalmazott díjat és az expressz pótdíjat törölni kell.

3. Az átutalási utalványok más rendeltetési országba történő utánküldése nincs megengedve.

8. cikk

Tudakozványok

Az Egyezmény 30. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni.

9. cikk

Felelősség

1. Elv:

A postaigazgatások felelősek a befizetett összegekért mindaddig, amíg az utalványokat szabályszerűen ki nem fizették.

2. Kivételek:

A postaigazgatások minden felelősség alól mentesülnek:

a) az utalványok továbbításának vagy kifizetésének késedelmese esetén;

b) ha az utalványkifizetéséről azért nem tudnak számot adni, mert a szolgálati okiratok erőhatalom következtében megsemmisültek, hacsak felelősségüket másképp nem bizonyították be;

c) a RE 612. cikkben előírt elévülési határidő lejártával;

d) ha a kifizetés szabályszerűségét kétségbe vonták, az Egyezmény 30. cikkének 1. bekezdésében előírt határidő lejártakor.

3. A felelősség meghatározása:

3.1. Az alábbi 3.2—3.5. bekezdésben foglaltak fenntartásával a felelősség a felvevő igazgatást terheli.

3.2. A felelősség a kifizető igazgatást terheli, ha nem tudja bizonyítani, hogy a kifizetés a szabályozásában előírt feltételek mellett megtörtént.

3.3. A felelősség annak az országnak a postaigazgatását terheli, ahol a tévedés történt:

a) ha szolgálati hibáról van szó, beleértve az átszámítási hibát is;

b) ha a távirati továbbításban a felvevő vagy a kifizető ország területén történt tévedésről van szó.

3.4. A felelősség egyenlő arányban a felvevő és a kifizető igazgatást terheli:

a) ha a tévedés mindkét igazgatásnak tulajdonítható, vagy ha nem lehet megállapítani, hogy tévedés melyik országban történt;

b) ha a távirati továbbításban a tévedés valamelyik közvetítő országban történt;

c) ha nem lehet megállapítani, hogy ez a továbbítási hiba melyik országban történt.

3.5. A 3.2. bekezdésben foglaltak fenntartásával a felelősség:

a) hamis utalvány kifizetése esetén annak az országnak az igazgatását terheli, amelynek a területén az utalvány a forgalomba bekerült;

b) olyan utalvány esetében, amelynek összegét meghamisítva felemelték, annak az országnak az igazgatását terheli, amelyben az utalványt meghamisították; a kárt egyenlő arányban viseli azonban a felvevő és a kifizető igazgatás, ha nem lehet megállapítani, hogy a hamisítás melyik országban történt, vagy ha nem lehet kártérítést kapni egy olyan országban történt hamisításért, amely a jelen Megállapodás alapján nem vesz részt a postautalvány szolgálatban.

4. Az esedékes összegek kifizetése. Visszkereset:

4.1. A felszólamló kártalanításának kötelezettsége a kifizető igazgatásra hárul, ha az összeget a címzettnak kell kifizetni, és a felvevő igazgatásra hárul, ha az összeget a feladónak kell visszafizetni.

4.2. Bármilyen is a visszatérítés oka, a visszafizetendő összeg nem lehet magasabb a befizetett összegnél.

4.3. Az az igazgatás, amely a felszólamlót kártalanította, visszakereseti jogot gyakorolhat azzal az igazgatással szemben, amely a szabálytalan kifizetésért felelős.

4.4. Annak az igazgatásnak, amely a kártérítést végső soron viselte, visszakereseti joga van a kifizetett összeg erejéig a feladóval, a címzettel vagy harmadik személlyel szemben.

5. Kifizetési határidő:

5.1. A felszólamlónak esedékes összegeket a lehető leg hamarabb, a felszólamlás napját követő naptól számított három hónapos határidő alatt kell kifizetni.

5.2. Az az igazgatás, amelynek a 9. cikk 4.1. bekezdése értelmében a felszólamlót kártalanítani kell, kivételesen elhalaszthatja a kártérítési összeg kifizetését e határidőn túlra, ha az ügyben a legnagyobb igyekezettel végzett eljárás ellenére az említett határidő nem volt elegendő a felelősség megállapítására.

5.3. Annak az igazgatásnak, amelynek a tudakozványt benyújtották, joga van a felszólamlót a felelős igazgatás terhére kártalanítani, ha ez utóbbi — a szabályos megkeresés ellenére — két hónap alatt a tudakozványt nem intézte el véglegesen.

6. Visszatérítés a kártérítő igazgatásnak:

6.1. Az az igazgatás, amelynek terhére a felszólamlót kártalanították, köteles az előlegezett összeget a kifizetésről szóló értesítés elküldésétől számított négyhavi határidőn belül a kártérítő igazgatásnak megtéríteni.

6.2. Ezt a visszatérítést a követelő igazgatásra nézve költségmentesen kell végezni:

a) az Egyezmény végrehajtási szabályzatában előírt valamelyik fizetési eljárással (fizetési szabályok);

b) megegyezés esetén az utalványszámadásban az említett ország igazgatása részére történő jóváírás útján. Ez a jóváírás hivatalból történik, ha a hozzájárulás iránti kérelemre a 6.1. pontban előírt határidőig nem érkezett válasz.

6.3. A négyhavi határidő lejártá után a követelő igazgatásnak járó összeg az említett határidő lejártánál napjától számítva évi 6 százalékkal kamatozik.

10. cikk

A kifizető igazgatásnak járó díj

1. A felvevő igazgatás minden kifizetett közönséges utalványért a kifizető igazgatást díjazásban részesíti, amelynek összege az ugyanabban a havi számadásban szereplő utalványok átlagos összege alapján az alábbiak szerinti:

— 0,82 DTS	65,34 DTS-ig;
— 0,98 DTS	65,34 DTS-tól 130,68 DTS-ig;

— 1,21 DTS	130,68 DTS-tól 196,01 DTS-ig;
— 1,47 DTS	196,01 DTS-tól 261,35 DTS-ig;
— 1,73 DTS	261,35 DTS-tól 326,69 DTS-ig;
— 2,09 DTS	326,69 DTS-tól 392,02 DTS-ig;
— 2,52 DTS	392,02 DTS felett.

2. Az érdekelt igazgatások azonban a kifizető igazgatás kérésére megállapodhatnak az 1. bekezdésben meghatározott díjazásnál magasabb díjazás alkalmazásában is, ha a felvételnél beszedett díj a 8,17 DTS-t meghaladja.

3. Az átutalási utalványokért és a díjmentesen felvett utalványokért díjazás nem jár.

4. A jegyzékrendszerű utalványokért a kifizető igazgatást az 1. bekezdésben meghatározott díjazáson felül 0,16 DTS pótdíj illeti meg. A 2. bekezdés analógia alapján a jegyzékrendszerű utalványokra is vonatkozik.

5. A felvevő igazgatás minden saját kézbe kifizetett utalványért 0,13 DTS pótdíjat fizet a kifizető igazgatásnak.

11. cikk

A számadások készítése

1. Minden kifizető igazgatás minden felvevő igazgatás részére havi számadást állít össze azokról az összegekről, amelyeket közönséges utalványok alapján kifizetett, illetőleg havi számadást készít a hónap folyamán kapott jegyzékrendszerű utalványok összegéről. Ezek a havi számadások megfelelnek a szabályzathoz csatolt mintáknak; azokat időszakonként főleszámolásba foglalják, amelyben egyenleget állapítanak meg.

2. A RE 503. cikkben említett vegyes kicserélési rendszer alkalmazása esetén minden kifizető igazgatás havi számadást készít a kifizetett összegekről, ha az utalványok a felvevő igazgatástól közvetlenül kifizető hivatalaihoz érkeznek, vagy pedig havi számadást készít a hónap folyamán kapott utalványok összegéről, ha az utalványok a felvevő igazgatás postáitól a kicserélő postához érkeznek.

3. Ha az utalványokat különböző pénznemben fizették ki, a legkisebb követelést a legnagyobb követelés pénznemére számítják át úgy, hogy az átszámításnál azt a hivatalos középárfolyamot veszik alapul, amely a tartozó igazgatás országában abban az időszakban volt érvényben, amelyre a számadás vonatkozik; ezt a középárfolyamot egyöntetűen négy tizedesig kell kiszámítani.

4. A számadások kiegyenlítése a havi számadások alapján is történhet, kompenzáció nélkül, vagy pedig összekötő postai folyószámla útján.

12. cikk

A számadások rendezése

1. Külön megállapodás hiányában a főleszámolás egyenlegének vagy a havi számadások összegének kiegyenlítése abban a pénznemben történik, amelyet a követelő ország a postautalványok kifizetésénél használ.

2. Minden igazgatás a vele kapcsolatban álló igazgatásnál követelést tarthat fenn, amelyből az esedékes összegek

leemelhetők, vagy összekötő postai folyószámlát tarthat fenn, amelyet a postautalvány-szolgálat címén járó követelésekkel megterhelnek.

3. Minden igazgatásnak, amelynek egy másik igazgatás a szabályzatban megállapított összehatárt meghaladó összeggel tartozik, joga van kérni tőle, hogy előleget fizessen.

4. Ha a fizetés nem történik meg a szabályzatban megállapított határidők alatt, az esedékes összegek az említett határidők lejártának napjától a kiegyenlítés napjáig évi 6 százalékkal kamatoznak.

5. A jelen megállapodásnak és végrehajtási szabályzatának a számadások készítésére és kiegyenlítésére vonatkozó rendelkezéseit nem lehet semmiféle egyoldalú intézkedéssel, mint például moratóriummal, átutalási tilalommal stb. megsérteni.

13. cikk

Zárórendelkezések

1. Adott esetben analógia alapján az Egyezmény rendelkezéseit kell alkalmazni mindazokban a kérdésekben, amelyekre nézve a jelen Megállapodás kifejezetten nem intézkedik.

2. Az Alapokmány 4. cikke a jelen Megállapodásra nem alkalmazható.

3. A jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatok elfogadási feltételei:

3.1. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodásra és szabályzatára vonatkozó és a kongresszus elé terjesztett javaslatokat a Megállapodáshoz csatlakozott jelenlévő és szavazó tagországok többségének el kell fogadnia. A szavazás alkalmával a kongresszuson képviselt említett tagországok legalább felének jelen kell lennie.

3.2. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodás végrehajtási szabályzatára vonatkozó olyan javaslatokat, amelyeket a kongresszus döntésre a Postaforalmi Tanács hatáskörébe utalt, vagy amelyeket két kongresszus között nyújtottak be, a Postaforalmi Tanács jelen Megállapodáshoz csatlakozott tagjai többségének el kell fogadnia.

3.3. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a két kongresszus között benyújtott és a jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatoknak meg kell szerezniük:

3.3.1. a szavazatok kétharmadát, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább a felének válaszolni kell a konzultáció keretében, ha új rendelkezések beviteléről van szó;

3.3.2. a szavazatok többségét, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább a felének válaszolni kell a konzultáció keretében, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek módosításáról van szó;

3.3.3. a szavazatok többségét, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek értelmezéséről van szó.

3.4. A 3.3.1. pontban szereplő rendelkezésektől függetlenül minden olyan tagországnak jogában áll, amelynek

belföldi szabályozása még összeegyeztethetetlen a javasolt módosítással, hogy a módosítás bejelentésének időpontjától számított kilencven napon belül írásos nyilatkozatot tegyen a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának, jelezve, hogy nincs lehetősége ennek a módosításnak az elfogadására.

4. A jelen Megállapodás 1996. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hitelül a tagországok kormányainak meghatalmazottai ezt a Megállapodást egy példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeztek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Szöulban, 1994. szeptember 14-én.

(Aláírások)

A Postautalvány Megállapodást aláíró országok felsorolása

Albánia
Algéria
Amerikai Egyesült Államok
Arab Emirátusok Szövetsége
Argentína
Ausztria
Bangladesh
Belgium
Benin
Bolívia
Bosznia-Hercegovina
Brazília
Bulgária
Burkina Faso
Burundi
Chile
Ciprus
Csád
Cseh Köztársaság
Dánia
Djibouti
Ecuador
Egyenlítői Guinea
Egyiptom
Elefántcsontpart
El Salvador
Fidji
Finnország
Franciaország
Fülöp-szigetek
Gabon
Ghána

Görögország
 Grenada
 Guinea
 Guyana
 Haiti
 Hollandia
 Holland Antillák és Aruba
 Horvátország
 Indonézia
 Irán
 Izland
 Japán
 Jemen
 Jordánia
 Jugoszlávia
 Kambodzsa
 Kamerun
 Katar
 Kína (Népköztársaság)
 Komoro-szigetek
 Kongói Köztársaság
 Koreai Köztársaság
 Közép-Afrika
 Kuvait
 Lengyelország
 Libanon
 Libéria
 Liechtenstein
 Luxemburg
 Madagaszkár
 Magyarország
 Maldívák
 Mali
 Marokkó
 Mauritánia
 Mexikó
 Moldávia
 Monaco
 Mozambik
 Namíbia
 Német Szövetségi Köztársaság
 Niger
 Nigéria
 Norvégia
 Nyugat-Samoa
 Olaszország
 Örményország
 Panama
 Paraguay
 Pápuaföld—Új-Guinea
 Peru
 Portugália
 Románia
 Ruanda
 Salamon-szigetek
 San Marino

Sierra Leone
 Spanyolország
 Srí Lanka
 St. Critophe és Nevis
 St. Lucie
 St. Vincent és Grenadines
 Surinam
 Svájc
 Svédország
 Szenegál
 Szíria
 Szlovák Köztársaság
 Szlovénia
 Szomália
 Szudán
 Thaiföld
 Togo
 Törökország
 Tunézia
 Uganda
 Uruguay
 Vanuatu
 Vatikán
 Vietnam
 Zaire
 Zambia
 Zimbabwe
 Zöldfoki-szigetek

Utánvételi Megállapodás

Alulírottak, az Egyesület tagországai kormányainak meghatalmazottai, az Egyetemes Postaegyesület, Bécsben, 1964. július hó 10-én kötött Alapokmánya 22. cikkének 4. bekezdése alapján, közös egyetértéssel, az említett Alapokmány 25. cikkének 4. bekezdésében foglaltak fenn tartásával a következő Megállapodást fogadták el:

1. cikk

A Megállapodás tárgya

A jelen Megállapodás szabályozza az utánvételes küldemények kicserélését azok között a szerződő országok között, amelyek ezek kölcsönös viszonylataikban történő rendszeresítésében megállapodnak.

2. cikk

A szolgálat meghatározása

1. Bizonyos levélpostai küldemények és postacsomagok küldhetők utánvételesen.

2. A küldemények feladójának járó összegeket megküldhetik számára:

a) utánvételi utalvánnyal, amelynek összegét készpénzben fizetik ki a küldeményt felvevő országban; ezt az összeget azonban — ha a kifizető igazgatás szabályai ezt megengedik — az ebben az országban vezetett postai folyószámlára is be lehet fizetni;

b) utánvételi átutalási utalvánnyal, amelynek összegét a küldeményt felvevő országban vezetett postai folyószámlán kell jóváírni, ha ez utóbbi ország igazgatásának szabályozása ezt megengedi;

c) vagy az utánvételi összeget beszedő országban, vagy a küldeményt felvevő országban vezetett postai folyószámlára történő átutalás vagy befizetés útján, azokban az esetekben, amikor az érdekelt igazgatások ezeket az eljárásokat megengedik.

3. cikk

A küldemények felvevőpostájának szerepe

1. Külön megállapodás hiányában az utánvétel összegét a küldeményt felvevő ország pénznemében fejezik ki; a rendeltetési országban vezetett postai folyószámlára való befizetés vagy átutalás esetén azonban az utánvétel összegét ennek az országnak a pénznemében fejezik ki.

2. Ha az utánvétel kiegyenlítése utánvételi utalvánnyal történik, annak összege nem haladhatja meg azt az összeghatárt, amelyet a rendeltetési országban a küldemény felvevő országában irányuló utalványok felvételénél alkalmaznak. Ha azonban a feladó felé történő kiegyenlítést utánvételi átutalási utalvánnyal, vagy átutalás útján végzik, a legnagyobb összeg az átutalási utalványokra, vagy az átutalásokra meghatározott összeghatárhoz igazodhat. Ebben a két esetben magasabb összeghatárban lehet közös megegyezéssel megállapodni.

3. A küldemény felvevő igazgatása szabadon határozza meg azt a díjat, amelyet a feladónak fizetnie kell az arra a küldeményfajra megállapított postai díjon felül, amelyhez a küldemény tartozik, ha a kiegyenlítés utánvételi utalvánnyal vagy utánvételi átutalási utalvánnyal történik. Az utánvételi átutalási utalvánnyal intézett utánvételes küldeményre alkalmazott díjnak alacsonyabbnak kell lennie annál a díjnál, mint amelyet egy utánvételi utalvánnyal intézett, azonos utánvételi összegű küldeményre alkalmaznának.

4. Az utánvételes küldemény feladója az Egyezmény 29. cikkében meghatározott feltételek mellett kérheti az utánvételi összegnek akár a teljes vagy részleges elengedését, akár az összeg felemelését. Az utánvételi összeg felemelése esetén a feladónak az emelésért a fenti, 3. bekezdésben említett díjat kell megfizetnie; ezt a díjat nem szedik be, ha az összeget befizetési lappal, vagy befizetési, vagy átutalási értesítés útján postai folyószámlán kell jóváíratni.

5. Ha az utánvételi összeget befizetési lappal, vagy befizetési, vagy átutalási értesítéssel kell rendezni annak akár a rendeltetési országban, akár a küldeményt felvevő országban vezetett postai folyószámlán történő jóváírása céljából, a feladótól legfeljebb 0,16 DTS rögzített díjat szednek be.

4. cikk

A küldemények rendeltetési postájának szerepe

1. A végrehajtási szabályzatban leírt fenntartásoktól eltekintve az utánvételi utalványokra és az utánvételi átutalási utalványokra a Postautalvány Megállapodás rendelkezései érvényesek.

2. Az utánvételi utalványokat és az utánvételi átutalási utalványokat hivatalból a leggyorsabb (légi vagy felületi) úton kell a kifizető hivatalhoz vagy a jóváírást végző postai csekkhivatalhoz továbbítani.

3. Azonkívül a 3. cikk 5. bekezdésében említett átutalásoknál és befizetéseknél a rendeltetési ország igazgatása az utánvételi összegből a következő díjakat vonja le:

a) egy legfeljebb 0,65 DTS-nek megfelelő rögzített díjat;

b) adott esetben az átutalásokra vagy befizetésekre megállapított belföldi díjat, ha az összeget a rendeltetési országban vezetett postai folyószámlán írják jóvá;

c) a nemzetközi átutalásokra vagy befizetésekre megállapított díjat, ha az összeget a küldeményt felvevő országban vezetett postai folyószámlán írják jóvá.

5. cikk

Az utánvételi utalványok továbbítása

Az utánvételi utalványok továbbítása — az igazgatások választása szerint — vagy az azokat felvevő hivatal és a kifizető hivatal közvetlenül, vagy jegyzékek útján történhet.

6. cikk

Kifizetés a küldemények feladói részére

1. Az utánvételes küldeményekre vonatkozó utánvételi utalványokat a feladók részére a küldemény felvevő igazgatása által meghatározott feltételek szerint fizetik ki.

2. Az olyan utánvételi utalvány összegét, amelyet az utalvány címzettjének bármilyen oknál fogva nem fizettek ki, a küldeményt felvevő ország igazgatása a címzett rendelkezésére tartja; az említett országban érvényben lévő törvényes elévülési határidő lejártával az összeg végérvényesen erre az igazgatásra száll át. Ha egy postai folyószámlára a 2. cikk 2. bekezdésének b) pontjában foglaltaknak megfelelően kért befizetést, vagy átutalást bármilyen oknál fogva nem lehetett végrehajtani, az igazgatás, amely az összeget beszedte, a megfelelő összegről a küldemény feladója javára utánvételi utalványt állít ki.

7. cikk

*Díjazás**Számadások készítése és rendezése*

1. A küldeményt felvevő igazgatás a rendeltetési igazgatásnak a 3. cikk 3., 4. és 5. bekezdése értelmében általa beszedett díjat összegéből díjat fizet, amelynek összege 0,98 DTS.

2. Az utánvételi átutalási utalvánnyal rendezett utánvételes küldemények esetében ugyanazt a díjat kell fizetni, mint amikor a kiegyenlítés utánvételi utalvánnyal történik.

8. cikk

Felelősség

1. Az igazgatások mindaddig felelősek a beszedett összegekért, amíg az utánvételi utalványt szabályszerűen ki nem fizették, vagy amíg a kedvezményezett postai folyószámláján a jóváírás szabályszerűen meg nem történt. Azonfelül az igazgatások az utánvételi összeg erejéig felelősek, ha a küldeményeket az utánvételi összeg beszédése nélkül, vagy az utánvételi összegnél alacsonyabb összeg beszédése ellenében kézbesítették. Az igazgatások semmiféle felelősséget nem vállalnak azokért a késedelmekért, amelyek az utánvételi összegek beszédésénél és az összegek továbbításánál előállhatnak.

2. Az utánvételi összeg címén semmiféle kártérítés nem jár:

a) ha a beszédés elmaradása a feladó hibájának vagy mulasztásának következménye;

b) ha a küldeményt azért nem kézbesítették, mert tartalma vagy az Egyezményben (26. cikk 1., 2. és 4.2. pontja), vagy a Postacsomag-megállapodásban (18. cikk 1.2., 1.4., 1.5., 1.6., 1.7., 1.8., és 2. pontja) leírt tilalmakba ütközik, vagy ellentétes a végrehajtási szabályzatának az értéknylvánításra vonatkozó rendelkezéseivel;

c) ha nem nyújtottak be tudakozványt az Egyezmény 30. cikkének 1. bekezdésében meghatározott határidő alatt.

3. A kártérítés kifizetésének kötelezettsége a küldemény felvevő igazgatását terheli; ez az igazgatás visszkereseti joggal élhet a felelős igazgatással szemben, amely az Egyezmény végrehajtási szabályzatában előírt feltételek szerint (kártérítés megtérítése a kifizető igazgatásnak; a kártérítések rendezése a postaigazgatások között) köteles a számlájára előlegezett összegeket megtéríteni. Az az igazgatás, amely a kártérítést végső soron kifizette, e kártérítés összegének erejéig a címmel, a feladóval vagy harmadik személlyel szemben visszkereseti joggal élhet. Az Egyezmény 37. cikkének és végrehajtási szabályzata megfelelő cikkeinek rendelkezéseit — amelyek az ajánlott küldemények elveszésekor esedékes kártérítés kifizetésének határidejére vonatkoznak — a beszedett összegek, vagy a kártérítés kifizetése tekintetében az összes utánvételes küldeményfajra alkalmazni kell.

4. A rendeltetési igazgatás nem felelős az elkövetett szabálytalanságokért:

a) ha bizonyítani tudja, hogy a hiba azért következett be, mert a felvevő ország igazgatása valamely szabály rendelkezéseit nem tartotta be;

b) ha ki tudja mutatni, hogy a szolgáltatának történő átadásakor a küldeményen, és — ha csomagról van szó — a vonatkozó szállítólevélen a szabályszerű jelzések nem szerepeltek. Ha a felelősséget nem lehet határozottan a két igazgatás valamelyikének tulajdonítani, azok a kárt egyenlő arányban viselik.

5. Ha a címzett visszaszolgáltatót egy olyan küldeményt, amelyet neki az utánvételi összeg beszédése nélkül kézbesítettek, a feladót értesíteni kell, hogy a küldeményt három hónapos határidőn belül átveheti, azzal a feltétellel, hogy az utánvételi összeg kifizetéséről lemond, illetőleg a fenti 1. bekezdés értelmében kapott összeget visszatéríti. Ha a feladó a küldeményt átveszi, a megtérített összeget annak az igazgatásnak, vagy azoknak az igazgatásoknak kell visszafizetni, amely, vagy amelyek a kárt viselték. Ha a feladó lemond a küldemény átvételéről, az annak az igazgatásnak, vagy azoknak az igazgatásoknak a tulajdonába megy át, amely vagy amelyek a kárt viselték.

9. cikk

Zárórendelkezések

1. Adott esetben az Egyezmény, a Postautalvány Megállapodás és a Postai Csekkszolgálati Megállapodás, valamint a Postacsomag Megállapodás rendelkezéseit kell alkalmazni mindabban, amely nem áll ellentétben a jelen Megállapodással.

2. A jelen Megállapodásra és végrehajtási szabályzatára vonatkozó javaslatok elfogadási feltételei:

2.1. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodásra és szabályzatára vonatkozó és a kongresszus elé terjesztett javaslatokat a Megállapodáshoz csatlakozott jelen lévő és szavazó tagországok többségének el kell fogadnia. A szavazás alkalmával a kongresszuson képviselt említett tagországok legalább felének jelen kell lennie.

2.2. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodás végrehajtási szabályzatára vonatkozó olyan javaslatokat, amelyeket a kongresszus döntésre a Postaforgalmi Tanács hatáskörébe utalt, vagy amelyeket két kongresszus között nyújtottak be, a Postaforgalmi Tanács jelen Megállapodáshoz csatlakozott tagjai többségének el kell fogadnia.

2.3. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a két kongresszus között benyújtott és a jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatoknak meg kell szerezniük:

2.3.1. a szavazatok kétharmadát, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább a felének válaszolni kell a konzultáció keretében, ha új rendelkezések beviteléről van szó;

2.3.2. a szavazatok többségét, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább a felének válaszolni kell a

konzultáció keretében, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek módosításáról van szó,

2.3.3. a szavazatok többségét, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek értelmezéséről van szó.

2.4. A 3.3.1. pontban szereplő rendelkezésektől függetlenül minden olyan tagországnak jogában áll, amelynek belföldi szabályozása még összeegyeztethetetlen a javasolt módosítással, hogy a módosítás bejelentésének időpontjától számított kilencven napon belül írásos nyilatkozatot tegyen a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának, jelezve, hogy nincs lehetősége ennek a módosításnak az elfogadására.

3. A jelen Megállapodás 1996. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hitelül a tagországok kormányainak meghatalmazottai ezt a Megállapodást egy példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeztek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Szöulban, 1994. szeptember 14-én.

(Aláírások)

**Az Utánvételi Megállapodást
aláíró országok felsorolása**

Albánia
Algéria
Amerikai Egyesült Államok
Arab Emirátusok Szövetsége
Argentína
Ausztria
Belgium
Benin
Bolívia
Bosznia-Hercegovina
Brazília
Burkina Faso
Burundi
Chile
Ciprus
Cseh Köztársaság
Dánia
Ecuador
Egyenlítői Guinea
Egyiptom
Elefántcsontpart
Fidji
Finnország
Franciaország
Fülöp-szigetek
Gabon
Ghána

Görögország
Guinea
Guyana
Haiti
Hollandia
Holland Antillák és Aruba
Horvátország
Indonézia
Irán
Izland
Jugoszlávia
Kambodzsa
Kamerun
Kína (Népköztársaság)
Komoro-szigetek
Kongói Köztársaság
Koreai Köztársaság
Közép-Afrika
Liechtenstein
Luxemburg
Magyarország
Mali
Marokkó
Mauritánia
Moldávia
Monaco
Mozambik
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, a La Manche szigetei és a Man-sziget, Tengerentúli területek, amelyek nemzetközi kapcsolatait Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királyság kormánya biztosítja
Namíbia
Nauru
Német Szövetségi Köztársaság
Niger
Norvégia
Olaszország
Örményország
Panama
Paraguay
Pápuaföld—Új-Guinea
Peru
Portugália
Románia
San Marino
Spanyolország
St. Christophe és Nevis
Surinam
Svájc
Svédország
Szenevál
Szlovák Köztársaság
Szlovénia
Szomália
Thaiföld
Togo

Törökország
Tunézia
Uganda
Vatikán
Zaire
Zambia
Zimbabwe
Zöldfoki-szigetek

Postai Csekkszolgálati Megállapodás

Alulírottak, az Egyesület tagországai kormányainak meghatalmazottai, az Egyetemes Postaegyesület Bécsben, 1964. július hó 10-én kötött Alapokmánya 22. cikkének 4. bekezdése alapján, közös egyetértéssel, az említett Alapokmány 25. cikkének 4. bekezdésében foglaltak fenn tartásával a következő Megállapodást fogadták el:

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A Megállapodás tárgya

1. A jelen Megállapodás szabályozza azoknak a szolgáltatásoknak az összességét, amelyeket a postai csekkszolgálat a postai folyószámlák igénybevevői számára nyújtani tud, és amelyeknek kölcsönös viszonylataikban történő rendszeresítésében a szerződő országok megállapodnak.

2. Nem postai szervezetek is részt vehetnek a postai csekkszolgálat közvetítésével a jelen Megállapodás rendelkezései által szabályozott forgalomban. E szervezeteknek meg kell állapodniuk országuk postaigazgatásával annak érdekében, hogy biztosítsák a Megállapodás valamennyi rendelkezésének maradéktalan végrehajtását, és hogy — e megállapodás keretében — a jelen Megállapodásban meghatározott postai szervezetként gyakorolják jogaikat, és teljesítsék kötelezettségeiket. A postaigazgatás közvetítőként szolgál számukra a többi szerződő ország postaigazgatásával és a Nemzetközi Irodával való kapcsolatok területén.

2. cikk

A postai csekkszolgálat által nyújtott szolgáltatások különböző fajtái

1. Átutalás:

1.1. Egy postai folyószámla tulajdonosa kéri, hogy számlája terhére egy összeget írjanak jóvá a kedvezményezett postai folyószámláján vagy — az érdekelt igazgatások közötti megállapodás szerint — egyéb típusú számlákon.

1.2. A közönséges átutalást postai úton továbbítják.

1.3. A távirati átutalást távközlési úton továbbítják.

2. Befizetés egy postai folyószámlára:

2.1. A feladó pénzt fizet be egy posta felvételénél, és kéri az összeg jóváírását a kedvezményezett postai folyószámláján vagy — az érdekelt igazgatások közötti megállapodás szerint — egyéb típusú számlákon.

2.2. A közönséges befizetést postai úton továbbítják.

2.3. A távirati befizetést távközlési úton továbbítják.

3. Fizetés utalvánnyal vagy kifizetési csekkel:

3.1. Egy postai folyószámla tulajdonosa kéri, hogy számlája terhére készpénzben fizessenek ki egy összeget a kedvezményezett részére.

3.2. A közönséges kifizetésnél a postai utat használják.

3.3. A távirati kifizetésnél távközlési utat használnak.

4. Postacsek:

4.1. A postacsek nemzetközi értékpapír, amely a postai folyószámla-tulajdonosok részére adható ki, és amelyre látra szóló kifizetést teljesítenek a szolgáltatásban részt vevő országok postái.

4.2. A postacsek fizetés gyanánt harmadik félnek is átadható, a szerződő országok közötti megállapodás alapján.

5. Pénzfelvétel a POSTNET bankjegykiadó automaták hálózatán:

5.1. Azok a postai pénztételek, amelyek megállapodás útján csatlakoznak a POSTNET hálózathoz, kártyatulajdonosaik számára felkínálhatják azt a lehetőséget, hogy készpénzt vegyenek fel a POSTNET hálózat bankjegykiadó automatáin.

6. Egyéb szolgáltatások:

A postaigazgatások két- vagy többoldalú viszonylataikban megállapodhatnak más szolgáltatások rendszeresítésében is, amelyek módozatait az érdekelt igazgatások között kell meghatározni.

II. Fejezet

ÁTUTALÁSOK

3. cikk

Az átutalási rendelkezések elfogadási és végrehajtási feltételei

1. Külön megállapodás hiányában az átutalások összegét a rendeltetési ország pénznemében kell kifejezni.

2. A felvevő igazgatás határozza meg pénznemének átszámítási kulcsát a rendeltetési ország pénznemére.

3. A felvevő igazgatás határozza meg azt a díjat, amelyet a postai átutalásnál az átutalást kérő számlatulajdonostól szed, és amelyet teljes egészében megtart.

4. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll, hogy meghatározza azt a díjat, amelyet egy postai átutalásnak egy postai folyószámlán történő jóváírásáért szed.

5. Minden díjtól mentesek az Egyezmény 7. cikkének 2. bekezdésében, 3.1., és 3.3. pontjában leírt feltételek mellett a postaszolgálatra vonatkozóan váltott átutalások.

6. A közönséges átutalási értesítéseket díjmentesen küldik meg a kedvezményezetteknek, az átutalt összegek

számlájukon történő jóváírása után. Ha semmilyen magánközleményt nem tartalmaznak, azok a számlakivonatra írt olyan feljegyzéssel helyettesíthetők, amelynek alapján a kedvezményezett azonosítani tudja az átutaló számlatulajdonost.

7. A távirati átutalásokra a Nemzetközi Távközlési Szabályzat rendelkezései érvényesek. A fenti 3. bekezdésben előírt díjon felül a távirati átutalást kérő számlatulajdonos megfizeti a távközlési úton történő továbbításért esedékes díjat, beleértve adott esetben a kedvezményezettnek szóló magánközleményért járó díjat is. Minden távirati átutalásnál a rendelgetési postai csekkhivatal érkezési értesítést, vagy a belföldi vagy nemzetközi szolgálatában használt átutalási értesítést állít ki, és azt díjmentesen megküldi a kedvezményezett részére. Ha az átutalási távirat nem tartalmaz semmilyen magánközleményt, az érkezési értesítés, vagy az átutalási értesítés a számlakivonatra írt olyan feljegyzéssel helyettesíthető, amelynek alapján a kedvezményezett azonosítani tudja a címzettet.

4. cikk

Felelősség

1. A felelősség elve és mértéke:

1.1. Az igazgatások felelősek az átutalást kérő számlatulajdonos számlájáról lehívott összegekért, mindaddig, amíg az átutalást szabályszerűen végre nem hajtották.

1.2. Az igazgatások felelősek a szolgálatuk által a közönséges átutalások jegyzékén vagy a távirati átutalásokon szolgáltatott téves adatokért. A felelősség kiterjed az át-számítási hibákra és a továbbítási hibákra is.

1.3. Az igazgatások semmilyen felelősséget sem vállalnak azokért a késedelmekért, amelyek az átutalások továbbításában vagy végrehajtásában előfordulhatnak.

1.4. Az igazgatások abban is megállapodhatnak egymás között, hogy belföldi szolgálataik igényeinek megfelelően szélesebb körű felelősséget biztosító feltételeket alkalmaznak.

1.5. Az igazgatások minden felelősség alól mentesülnek:

a) ha a szolgálati okiratok erőhatalom következtében történő megsemmisülése miatt nem tudnak számot adni egy átutalás végrehajtásáról, hacsak felelősségüket más-képpen nem lehet bizonyítani;

b) ha az átutalást kérő számlatulajdonos nem nyújtott be tudakozványt az Egyezményt 30. cikkének 1. bekezdésében előírt határidőn belül.

2. A felelősség meghatározása:

A Postaútvány Megállapodás 9. cikkének 3.2—3.5. bekezdésében foglaltak fenntartásával a felelősség annak az országnak az igazgatására hárul, amelyben a hibát elkövették.

3. Az esedékes összegek kifizetése. Visszkereset:

3.1. A felszólamló kártalanításának kötelezettsége arra az igazgatásra hárul, amelynél a tudakozványt benyújtották.

3.2. Bármilyen legyen is a visszatérítés oka, az átutalást kérő számlatulajdonosnak visszatérítendő összeg nagysága nem haladhatja meg a számlájáról lehívott összeg nagyságát.

3.3. Annak az igazgatásnak, amely kártalanította a felszólamlót, jogában áll visszkeresetet gyakorolni a felelős igazgatással szemben.

3.4. Annak az igazgatásnak, amely végső soron a kárt viselte, a kifizetett összeg erejéig visszkereseti joga van azzal a személlyel szemben, akinek a tévedésből előnye származott.

4. Kifizetési határidő:

4.1. A felszólamlónak járó összegek kifizetésére közvetlenül azután kerül sor, mielőtt a szolgálat felelősségét megállapították, a tudakozvány benyújtását követő naptól számított hat hónapos határidőn belül.

4.2. Ha a felelősnek tekintett igazgatás — miután szabályszerű megkeresést kapott — öt hónapig nem adott végleges megoldásról választ egy tudakozványra, annak az igazgatásnak, amelynél a tudakozványt benyújtották, jogában áll, hogy a felszólamlót a másik igazgatás terhére kártalanítsa.

5. Visszatérítés az eljáró igazgatás számára:

5.1. A felelős igazgatás köteles kártalanítani azt az igazgatást, amely a felszólamlónak a kártérítést kifizette, a kártérítés kifizetéséről szóló értesítés elküldésének napjától számított négy hónapos határidőn belül.

5.2. E határidő lejártá után az annak az igazgatásnak járó összeg után, amely a felszólamlónak a kártérítést kifizette, évi hatszázalékos késedelmi kamat jár.

III. Fejezet

BEFIZETÉSEK

5. cikk

Befizetések

1. Az igazgatások megállapodnak abban, hogy a befizetések postai úton történő kicserélésénél azt a nyomtatványtípust és szabályozást alkalmazzák, amely a legjobban alkalmazkodik szolgálatuk szervezetéhez.

2. Befizetések átutalási utalványokkal:

A RE 501. és RE 502. cikkben foglaltak fenntartásával az átutalási utalványokkal történő befizetések a Postaútvány Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően történnek.

3. Befizetések befizetési értesítéssel:

3.1. Az alábbi külön rendelkezések fenntartásával mindazt, ami nem kifejezetten az átutalásokra vonatkozik, egyben a befizetésekre is alkalmazni kell.

3.2. A felvevő igazgatás határozza meg azt a díjat, amelyet a befizetés feladójától szed, és amelyet teljes egészében megtart. Ez a díj nem lehet magasabb, mint egy közönséges utalvány feladásáért szedett díj.

3.3. Pénzbefizetéskor a feladónak díjmentesen feladó-vevőnyt kell kiadni.

IV. Fejezet

KIFIZETÉS UTALVÁNNYAL

6. cikk

Az utalvánnyal történő kifizetés végrehajtásának módzatai

1. A postai folyószámlák terhére végrehajtott nemzetközi kifizetések közönséges utalványok segítségével történhetnek.

2. A postai folyószámlákról lehívott összegek alapján felvett közönséges utalványokra a Postautalvány Megállapodás rendelkezései érvényesek.

V. Fejezet

KIFIZETÉS KIFIZETÉSI CSEKKEL

7. cikk

Kifizetési csekkek kibocsátása

1. A postai folyószámlák terhére végzett nemzetközi kifizetések kifizetési csekkek útján történhetnek.

2. A 3. cikk 1. és 2. bekezdései a kifizetési csekkekre is vonatkoznak.

3. A kibocsátó ország határozza meg azt a díjat, amelyet egy kifizetési csekk kibocsátását kérő számlatulajdonostól szed.

4. A kifizetési csekkek továbbíthatók távközlési úton is, akár a kibocsátó igazgatás kicserélő hivatala és a kifizető igazgatás kicserélő hivatala között, akár pedig a kibocsátó igazgatás kicserélő hivatala és a kifizetéssel megbízott posta között, ha az igazgatások ennek a továbbítási módnak a használatában megállapodnak.

5. A Postautalvány Megállapodás 3. cikke és a Postautalvány Megállapodás végrehajtási szabályzatának RE 402. cikke a távirati kifizetési csekkekre is vonatkozik.

8. cikk

A kifizetési csekkek kifizetése

1. Az igazgatások megállapodnak abban, hogy kifizetési szolgálatukra azt a szabályozást alkalmazzák, amely szolgálatuk szervezetéhez a legjobban alkalmazkodik. A hozzájuk küldött kifizetési csekkek helyettesítésére használhatják a belföldi szolgálatukra alkalmazott úrlapokat is.

2. A kifizető igazgatás nem köteles azokat a kifizetési csekkeket a címzett lakhelyén kifizetni, amelyeknek az összege meghaladja a szokás szerint háznál kifizetett közönséges postautalványok összegét.

3. Ami az érvényességi időt, a meghosszabbítási záradékot, az általános kifizetési szabályokat, a kedvezményezettől esetleg beszedett díjakat, és a távirati kifizetésre vonatkozó külön rendelkezéseket illeti, a Postautalvány Megállapodás 4. cikkének 5. és 6. bekezdését, valamint a Postautalvány Megállapodás végrehajtási szabályzata RE 604. cikkének 2—4. bekezdését és RE 606. cikkét kell alkalmaz-

ni a kifizetési csekkekre, amennyiben a belföldi szolgálat szabályai azzal nem ellentétesek.

9. cikk

Felelősség

1. Az igazgatások felelősek a kibocsátást kérő számlatulajdonos számlájáról lehívott összegekért, mindaddig, amíg a kifizetési csekket szabályszerűen ki nem fizették.

2. Az igazgatások felelősek a szolgálatuk által a kifizetési csekkek jegyzékén vagy a távirati kifizetési csekkeken szolgáltatott téves adatokért. A felelősség kiterjed az átszámítási hibákra és a továbbítási hibákra is.

3. Az igazgatások semmilyen felelősséget sem vállalnak azokért a késedelmekért, amelyek a kifizetési csekkek továbbításában vagy kifizetésében előfordulhatnak.

4. Az igazgatások abban is megállapodhatnak egymás között, hogy belföldi szolgálataik igényeinek megfelelően szélesebb körű felelősséget biztosító feltételeket írnak elő.

5. A Postautalvány Megállapodás 9. cikke a kifizetési csekkekre is vonatkozik.

10. cikk

A kifizető igazgatásnak járó díj

1. A kibocsátó igazgatás a kifizető igazgatást minden egyes kifizetési csekkért díjazásban részesíti, amelynek mértéke az egyes hónapok folyamán küldött összesítő jegyzékekben szereplő kifizetési csekkek átlagos összege szerint van meghatározva az alábbiak szerint:

— 0,59 DTS	65,34 DTS-ig;
— 0,72 DTS	65,34 DTS-től 130,68 DTS-ig;
— 0,88 DTS	130,68 DTS-től 196,01 DTS-ig;
— 1,08 DTS	196,01 DTS-től 261,35 DTS-ig;
— 1,31 DTS	261,35 DTS-től 326,69 DTS-ig;
— 1,57 DTS	326,69 DTS felett.

2. Az 1. bekezdésben előírt díjak helyett az igazgatások azonban megállapodhatnak abban, hogy a kifizetési csekkek összegétől független, egységes díjazást fizetnek DTS-ben vagy a kifizető ország pénznemében.

3. A kifizető igazgatásnak járó díjazást minden hónapban a következő módon állapítják meg:

a) az egyes kifizetési csekkekre DTS-ben alkalmazandó díjazás mértékét a kifizetési csekkek átlagos összegének DTS-re történő átszámítása után határozzák meg; ezt az átszámítást a DTS-nek a kifizető ország pénznemében az Egyezmény végrehajtási szabályzatában szereplő meghatározás szerint kifejezett átlagos értéke alapján végzik (Egyenértékek);

b) az egyes számadásokra vonatkozó díjazásra kapott, DTS-ben kifejezett teljes összeget átszámítják a kifizető ország pénznemére, a DTS-nek a számadás tárgyhónapjának utolsó napján érvényben levő tényleges értéke alapján;

c) ha a 2. bekezdésben szereplő egységes díjazást DTS-ben állapították meg, átszámítását a kifizető ország pénznemére a b) bekezdésben leírtak szerint végzik.

VI. Fejezet

A KIFIZETÉSEK EGYÉB KICSERÉLÉSI MÓDJAI

11. cikk

A kifizetések egyéb kicserélési módjai

1. A postai folyószámlák terhére biztosítandó nemzetközi kifizetéseket mágnesszalagok, vagy az igazgatások közötti megállapodás szerinti bármely más adathordozó segítségével is végre lehet hajtani.

2. A rendeltetési igazgatások belföldi szolgálatuk nyomtatványait is használhatják a számukra így megküldött kifizetési rendelkezések helyettesítésére. A kicserélési módokat ilyenkor az érintett igazgatások által elfogadott külön megállapodásokban határozzák meg.

VII. Fejezet

POSTACSEKKEK

12. cikk

Postacsekkek kiadása

1. Minden igazgatás postacsekkeket adhat ki postai folyószámla tulajdonosainak.

2. Azoknak a postai folyószámla-tulajdonosoknak, akiknek a számára postacsekkeket adtak ki, postacsekk garanciakártyát is adnak, amelyet kifizetésnél be kell mutatni.

3. A garantált legnagyobb összeget a postacsekk hátoldalára vagy egy mellékletre nyomtatják rá a szerződő országok közötti megállapodás szerinti pénznemben.

4. A kifizető országgal való külön megállapodás hiányában a kibocsátó igazgatás határozza meg az átszámítási kulcsot saját pénzneméről a kifizető ország pénznemére.

5. A kibocsátó ország díjat szedhet be a postacsekket kérő számlatulajdonostól.

6. Adott esetben a postacsekkek érvényességi időtartamát a kibocsátó ország határozza meg. Az érvényességi időtartamot a postacsekken az érvényesség utolsó napjának rányomtatásával jelzik. Ilyen jelzés hiányában a postacsekkek érvényessége korlátlan.

13. cikk

Kifizetés

1. A postacsekkek összegét a kedvezményezettnek a kifizető ország törvényes fizetési eszközében fizetik ki a postahelyek munkahelyeinél.

2. Azt a legnagyobb összeget, amely egy postacsekkre kifizethető, a szerződő országok közös megállapodással határozzák meg.

14. cikk

Felelősség

1. A kifizető igazgatás mentesül minden felelősség alól, ha ki tudja mutatni, hogy a kifizetést a RE 1301. és RE 1302. cikkben meghatározott feltételek mellett hajtotta végre.

2. A kibocsátó igazgatás nem köteles kötelezettséget vállalni azokért a meghamisított postacsekkekért vagy postacsekk utánzatokért, amelyeket a RE 1303. cikk 4. bekezdésében előírt határidő után küldenek neki vissza.

15. cikk

A kifizető igazgatásnak járó díj

Azok az igazgatások, amelyek megállapodnak abban, hogy részt vesznek a postacsekkek szolgálatában, közös megállapodással határozzák meg a kifizető igazgatásnak a fizetendő díjazás összegét.

VIII. Fejezet

A POSTNET HÁLÓZAT

16. cikk

Csatlakozási és részvételi feltételek

1. Valamely postai pénzügyintézetnek a hálózathoz történő csatlakozása szükségessé teszi a POSTNET megállapodás aláírását és a belépési díj lerovását.

2. A szolgálat csatlakozási és részvételi feltételeit a POSTNET megállapodás tartalmazza.

IX. Fejezet

KÜLÖNFÉLE RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Különféle rendelkezések

1. Postai folyószámla külföldön történő nyitása iránti kérelem

1.1. Postai folyószámlának olyan országban történő nyitására vonatkozó kérelem esetén, amellyel a kérelmező lakhelye szerinti ország postai átutalási forgalmat tart fenn, ennek az országnak az igazgatása a kérelem megvizsgálása érdekében köteles segítséget nyújtani a számlavezetéssel megbízott igazgatásnak.

1.2. Az igazgatások kötelezik magukat, hogy ezt a megvizsgálást a megkívánható legnagyobb gonddal és a lehető leggyorsabban végzik, anélkül azonban, hogy ebből adódóan kötelezettséget vállalnának.

1.3. Annak az igazgatásnak a kérésére, amely a számlát vezeti, a lakóhely szerinti ország igazgatása szintén közreműködik — amennyire lehetséges — a számlatulajdonos jogi helyzetében bekövetkező bármely változásra vonatkozó adatok megvizsgálásában.

2. Postai díjmentesség

2.1. A postai csekkhivatalok által a számlatulajdonosoknak küldött számlakivonatokat tartalmazó leveleket a leggyorsabb (légi vagy felületi) úton kell továbbítani, és díjmentesen kell kézbesíteni az Egyesület minden országában.

2.2. Ezeknek a leveleknek az utánküldése az Egyesület bármely országába semmi esetre sem jár a díjmentesség elvesztésével.

X. Fejezet

ZÁRÓRENDELKEZÉSEK

18. cikk

Zárórendeletek

1. Adott esetben analógia alapján az Egyezmény, a Postautalvány Megállapodás és végrehajtási szabályzata rendelkezéseit kell alkalmazni mindazokban a kérdésekben, amelyekre nézve a jelen Megállapodás kifejezetten nem intézkedik.

2. Az Alapokmány 4. cikke a jelen Megállapodásra nem alkalmazható.

3. A jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatok elfogadási feltételei:

3.1. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodásra és szabályzatára vonatkozó és a kongresszus elé terjesztett javaslatokat a Megállapodáshoz csatolt jelen lévő és szavazó tagországok többségének el kell fogadnia. A szavazás alkalmával a kongresszuson képviselt említett tagországok legalább felének jelen kell lennie.

3.2. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodás végrehajtási szabályzatára vonatkozó olyan javaslatokat, amelyeket a Kongresszus döntésre a Postaforgalmi Tanács hatáskörébe utalt, vagy amelyeket két kongresszus között nyújtottak be, a Postaforgalmi Tanács jelen Megállapodáshoz csatolt tagjai többségének el kell fogadnia.

3.3. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a két kongresszus között benyújtott és a jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatoknak meg kell szerezniük:

3.3.1. a szavazatok kétharmadát, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább a felének válaszolni kell a konzultáció keretében, ha új rendelkezések beviteléről van szó;

3.3.2. a szavazatok többségét, és a Megállapodásban részt vevő tagországok legalább a felének válaszolni kell a konzultáció keretében, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek módosításáról van szó;

3.3.3. a szavazatok többségét, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek értelmezéséről van szó.

3.4. a 3.3.1. pontban szereplő rendelkezésektől függetlenül minden olyan tagországnak jogában áll, amelynek belföldi szabályozása még összeegyeztethetetlen a javasolt módosítással, hogy a módosítás bejelentésének időpontjától számított kilencven napon belül írásos nyilatkozatot

tegyen a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának, jelezve, hogy nincs lehetősége ennek a módosításnak az elfogadására.

4. A jelen Megállapodás 1996. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hiteléül a tagországok kormányainak meghatalmazottai ezt a Megállapodást egy példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeztek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Szöulban, 1994. szeptember 14-én.

(Aláírások)

A Postai Csekkszolgálati Megállapodást aláíró országok felsorolása

Albánia
Algéria
Amerikai Egyesült Államok
Arab Emirátusok Szövetsége
Argentína
Ausztria
Belgium
Benin
Bolívia
Bosznia-Hercegovina
Bulgária
Burkina Faso
Burundi
Chile
Ciprus
Csád
Dánia
Ecuador
Egyenlítői Guinea
Egyiptom
Elefántcsontpart
Finnország
Franciaország
Fülöp-szigetek
Gabon
Görögország
Guinea
Guyana
Hollandia
Holland Antillák és Aruba
Indonézia
Irán
Izland
Japán

Jugoszlávia
 Kambodzsa
 Kamerun
 Kína (Népköztársaság)
 Komoro-szigetek
 Kongói Köztársaság
 Koreai Köztársaság
 Közép-Afrika
 Liechtenstein
 Luxemburg
 Madagaszkár
 Magyarország
 Mali
 Marokkó
 Mauritánia
 Moldávia
 Monaco
 Mozambik
 Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, a
 La Manche szigetei és a Man-sziget, Tengerentúli terü-
 tek, amelyek nemzetközi kapcsolatait Nagy-Britannia és
 Észak Írország Egyesült Királyság kormánya biztosítja
 Namíbia
 Német Szövetségi Köztársaság
 Niger
 Norvégia
 Olaszország
 Örményország
 Panama
 Paraguay
 Pápuaföld—Új-Guinea
 Peru
 Románia
 Ruanda
 San Marino
 Spanyolország
 St. Cristophe és Nevis

St. Vincent és Grenadines
 Surinam
 Svájc
 Svédország
 Szenegál
 Szíria
 Szlovák Köztársaság
 Szlovénia
 Szomália
 Togo
 Törökország
 Tunézia
 Uganda
 Uruguay
 Vatikán
 Zaire
 Zambia
 Zöldfoki-szigetek

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 1998. évi 122. számában kihirdetett, a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek egyszerűsített pályázati rendszerű exporttámogatásáról szóló 65/1998. (XII. 31.) FVM—PM—GM együttes rendelet 10. számú mellékletében a 132. sorszám fölötti fejlécben meghatározott mértékegység helyesen: „Ft/l”

(Kézirathiba)

A Magyar Közlöny 1999. évi 11. számában kihirdetett, a vágósertés minőségi termelésének intervenciók támogatásáról szóló 6/1999. (I. 14.) FVM rendelet módosításáról szóló 20/1999. (II. 12.) FVM rendelet

— 3. §-ának bevezető szövegrésze helyesen: „**Az FVM r. 3. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:**”

— 4. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegrésze helyesen: „**(2) Az FVM r. 4. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:**”

— 2. számú mellékletében az alapanyag-termelő által igényelhető minőségi támogatás igénybevételének határideje helyesen: **(1999. február 12—28-ig)**

(Kézirathiba)

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezéséig követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 25% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 25% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 25% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 25% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 25% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 25% áfa

Rendszerbe lépés díjtalan.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben (1101 Budapest, Salgótarjáni út 20.), a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HÍ kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: Nyéki József vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407